Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium benedictinum, pars aestivalis - Cod. Schwarzach 3

[Schwarzach?], [1507-1514]

Proprium de tempore

urn:nbn:de:bsz:31-183796

Visual Library

1

94

In nõie domini Incipit pars estiualis de tem
pore. Primo in sabbato sc̄o pasce ad vš
añ Alleluia alla alla ps Laudate dñm oms
gen, & repetitur añ, Cap hymn⁹ & v̈ nō
dicunt, Ad magt añ Vespere aūt sabbati que
lucescit in pma sabbati uēit Maria magdalena & al
tera maria uidere sepulchrū alla Orō Deus q̄ hāc
In fine dr Salue regina Orō Graciam tuā.
Ad Completoriū dr Iube dn̄e. Noctē quietam
frēs sobrij. Adiutoriū, Confiteor, pmisso Pater nr̄,
Conuerte nos, Deus ī adiuto, ps Cū inuocarem,
In te dn̄e usqz ueritatis, Qui habitat, Ecce
nūc, sn̄ añ, Cap, v̈ hȳ, non dicitur, Anti,
Vespere aūt, Nunc dimittis, Orō Visita q,
In fine Salue v̈ Ora pro cum alla, Orō Omps
Hinc Salue nō dr, sed Regina celi ad om̄s ho
ras usqz ad vš vigilie ascensiōis exclusiue,
v̈ Resurrexit, Orō Deus qui per resurrectionē.
In die sancto Inuita. Alleluia, iij. hym,
Te lucis. In pmo noct añ, Ego sū qui sum
et consiliū meū nō est cū impijs sed in lege dn̄i volun
tas mea est alla, psal, Dn̄e in ṽtute, cū ps ver,
Quē queris mulier alla R̷ Viuētē cū mortuis alla,
Non īmerito frēs, Sermo Maximi,
hodierna die psalmus hic legitur, in
quo ppha exultandū pcipit et letandū, O
mnes enī creaturas ad huius diei festiuita
tē dauid sāis inuitat, Nam ī hac die per
resurrectionē iesu cristi aperitur tartarum:
per neophitos ecclesie innouatur terra: ce
lum per spiritū sanctū reseratur. Angelus
dn̄i descendit de celo et accedens reuoluit lapidē et sup
eū sedit et dixit mulieribȝ nolite timē scio enī q̄ cruci
fixū queritis Iam surrexit venite et videte locū ubi po

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

situs erat dn̄s alla, ℣ Angelus dn̄i locutus ē mulieri-
bus dicens quē queritis an iesū queritis: Apertū
enī tartarū reddit mortuos/ innouata terra g-
minat resurgentes! celū reseratū suscipit ascen-
dentes, Utriqȝ ascendit latro ~~ipse~~ in paradisuȝ
sctōȝ corpa ingrediuntur in sctām ciuitatē/ ad
viuos mortui reuiuiscunt! et profectu quodam
in resurrectiōe christi ad altiora cuncta se elem̄-
ta tollunt Angelus dn̄i locutus est mulierib; dicēs
quē queritis; an ihm̄ queritis iā surrexit, Venite et vide-
te alla aeuia ℟ Ecce p̄cedet uos ī galileā ibi eū videbit'
sicut dixit uobis, Tartarꝫ quos habet reddit
ad superos: terra quos sepelit mittit ad celū!
celū quos suscipit repn̄tat ad dn̄m, Et vna e-
ademqȝ opatione saluatoris passio eleuat de
imis/ suscitat de terrenis/ collocat in excelsis,
Omnē ergo creaturā ad festiuitatē resurrecti-
onis chri dauid sanctus inuitat, Ait enī ex-
ultandū in hac die quā fec̄ dn̄s et letanduȝ,
Dum transisset sabbatū maria magdalena et maria
iacobi et salome emerūt aromata Vt uenientes vnge-
rent iesum al' al' ℣ Et ualde mane vna sabbatoꝝ venīūt
ad monumentū orto iam sole, Sed dicit aliquis,
si in hac die gratulandum est! his utiqȝ gra-
tulandū est: quos dies ipsa complectit', Celū
autē et tartarū extra huius mōi diē sūt con-
stituta. Quō igitur possūt ea elementa ad
festiuitatē huius diei vocari/ cuius diei ambi-
tu non tenentur: Sed hec dies quā fecit dn̄s
penetrat oīa; uniuersa continet! celū/ terrā
tartarumqȝ complectitur, Maria magdalene
et altera maria ibant diluculo ad monumentū iesū quē
queritis nō est hic surrexit sicut locutus est P̄recedet
uos in galileā ibi eū videbitis a a. ℣ Cito euntes dicite

discipulis eius et petro quia surrexit dns, In scdo noct,
Postulaui patrē meū al' dedit m̄ gentes al' in heredi
tatem alleluia, V Tulerūt dnm meū al' R Et nescio ubi po
Lux enī christi non parietib; obstruitur;
non elementis diuiditur! nō tenebris ob
scuratur, Lux inquā chri dies ē sine nocte: dies
sine fine, Vbiq; splendet/ ubiq; radiat/ ubiq; nō
deficit, Qd aūt iste dies christus sit/ aplus dic̄,
Nox precessit: dies aūt appropinquauit, R
Surgens iesus dns nr̄ stans in medio discipulorū
suo; dixit pax uobis alla, Gauisi sunt discipuli viso
dno al', V Surrexit dns de sepulchro q̄ pro nobis pe
pendit in ligno, Precessit inquit nox nō sequi
tur; ut intelligas superuenient christi lumīe
& diaboli tenebras effugari! & peccato obscura nō
subsequi: et iugi splendore preteritas caligines de
pelli/ & surripientia delicta prohiberi, Qd hic
dies chrs celū/ terrā/ tartaraq; collustret scriptura
testatur, Qr enī super terrā fulgeat dic̄ Ioan
nes, Erat lux uera que illuminat omēz hoīez
venientē in huc mdm, Congratulamini m̄ oms
qui diligitis dnm q̄ quē querebam apparuit m̄ Et dū
flerē ad monumētū vidi dnm meū al', V Tulerūt dnz
meū & nescio ubi posuerūt eū si tu sustulisti eū dicito m̄,
Qd in inferno luceat aut pha, Qui sedebant
in regione umbre mortis/ lux orta est eis, Qd
ī celis dies iste pmaneat refert dauid dicens,
Ponā in sclm sc'li semē eius: & sedē eius sic
dies celi, Quis aūt ē dies celi/ nisi chrs dns.
de quo dr per pham, Dies diei eructat verbū,
Ipē est dies filius/ cui pr̄ dies diuinitatis sue
eructat archanū, Virtute magna reddebant apli
Testimoniū resurrectiōis iesu chri dnī nr̄i al' al', V In
omnē terā exiuit sonus eo; & in fines orbis tre verba eo;,

Ipse est iniquã dies qui ait per Salomonẽ. Ego feci ut oriretur in celo lumẽ indeficiens. Sic ergo diem celi nox omnino nõ sequitur: ita & christi iusticiã peccatoꝝ tenebre non sequũtur. Semper enĩ sicut dies celi splendet lucet & fulget! neqȝ aliqua pt obscuritate concludi! ita et lumẽ christi semper micat radiat choruscat! nec aliq̃ pt delictoꝝ caligine comprehendi. Tulerũt dñm meũ & nescio ubi posuerũt eũ ait ille angelus noli flere maria surrexit sicut dixit. Precedet uos ĩ galileã ibi eũ videbitis all'a all'a ℣ Cito eũtes dicite discipul' eius & petro qr surrexit dñs.

Ad Cantĩ. Ego dormiui & somnũ cepi et exurrexi qr dñs suscepit me al' al' ℣ Noli flere maria al'

In illo tempore: Maria magdalene et Scd'm Marcũ maria iacobi & salome emerũt aromata ut venientes vngerent iesum. Et ualde mane vna sabbatoꝝ venuũt ad monumẽtũ orto iã sole. Et dicebãt ad ĩuicẽ. Quis reuoluet nob' lapidẽ ab ostio monumenti! Et respicientes viderũt reuolutũ lapidẽ erat quippe magnus ualde. Et introeuntes ĩ monumentũ viderunt iuuenẽ sedentẽ in dextris: coopertum stola candida! & obstupuerũt. Qui dic' illis. Noli expauescere. Jesum queritis nazarenũ crucifixũ surrexit! nõ est hic. Ecce locus ubi posuerunt eũ. Sed ite dicite discipul' eius et petro: qr precedet uos in galileã. Ibi eum videbitis sicut dixit uobis. Homilia Grego.

Audistis frẽs charissimi qr sancte mulieres que dñm fuerãt secute cũ aromatib' ad monumentũ venerũt! & ei quẽ viuentẽ dilexerãt ecia mortuo studio humanitatis obsequũtur. Sed res gesta aliquid ĩ scã eccia

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

signat gerendū. Sic quippe necesse ē ut q̄ fa-
cta sūt / quatinus cogitemus etiā que nobis
sunt ex eoꝝ imitatione facienda. Expurga-
te vetus fermentū ut sitis noua conspersio etenī pasca
nr̄m imolatus ē christus Itaqȝ epulemur ī dn̄o alla ℣
℟. Non ī fermento malicie & nequicie / sed in azymis
sinceritatis & ủitatis. Et nos ergo fr̄es in eū
qui est mortuus credentes / si odore ủtutum
referti. cū opinione bonoꝝ opm dn̄m que-
rimus. ad monumētū pfecto illius cū aro-
matibꝫ uenimus. Ille autē mlieres angelos
vident / que cū aromatibꝫ venerūt; qꝛ videlꝫ
ille mentes supnos ciues aspiciūt. que cum
ủtutū odoribꝫ ad dn̄m per scā desideria profi-
ciscuntur. Ecce vicit leo de tribu iuda radix da-
uid aperire librum et soluē septē signacula eius. Alla
al' al'. ℣ Et vnus de senioribꝫ dixit m ne fleueris di-
gnus est agnus q̇ occisus ē accipe ptātē & fortitudinē.
Notandū vero nobis est quidnā sit qꝛ in
dexteris sedere angelus cernitur. Quid naq̄
per sinistrā nisi vita pn̄s / quid vero per dexte-
ram / n̄ perpetua vita designatur. Unde scri-
ptū est, Leua eius sub capite meo; et dextera
illius amplexabitur me. Quia ḡ redemptor
nr̄ iā pn̄tis vite corruptionē transierat; re-
cte angelus qui nūciare perennē ei9 vitā ue-
nerat / in dextera sedebat. Isti sunt agni no-
uelli qui ānūciauerūt al' / modo venerūt ad fontes.
Repleti sūt claritate alla al'. ℣ In omnē terrā ex.
Qui stola candida coopertus apparuit;
quia festiuitatis nr̄e gaudia nunciauit.
Candor etenī uestis splendorē nr̄e denūciat
solēnitatis. Nostre dicamus an sue. Sꝫ
ut fateamur verius; & sue dicam9 et nr̄e.

Illa quippe redemptoris nr̄i resurrectio et nr̄a festiuitas fuit, que nos ad imortalitatē redu-
xit: & angelorū festiuitas extitit! quia nos re-
uocando ad celestia eorꝝ numerū impleuit, ℟
De ore prudentis procedet mel all'a dulcedo mellis
est lingua eius al', Fauus distillans labia eius all'a
alleluia ℣ Qz dulcia faucibus meis eloquia tua
dn̄e sup̄ mel & fauū ori meo, Laudes
A. Angelus aūt dn̄i descendit de celo & accedens
reuoluit lapidē & sedebat sup̄ eū al' al', ā Et ecce
terremotus fc̄us est magnus angelus aūt dn̄i de-
scendit de celo al', ā Erat aūt aspectus eius sic̄ ful-
gur uestimenta eius sicut nix all'a, ā Pre ti-
more aūt eius exterriti sunt custodes & facti sunt velut
mortui al', ā Rn̄dens autē angelus dixit mulieribus
~~mulie~~ nolite timē scio enī q̄ iesum queritis all'a ℟
Surrexit dn̄s et illuxit p̄p'lo suo All'a all'a ℣ Quē
redemit sanguine suo, Post huiusmodi respō-
soria breuia dicantur all'a duo usq̄ ad sabba-
tū octaue penthecostes. ℣ Resurrexit dn̄s al' Sic,
Ew, Et ualde mane vna sabbatoꝝ venīūt ad monu-
mentum orto iā sole al', Ad pri, Surgens iesus ma-
ne p̄ma sabbati apparuit p̄mo marie magdalene de qua
eiecerat septē demonia alleluia, Ad iij. Et dicebāt
ad inuicē quis reuoluet nobis nobis lapidē ab ostio
monumenti al' al', ℣ In resurrectione tua xp̄e all'a, ℟
Celū et terra letentur all'a Ad vj. Et respicientes vide-
rūt reuolutū lapidē erat quippe magnus valde all'a. ℟
Surrexit dn̄s vere al' Et apparuit simoni al', Ad ix.
A. Nolite expauescē iesū nazarenū queritis crucifi-
xum nō est hic surrexit all'a ℣ Surrexit dn̄s de sepul-
chro all'a, Qui pro nob' pependit in ligno al', In se-
cundis v'is aīi sup̄ p's dn̄icales, A. All'a. ix.
Et sic usq̄ ad v's sabbati, ℟ Mane nobiscū dn̄e,

Alleluia all'a. Cum aduesperasce[r]et & inclinata e[ss]et iam
dies, Hym[nus] Ad cena[m] ve[rsus] Gauisi su[n]t discipuli,
Ew[angelium]. Surrexit enim sic[ut] dixit d[omi]n[u]s & precedet vos i[n] ga
lilea[m] al' ibi eu[m] videbitis al' al' al'. Versus Gl[ori]a
tibi d[omi]ne d[icitu]r ad om[n]is hy[m]nos etia[m] de sanctis.
excepto hy[m]no Sanctorum meritis qui no[n]
dicitur t[em]p[or]e pascali, sed loco eius dicitur.
Rex gloriose. ¶ Si infra octauas pasce
festu[m] occurrerit transfertur post octauas.
nisi sit festu[m] triu[m] lectionu[m], de quo fiat com[m]emo[ratio].
Ewangelicales antiphone usq[ue] ad as-
censione[m].
Alleluia Lapis reuolutus est
ab ostio monumenti q[ui]a surrexit d[omi]n[u]s al' al'. an[tiphona]
Post passione[m] d[omi]ni fact[u]s e[st] conuent[us] q[ui]a no[n] e[st]
inuentu[m] corpus i[n] monumento lapis sustinuit
p[er]petua[m] vita[m] monumentu[m] reddidit celeste[m] mar
garitu[m] all'a. an[tiphona] Venite & videte locu[m] ubi po
situs erat d[omi]n[u]s al' al' an[tiphona]. Iesu[m] qui crucifixus
est queritis al' no[n] est hic surrexit enim sicut di
xit uobis al' an[tiphona] Surrexit d[omi]n[u]s de sepulchro qui
pro nob[is] pependit i[n] ligno al' an[tiphona] Iesum que[m] que
ritis no[n] est hic sed surrexit recordamini qualiter
locutus e[st] du[m] adhuc i[n] galilea esset al'. an[tiphona] Scio
q[uod] iesu[m] queritis crucifixu[m] surrexit alleluia an[tiphona]
Et recordate su[n]t u[er]boru[m] eius & regresse a monu
mento nu[n]ciauerunt hec o[mn]ia illis vndeci[m] et ceteris
omnib[us] all'a an[tiphona] Surrexit d[omi]n[u]s de sepulchro qui p[ro]
nobis pependit i[n] ligno al' al' al'. an[tiphona] Surrexit ch[ristu]s
& illuxit p[o]p[u]lo suo que[m] redemit sanguine suo all'a an[tiphona].
Ite nu[n]ciate fr[atri]b[us] meis al' ut eant in galilea[m] ibi me
videbu[n]t al' al' al'. an[tiphona]. Alleluia Quem queris mulier
al' viuente[m] cu[m] mortuis al' al' an[tiphona] All'a Noli flere
maria al' resurrexit dominus al' al'. an[tiphona] Ego su[m] al
pha et ω p[ri]m[us] & nouissim[us] et stella matutina ego
¶ clauis dauid al'.

Feria secunda Inuit. Surrexit dns vere Alla
usqz in sabbatu. Hymnus Te lucis. In i noct
an. Surrexit dns vere alla & apparuit simoni
alleluia. v. Que queris mlr ar. Scdm Lucam.
In illo t. Duo ex discipulis iesu ibant i ca
stellum qd erat in spacio stadior sexaginta ab
hrlm noie Emaus Et r. Homilia Grego.
L. i. In quotidiana vobis solẽnitate labora
tibus pauca loquenda sut. et fortasse hec vti
lius pderunt. qr sepe alimenta q min9 suf
ficiunt audius sumuntur. Lectiois ergo e
uangelice sumatim sensu statui nõ per sin
gula verba discutere; ne dilectionẽ vestrã va
leat sermo prolixior expositiois onerare. R.
Maria magdalena et duo sequentia. Ecce
audistis fratres charissimi p qr duob discipulis
pulis ambulantib in via: non quidẽ crede
tib sed tñ de se loquentib dns apparuit: sed
eis speciẽ quã recognoscerent nõ ostendit. Hoc
ergo egit foris dns in ocul corpis. qd apud i
psos agebat in ocul cordis. Ipsi namqz apud se
metipsos intus & amabat & dubitabãt. Eis
aut dns & foris pns aderat. & quis esset nõ oste
debat. De se loquentib presentiã exhibuit sz
de se dubitantib cognitionis sue spẽm abscon
dit. Verba quidẽ contulit duriciã intellectus
increpauit scripture sacre mysteria que de ipo
erant aperuit. & tñ qr adhuc in eoru cordibus
peregrinus erat a fide. ire se longius finxit.
Fingere namqz componẽ dicimus. Vnde & com
positores luti. figulos vocamus. Nihil ergo
simplex veritas p duplicitatẽ fecit sed talem
se eis exhibuit in corpe. qualis apud ipos erat
in mente. In scdo noct an. Cognouerut dnm

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch
Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

allā in fractione panis allā Cap Jesus chrs tra
℣ Tulerūt, Orō Deus qui solennitate, Laud
Angelus. sola. Hẏnus Aurora usqꝫ Ser
mone, Ubi in sequēti nocte incipitur Et
ita vicissim usqꝫ ad ascensionē dñi / exceptis
dñicis / in quibꝫ ex toto dicitur, Eu, Jesus
iunxit se discipulis suis ī via & ibant cū illis oculi
eorū tenebantur ne eū cognoscerēt & increpabat eos
dicens o stulti et tardi corde ad credendū in his que
locuti sunt, pphe al, Ad pmā Tu solus pegrinus
es & nō audisti de iesu quomodo tradiderūt eū ī da
mnationē mortis alleluia, Ad iij. Nōne sic opo
tuit pati christū & intrare in glām suā al. Cap Ex
purgate, Ad vj. Et incipiens a moyse & omibꝫ
pphis interpretabatur illis scripturas de oībꝫ q̄ de ipō erāt
allā. Cap. Chrs resurgens ℣ Surrexit dñs ve
. ix. Et coegerūt illū dicentes mane nobiscū dñe qa ad
uesperascit allā Cap. Chrs resurgens, ℣ Surre
xit dñs de sepulchro al, Ad vs añ iiij In eu, añ
Qui sunt hi sermones quos confertis adinuicem
ambulantes et estis tristes al al Rndens unus cui
nomē cleophas dixit ei tu solus pegrinus es ī hrlm
& nō cognouisti q̄ facta sūt ī illa his diebꝫ al / quibus
ipse dixit, Que. et dixerūt de iesu nazareno qui fuit
vir ppha potens ī ope & sermone corā deo et oī pplo al
alleluia, Nota q̄ ~~Cap~~ R̄ta hẏni & versicli
dicūt ferialibꝫ diebꝫ usqꝫ ad vigiliā ascensionis
ut hētur, Feria tercia ī j. noct añ
Et intrauit cū illis et fcm̄ ē cū recūberent cū eis ac
cepit panē & bñdixit fregit ac porrigebat ill al, Luca,
In i t, Stetit iesus in medio discipulorū
suorū & dixit eis, Pax vobis, Et rel Homi
lia venerā Bede presbi, Gloriam sue resur
rectionis dñs & redemptor noster paulatī dis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

cipulis & per incrementū temporis ostendit, Quia
nimirum tanta erat ititus miraculi ut hanc re-
pente totā capere fragilia mortaliū pectora non
possent, Consulens ergo ipse imbecillitati querē-
tiū primo venientib; ad monumentū & feminis
suo amore feruentib; & viris reuolutū lapi-
dem & ablato suo corpore lintheamina (quibus
inuolutū erat) sola posita demonstrauit. R̄
Virtute magna, & duo sequentia. Deinde
curiosius querentib; feminis & de eo qd inue-
nerant mente consternatis angeloꝝ visionē
ostendit: que illū resurrexisse certa manife-
statione patefaceret: ac sic procurrente fama
patrate resurrectionis tandem ipse dn̄s virtutū
& rex glorie apparens quāta potentia mortem
(quā ad horā gustarat) deuicisset aperuit,
Et quidē quantū ex euāgelice serie lectionis
inuenimus quinquies ipsa qua resurrexit
die visus ē hominib;. Primo marie magda-
lene ad monumentū qn̄ ei desideranti pedes
eius amplecti dictū est. Noli me tangere, nō
dū enī ascendi ad patrem meū. Deinde duab;
a monumento currentib; nunciare discipul'
que ab angel' de pfecta eius resurrectiōe didice-
rant! de quib; scriptū est. Quia accesserūt et
tenuerūt pedes eius! & adorauerūt eū, In scd'o
noct' añ. Nonne cor nr̄m ardens erat ī nobis de
iesu dum loqueretur nobis ī via al'. Ad laudes.
Et ecce terremotus, sola. Euā. Stetit iesus in
medio discipuloꝝ suoꝝ & dixit eis pax uobis al' allā.
Ad .j. Pax uob' ego sū nolite timere al'. Ad .iij. Vi-
dete man⁹ meas & pedes meos qr ego ipse sū allā al'.
Ad .vj. Spūs carnē & ossa nō habet sicut me videtis
hr̄e iam credite al'. Ad .ix. Obtulerūt discipuli

dn̄o partē piscis assi & fauū mellis al' al', Ad vš
In euā, Isti sūt sermones quos dicebā uob' cū es-
sem vobiscum alla, ¶ Feria iiij i j. noct.
Pax nobis ego sum al' nolite timere al', S. Ioānē,
In illo tempore, Manifestauit se iesus iterū discī-
pulis suis ad mare tiberiadis, Et reliqua, Gregorij.
Lectio sancti euāgelij q̄ mō in vr̄is auribus
lecta ē fr̄es mei questiōe aīm pulsat, sed pul-
satiōe sua vim discretiōis indicat, Queri et-
enī pt̄ cur petrus qui piscator an̄ conu'sione
fuit! post conu'sionē ad piscationē redijt, Et cū
ueritas dic̄, Nemo mittens manū suā in ara-
trū & respiciens retro! aptus ē regno dei: Cur
repetijt qd̄ dereliquit: Et reliqua. & duo se-
quentia, Sed si uirtus discretiōis inspicitur
cito videtur qr̄ nimirū negotiū qd̄ an̄ conu'sio-
nē sine pc̄ō extitit! hoc etiā post conu'sionez
repetere culpa nō fuit, Nā piscatorē petrum
Matheū vero teloneariū scimus: Et post conu'-
sionē suā ad piscationē redijt: matheus vero
ad telonei negotiū non resedit. qr̄ aliud est vi-
ctū per piscationē querē! & aliud telonei lucris
pecuniam augere. Sunt enī pleraqꝫ nego-
tia que sine peccatis exhiberi aut vix aut ~~nunq̄~~
nullatenus possunt: Que ergo ad pc̄m implicāt
ad hec necesse ē ut post cōuersionē animus nō
recurrat, Queri etiā pt̄ cur discipulis ī mari
laborātibꝫ post resurrectionē suā dn̄s ī littore ste-
tit: qui an̄ resurrectionē suā corā discipul' in flu-
ctibꝫ maris ambulauit: Cuius rei ratio festine
cognoscitur! si ipsa q̄ tūc inerat causa pensetur.
In ij. noct an̄ Gauisi sūt discipuli alla viso dn̄o al'
Ad laud, Erat aūt, Euā, Mittite ī dexterā na-
uigij rete et inuenietis alleluia, Ad j. Tuo eunte di-

ate discipul' q surrexit dn̄s al' Ad iij. Dixit discipu
lus ille quē diligebat iesus petro dn̄s est all'a Ad vj.
Hoc iā tercio manifestauit se iesus discipul' suis
postq̄ resurrexit a mortuus al' al'. Ad ix. Cū audis
set petrus q dn̄s ē tunicā succinxit se & misit se in
mare al'. Ad v̄s euā. Dixit iesus discipul' suis
afferte de piscib; quos prendidistis nūc ascendens
aūt symon petrus et traxit rete ī terrā plenum
magnis piscib; all'a. ¶ fferia quīta in p°.
noctur añ. All'a Quē queris mulier al' viuentē
cū mortuus al' al' Scd'm Joannem
In i t Maria stabat ad monumen
tum foris plorans. Et reliqua. Homilia Gregorij.
Maria magdalena que fuerat ī ciuitate pec
catrix amando ueritate lauit lachrimis macu
las criminis. Et uox ueritatis implet quā dicit.
Dimissa sūt ei pctā multa: q dilexit multū.
Que enī p'us frigida peccando remanserat
postmodū amando fortiter ardebat. Nā postq̄
venit ad monumentū ibiq; corpus dn̄icū nō in
uenit sublatū credidit: atq; discipul' nūciauit.
Rx Maria magdalena & duo sequētia. Qui
uenientes viderūt: atq; ita esse ut mulier dixe
rat crediderunt. Et de eis protinus scriptū ē.
Abierūt ergo discipuli ad semetipsos ac deinde
subiūgitur. Maria aūt stabat ad monumē
tū foris plorans. Qua ī re pensandū ē huius
mulieris mentē quāta vis amoris accenderat.
q̄ a monumēto dn̄i etiā discipul' recedentibus
nō recedebat. Exquirebat quē nō inuenerat
flebat inquirendo: & amoris sui igne succensa
eius quem sublatum credidit ardebat desiderio.
Unde contigit ut eū sola tūc videret: que re
manserat ut quereret. q nimirū uirtus boni

operis perseuerantia est. Et uocē iuitatis dr̄. Qui
legis autē pseuerauerit usq̄ in fine hic saluus erit.
Et precepto legis cauda hostie in sacrificio iubetur of
ferri. In cauda quippe finis ē corpis. Et ille bene
imolat: qui sacrificiū boni operis usq̄ ad finē
debite perducit actionis. Hinc ioseph inter reli
quos frēs talarē tunicā habuisse describit. Tu
nica quippe usq̄ ad talum ē opus bonū usq̄ ad
consummationē. In ij noct² aā. Tulerunt do
minū meū al' & nescio ubi posuerūt eū alleluia. laud.
Pre timore. Euā. Maria stabat ad monumentū
plorans. vidit duos angelos ī albis sedentes & sudariuz
qd̄ fuerat sup caput iesu all'a. Ad .j. Inclinauit se ma
ria prospexit in monumentū. vidit duos angelos in al
bis sedentes al'. Ad iij. Tulerūt dn̄m meū & nescio
ubi posuerūt eū si tu sustulisti eū dicito m̄i all'a & ego eū
tollā al'. Ad vj. Ardens ē cor meū desidero uidere do
minū meū. quero & nō inuenio ubi posuerūt eū al'.
Ad ix. Venit maria nūcians discipul' q̄ uidi do
minum alleluia. Ad v̄s euā. Dixit iesus mlr̄
quid ploras. quē queris. illa aūt dixit tulerūt dn̄m
meū & nescio ubi posuerūt eū al' all'a. ¶ Feria
sexta in j° noct. Aīa. Noli flere maria all'a
resurrexit dn̄s all'a alleluia. Scd̄m sc̄ Matheū.
In. i. t. Vndecim discipuli abierūt in ga
lileam in montē ubi constituerat illis ies9.
& uidentes eū adorauerūt: quidā autem
dubitauerunt. Et re. Homilia xx. Bede.
Euangelica lc̄o fratres charissimi quā modo
audiuimus & iuxta lrā̄m gaudio plena reful
sit: q̄ triumphū redemptoris nr̄i simul et redem
ptiōis nr̄e dona plano simone describit. Et si
hanc enucleatius pertractare uelim9 gratiorē ī
lrā fructū spiritalis sensus indutū esse coperim9.

℟. Virtute magna, et duo sequentia, Ser
mo etenī dei aromatū more quo subtilius
quasi terendo & sternendo discutitur! eo ma
iorē interne sue virtutis fragrantiā reddit,
Planū namqꝫ ē & dulce ad audiendū piys!
qꝫ discipuli abierunt in galileā/ in montē ubi cō
stituerat illis iesus/ et videntes eū adorauerūt.
Sed nō vacat a misterio: qꝫ dn̄s in galilea post
resurrectionē/ vel qꝫ ī monte discipul' apparuit
vt significaret qꝫ corpus quod de cōmuni hūa
ni generis terra nascendo susceperat! resurgendo
iam sup terrena oīa subleuatū celesti virtute in
duxerit. In monte apparuit/ ut āmoneret fi
deles si illic celsitudinem resurrectiōis eius ca
piūt videre: hic ab infimis cupiditatib; ad et'
na studeant desideria transire. Nomē vero ga
lilee quid mysterij salutaris contineat/ crebra
patrū expositione notissimū est/. Sed nō abre
est sepius verbo repetere/ qd' semp necesse ē aīo
retinere, Galilea nāqꝫ transmigratio facta vel
reuelatio dicitur, In ij ꝟ. Dū flerē ad monumē
tum al' vidi dnm meum alla, Laudes Respondens,
Euan, Vndecim discipuli in galilea videntes do
minum adorauerūt al', ad j. In galilea iesū videbitis
sicut dixit vobis al', iij. Data ē mihi oīs ptās ī celo
et ī terra al', vj Euntes ī mdm al' docete oīs gen
tes al', ix. Ecce ego vobiscū sum al' oīb; diebus alla Ad vs̄
Euntes docete oīs gentes baptizantes eos ī noīe in Euā
patris & filij & spiritussancti al', Sabbato Inui
tatoriū, Alla al' al', In pmo ꝟ. Alla viij. Scdm
Iohannē.
Lc. V. Una sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad
monumētū/ et vidit lapidē sublatū a monu
mento. Et re. Homilia scī Gregorij pape,

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Lectio sancti euãgelij quã modo fr̃es audistis valde ĩ superficie historica ē apta: sed eius nobis mysteria sub breuitate sunt reqrenda. Maria magdalena cũ adhuc tenebre essent venit ad monumentũ. Juxta historiã notatur hora: iuxta intellectũ vero mysticũ requirentis signatur intelligentia. Maria enĩ auctorē oĩm quē carne viderat mortuũ querebat ĩ monumēto: & qr hũc minime inuenit furatũ credidit. Adhuc ḡ erant tenebre cũ venit ad monumentũ. ℟ Dicite vicit leo. Cũ seqñtibus. Occurrit citius nuntiare discipulis. sed illi pre ceteris cucurrerũt: qui pre ceteris amauerunt. videlicz Petrus & Joannes. Currebant aũt duo simul sed Joãnes p̃cucurrit citius Petro et venit prior ad monumentũ: & ingredi nō presumpsit. Venit ḡ posterior Petrus & intrauit. Quid fr̃es quid cursus iste significat? Nunquid nã hec tã subtilis euangelice lc̃onis descriptio a mysterijs vacare credenda ē? Minime. Neqȝ enĩ se Joannes & preisse & non intrasse diceret: si ĩ ipsa sui trepidatione mysteriũ aliqd̊ defuisse credidisset. Quid ḡ per Joannē nisi synagoga: quid per Petrum nisi ecclesia designatur. In iij ℟. Alla. vij. Laud. Alla. ix. Euã. Currebant duo simul & ille alius discipulus p̃cucurrit citius petro & veĩt p̊or ad monumētum alleluia. Ad p̊. Alla. vij. iij. Alla. vij. Ad vi. Alla. v. ix. Alla. v. In Octaua ad v̈s sup p̄s feriales. Alleluia. viij. ℟ Dũ transisset ut. Eũ. Cũ esset sero die illo vna sabbatorũ & fores essent clause ubi erant discipuli congregati stetit iesus ĩ medio & dixit eis pax vobis alla. Inuit. Alla alla alla. In p̊mo noct. Alla. viij. p̄s dñicales. Lectio prima.

Exultandũ nobis ē fratres charissimi ĩ hac

De scã cruce.
Crucē sanctã.

die quā fecit dn̄s / continuata leticia : & in eius festiuitate iugi glā gratulandū. Resurrexit enī saluator a mortuis. Noua res & mira : sꝫ hꝫ hec assertio veritatem. Nam ut taceā ꝓpha rum oracula / angeloꝝ ministeria / apertā se pulchri penetralia / ipm̄ dn̄m post resurrecti onē cū discipul' loquentē / conuersantē / edentē / thomā quoqꝫ clauoꝝ vulnera etiā digito con trectantem ! ut hec oīa ꝑtermittā / tn̄ fidē nr̄aꝫ confirmat impietas iudeorū. Maria magdale na. Cum sequentibus ibidem Lcō scdā.

Nam sufficit ad credulitatē nobis eorū ni mium aucta crudelitas. Quo enī diligentius custodierūt tumulū ! eo constat illū manife stius resurrexisse. Quo plures apposuere cu stodes ! eo plures testiū reliquere. Nam hoc procurauit diuina prouidentia / ut resurrectiōi dn̄ice nō solū angeli : nō solū discipuli / sed et te stimoniū perhiberent (qd̄ est amplius) inimici.

Libentius ergo accipim⁹ qꝫ eū diligentius ser uauerūt. Credimus enī sub tot custodibꝫ potu isse illū prodire citius qꝫ aperire : et de tumulo uiue dn̄i progredi / qꝫ discipuloꝝ fraude subditi. Tanta enī sollicitudine sepulchꝝ obstruxit im pietas ! ut id nō ꝑualeret manus hūana destru ere / nisi sola uirtus resurrectiōis aperiret. De niqꝫ dic̄ scūs euangelista / descendente angelo magno terrā tremore fuisse cōmotā : ut fun damenta tumuli mouerentur : & ꝑcussos pa uore custodes qui uenerāt custodire mortuum / & esse factos ut mortuos. Ut mortuos inquā. Dignū plane iudiciū / si cū iustus resurgit / pctor emoritur : cū reuiuiscit īnocens / eius intercipitur inimicus. Nam ideo nec pro

gredientē dn̄m cernē potuerūt: quia criminosas mentes terror oppresserat: dū sustinere fulgorem resurrectionis rutile non valebant. Tu.
In ij noct. Alleluia vij. ℟ Tulerunt dn̄m. Lectio
Maiore ergo sollicitudine pharisei dn̄m custodierunt mortuū q̄ uiuū sunt persecuti, siquidē causa illos magis urgebat. Intelligebāt enī facilius fuisse apud superos eū deponi q̄ redeuntē ab inferis posse contemni. Et q̄ nūt p̄dicans facile potuerit occidi: nunc nūt resurgens iā nō possit occidi, dicente ap̄lo. Resurgens a mortuis iā nō moritur, mors illi ultra nō dominabitur. Custodiebant ergo sollicite in sepulchro: presertim quia se die tercia dixerat surrecturū. Tulerūt dn̄m. & sequentia. Custodiebant autē sollicite i sepulchro: quia necesse illi erat eū iā nō doctorē timere, sed iudicē. Iudicē iniquā nō sui tm̄: sed & crudelis fuīe sue qua filios posterosq̄ suos sceleribus addixerūt dicentes. Sanguis eius sup nos. & sup filios nostros. Crudelis sub tali s̄nīa impietas iudeorū q̄ sacrilege sic nō solū p̄ntes liberos damnat, sed etiā nō natos occidit. Quantos enī hac voce ad conscientiā furoris vocant: quos scientia criminis non tenebat. Crudelis inquā impietas q̄ posteros añ in reatū vocat q̄ producit in lucē: prius futuris contingeret peccare q̄ viuere. Cruenti plane genitores: qui añ parricide facti sunt q̄ p̄ntes: et añ eos socios suis sceleribus assumpserunt: quos utrū sanguinis participes possent h̄re nesciebant. Non igitur mirandū est si in saluatorē tā crudeles fuerūt: qui extiterunt in suos posteros tam crudeles. Non immerito in hac die sc̄us Dauid sine exceptiōe ex

ultandū precepit & letandū: in qua die totius
mundi gaudia celebrantur. Omnibꝫ enī letā
dū ē: qꝛ omībꝫ prodest. Cunctis exultandū est
quia cunctis est salutare: & ideo nō adulatoria
est adhibenda nec fucata leticia. Quisquis
enī in christi resurrectione letatur: letetur po
tius qꝛ in christo ipē surrexerit. In illo enī nostra
porcio nr̄a condicio: & mortem ptulit & reui
xit. Et licet in nobis adhuc resolucio corpuscu
li maneat: cepimus tunc ī christo eterna vita
iam viuere. Ad Can̄ Alla xi. Ca Quis ē iste. S. Joane.
In illo t. Cum esset sero die illo vna sabbatorū
et fores essent clause vbi erant discipuli congre
gati propter metū iudeorū: venit iesus et ste
tit in medio & dixit eis. Pax vobis. Et cū hoc
dixisset: ostendit eis manus & latus. Gauisi sūt
ergo discipuli viso dn̄o. Dixit ergo eis iterum
Pax uobis. Sicut misit me pr̄ & ego mitto
vos. Hec cū dixisset insufflauit et dixit eis. Ac
cipite spm̄ sctm̄ quorū remiseritis pcc̄a remit
tuntur eis: & quorū retinueritis retenta sunt.
Thomas aūt vnus ex duodecī qui dr̄ didymꝰ
non erat cū eis qn̄ venit iesus. Dixerūt ergo ei alij
discipuli. Vidimꝰ dn̄m. Ille aūt dixit eis. Nisi
videro ī manibꝫ eius fixurā clauorū: & mittā
digitū meū in locū clauorū: & mittā manum
meā in latus eius: nō credam. Et post dies o
cto iterū erant discipuli eius intus & thomas cū
eis. Venit iesus ianuis clausis & stetit in me
dio: et dixit eis. Pax uobis. Deinde dic̄ thome.
Infer digitū tuū huc & vide manus meas.
et affer manū tuā et mitte ī latus meū: & no
li esse incredulus sed fidelis. Respondit thomas
& dixit. Dn̄s meus & deus meus. Dic̄ ei iesus.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Quia vidisti me thoma credidisti beati qui
non viderunt & crediderunt. Multa quidem
& alia signa fecit iesus in conspectu discipulo
rū suorū que nō sūt scripta ī libro hoc. Hec au
tē scripta sunt ut credatis qꝛ iesus ē filius dei:
& ut credentes vitā habeatis in nōie eius. ℣.
Prima lectionis hui⁹ euā Ho. Gregorij.
Angelice questio aīm pulsat: quō post resur
rectionē corpus dnicū verū fuit qd' clausis ia
nuis ad discipulos ingredi potuit. Sed scien
dū nobis ē qꝛ diuina opatio si ratione compre
hendit᷑ non est admirabilis, nec fides hꝫ meri
tū cui humana ratio prebet experimentū. ℟.
Surrexit pastor bonus qui posuit aīaꝫ suā pro ouibus
suis & pro suo grege mori dignatus est. Alla a a. ℣. Sur
rexit dn̄s de sepulchro qui pro nobis pependit ī ligno.
Sed ipsa redemptoris nr̄i opa que ex semetipīs
nequaqꝫ cōprehendi pn̄t ex alia ei⁹ opatione pē
sanda sunt. ut rebꝫ mirabilibꝫ fidē prebeant facta
mirabiliora. Illud enī corpus dn̄i intrauit ad
discipulos ianuis clausis: qd' videlicet ad huma
nos oculos per natiuitatē suā clauso exijt vtero
virginis. Quid ergo mirū si ianuis clausis p⁹
resurrectionē suā ineternū iā victurus intrauit:
qui moriturus veniens nō apto virginis vtero
exijt. Angelus dn̄i. Sed quia ad illud corpus
qd' videri poterat fides intuentiū dubitabat, ostē
dit protinus manus & latus. Palpandā car
nē prebuit quā ianuis clausis introduxit. Qua
in re duo mira & iuxta humanā rōnē sibi val
de contraria ostendit: dū post resurrectionem
corpus suū & incorruptibile & tn̄ palpabile de
monstrauit. Nā & corrūpi necesse est quod pal
patur: & palpari nō pt̄ qd' nō corrūpit. Angelus

Sed miro modo atq; inestimabili redemptor
noster & incorruptibile post resurrectionem et pal
pabile corpus exhibuit. ut monstrando incorru
ptibile invitaret ad premium: prebendo palpabi
le formaret ad fidem. Et incorruptibilem se ergo et
palpabilem demonstravit. ut profecto esse post re
surrectionem ostenderet corpus suum & eiusdem nature
& alterius glorie. Cum transisset. Ad Laudes.
Alla ix. Eua. Thomas qui dicitur didimus non erat cum
eis quando venit iesus. dixerunt alii discipuli vidimus dominum alla.
De sancta cruce. Surrexit dominus de sepulchro qui pro
nobis pependit in ligno alla. ad vesperas. Crucem sanctam
subiit qui infernum confregit accinctus est potentia sur
rexit die tercia alla. ℣ Dicite in nationibus alla. ℟ Quia re
gnavit a ligno deus alla. Oratio Deus qui pro nobis
Ad pri. Alla ix. Ad iij. Alla xj. Ca. Omne quod na. Ad
vj. Alla v. Ca. Christus resurrexit. Ad ix. Alla v.
Ca. Christus resurgens. Ad vesperas. Alla iiij. Eua. Post dies
octo ianuis clausis ingressus dominus & dixit pax vobis
alla al. an. Mitte manum tuam et cognosce loca clavo
rum alla. & noli esse incredulus sed fidelis alla. an. Misi
digitos meos in locum clavorum & manus meas in latus
eius & dixi dominus meus & deus meus alla. an. Quia vi
disti me thoma credidisti beati qui non viderunt et cre
diderunt alla. an. Multa quidem & alia signa fecit iesus
in conspectu discipulorum suorum alla que non sunt scripta in libro
hoc alla. an. Hec autem scripta sunt ut credatis quia iesus
est christus filius dei & ut credentes vitam habeatis in nomine ipsius
alla. ¶ feria secunda & aliis deinceps ferialis
diebus usq; ad Ascensionem domini Ad ma
tutinas Invitatorium. Alla a a. Ps. Venite. Hy. Te lucis
In primo nocturno. Alla. vj. ℣ Quem queris. Hec Lectio dicitur usq;
ad ascensionem.
Venite & revertamur ad dominum; quia ipse cepit & sanabit nos: percutiet & cu

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch
Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

rabit nos/ viuificabit nos post duos dies in die
tercia suscitabit nos. Et viuemus in conspectu
eius/ sciemus sequemurque ut cognoscamus dominum.
R. Resurrexit dominus alleluia al. V. Sicut dixit nobis. In 2 noct
A. Alleluia viij. Ca. Iesus christus tra/ V. Tulerunt dominum
Oratio dominicalis. Ad laudes A. Alleluia viij. Ca. Si conre-
surrexistis. R. Surrexit christus hymnus Aurora. V. Resurrexit.
Euangelium. Lapis reuolutus. ad 1 A. Alleluia vij. ad iij A. Alleluia xj.
vj. Alleluia vij. ix. Alleluia vij. vesperas Alleluia iiij. Ca. Deus
pacis. R. Mane nobiscum. hymnus Ad cenam. V. Gauisi sunt
Feria iij noct. Alleluia vij. in ij Alleluia xiij. laudes Alleluia xj. vesperas Alleluia iij.
Feria iiij in j noct Alleluia viij. in ij Alleluia x. laudes Alleluia viij. Ad vesperas
Alleluia vij feria v. sicut feria sexta. ad vesperas Alleluia iij.
Feria vj. sicut feria iij. ad vesperas Alleluia iiij. Sabbato
sicut feria quarta. ad vesperas Alleluia viij. Dominica j post octa-
uas pasce in primis vesperis propter festum Compas-
sionis gloriosissime virginis Marie fit sola de
ipsa dominica commemoratio, scilicet Mercenarius autem. oratio Deus
qui in filij. Inuitatorium Surrexit dominus vere Alleluia hymnus
Telluris. In j noct Alleluia viij. V. Quem queris.
Apocalipsis iesu christi quam dedit illi deus
palam facere seruis suis que oportet fieri ci-
to/ et significauit mittens per angelum suum seruo
suo iohanni: qui testimonium perhibuit verbo dei
& testimonium iesu christi quecunque vidit. Beatus
qui legit & qui audiuit verba prophetie huius
& seruant ea que in ea scripta sunt. Tempus enim
prope est. Dignus es domine accipere librum & aperire sig-
nacula eius quoniam occisus es & redemisti nos deo In sangui-
ne tuo alleluia. V. Parce, domine parce populo tuo quem redemi-
sti christe. Ioannes septem ecclesiis que sunt in
asia. Gratia vobis & pax ab eo qui est & qui e-
rat & qui venturus est/ & a septem spiritibus qui
in conspectu throni eius sunt: & a iesu christo

De gressione in tergis queire totam historiam post festum Marci Euangeliste

qui est testis fidelis p̊mogenitus mortuorū
& princeps regū terre. Ego sic̄ vitis fructificaui
suauitatē odoris all'a Transite ad me om̄s qui ꝯcupisci
tis me & a gn̄atiōibus meis adimplemī al' al'. Ver.
Ego diligentes me diligo & qui mane vigilauerint
ad me inuenient me. Qui dilexit nos & lauit
nos a pc̄tis nr̄is in sanguine suo: & fecit nos regnū
& sacerdotes deo & pr̄i suo. Ipsi gloria & impiū
in secula seculorū amen. Ecce venit cū nubi
bus! & videbit eū om̄is oculus/ & qui eū pupu
gerunt. et plangent se sup eū om̄s tribus ter
re. Etiam amen. Audiui vocē de celo tanquā
vocē tonitrui magni all'a regnabit deus nr̄ inetnū
all'a Quia facta ē salus & ūtus & ptās christi eius
al' all'a ℣ Vidi angelū dei volantē p mediū celi vo
ce magna clamantē & dicentē. Ego sū alpha &
ω! p̊ncipiū & finis/ dic̄ dn̄s deus/ qui ē & qui e
rat & qui venturus ē omps̄. Ego ioannes fra
ter vester/ & particeps ī tribulatiōe/ & regno & pa
tientia in iesu/ fui in insula que appellatur
pathmos propt̄ ūbū dei/ & testimoniū iesu.
Locutus est ad me vnus de septē angelis dicens.
veni ondam tibi nouā nuptā sponsā agni/ & vidi hie
rusalē descendentē de celo ornatā monilibus suis All'a
all'a all'a. ℣ Ego diligentes. In sc̄d̄o nocturno
Alleluia. vij. ℣ Tulerūt dn̄m. Fui in spū ī do
minica die: & audiui post me vocē magnā tā
q̄z tube dicentis. Quod vides scribe ī libro. & mit
te septē ecc̄ijs/ Ephesū/ & smirnā/ & pergamū/
& tyatirā/ & sardis & philadelphiā/ & laodiciā.
Et cōuersus sum ut viderē vocem que loquebat̄
mecū. Audiui voces ī celo angelorū multorū di
centiū Timete dn̄z & date claritatez illi ~~qui~~ & adorate
eū qui fecit celū & terrā mare & fontes aquarū al' al'.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch
Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

105

℣ Vidi angelū dei volantē per mediū celi voce mag̃ clamantē & dicentē. Et conuersus vidi septē candelabra aurea/ et in medio candelabrorum silēm filio hoīs vestitū podere: et p̃cinctū ad mamillas zona aurea. Caput aūt eius et capilli erant candidi tanq̃ lana alba & tanquā nix: & oculi eiꝰ velut flāma ignis: et pedes eius silēs auricalco sicut ī camino ardenti ∞ Decantabat p̄plūs in isl' all'a & vniūsa mltitudo iacob canebant Et dauid cū cantoribꝫ cytharā p̄cutiebat ī domo dn̄i & laudes deo canebant all'a. ℣ Moyses & aaron ī sacerdotibꝫ eius/ & samuel inter eos. Et vox illius tanq̃ vox aquaꝝ multarum Et habebat ī dextera sua stellas septē/ & de ore eiꝰ gladius vtraq̃ parte acutus exibat/ et facies eius sicut sol lucet in virtute sua. Et cū vidissem eū cecidi an̄ pedes eiꝰ quasi mortuū. Vidi portū ciuitatis ad oriente positā/ & aplōꝝ noīa & agni sup̄ eā scripta Et sup̄ muros eius angeloꝝ custodiā all'a ℣ Vidi celū nouū & terrā nouā et ciuitatē nouā ihrlm descendentē de celo. Et posuit sup̄ me dexterā suā dicens/ Noli timere ego sum p̄mus & nouissimus/ et viuus et fui mortuus. Et ecce sū viuens ī scl'a scl'oꝝ amē & habeo claues mortis et inferni. Ostendit mihi angelus fontē aque viue & dixit ad me all'a. Hic deū adora all'a al' al' ℣ Postq̃ audissē & vidissē cecidi ad ut adorarē ante pedes eius/ & dixit m̄. Ad Canti All'a xi. ℣ Noli flere Scdm ioānē.

In illo t. Dixit dn̄s iesus d s. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animaꝫ suā dat pro ouibꝫ suis. Mercenarius & qui n̄ est pastor/ cuiꝰ nō sūt oues p̄prie/ videt lupū venientē & dimittit oues & fugit: et lupꝰ

rapit & dispergit oues Mercenarius autē
fugit quia mercenarius ē & nō pertinet ad eū
de ouibus. Ego sum pastor bonus: & cogno
sco meas et cognoscūt me mee. Sicut no
uit me pater et ego agnosco prēm: et aīaz
meā pono pro ouib*us* meis. Et alias oues
habeo que non sunt ex hoc ouili: & illas o
portet me adducere et voce meā audient.
Et fiet vnū ouile et vnus pastor Ho. Grego.
Audistis frēs charissimi ex lcōe euange
lica eruditionē vrām! audistis ex le
ctione euāgelica periclm nrm. Ecce eni is
qui nō ex accidenti dono sz essentialr bon*us*
est dic. Ego sū pastor bonus: atz eiusdē bo
nitatis formā quā nos imitemur adiun
git dicens. Bonus pastor aīaz suā dat pro
ouib*us* suis. Hec est ihrlm ciuitas magna ce
lestis ornata tanqz sponsa agni Ecce tabern-
culū facta ē all'a. ℣ Porte eius nō claudent*ur*
per diē nox eni nō erit in ea. Fecit qd' mo
nuit! ondit qd' iussit. Bonus pastor aīaz
pro ouib*us* posuit ut in sacro nrō corp*us* suū
et sanguinē uerteret & oues quas redeme
rat carnis sue alimēto satiaret. Vidi ci
uitatē ihrlm descendentē de celo ornata auro
mūdo et lapidib*us* p̄ciosis intextā All'a al'. ℣ Ab in
tus in fimbrijs aureis circūamicta varietate.
Ostensa nobis ē de contemptu mortis via
quā sequamur! apposita forma cui imprī
mamur. Primū nobis ē exteriora nra
misericorditer ouib*us* eius impendere. postre
mum vero si necesse sit etiā morte nrāz pro
eisdē ouib*us* ministrare. In dyademate ca
pitis aaron lapides p̄ciosi fulgebant Dū p̄fice

retur opus dei al' al' al' ℣ Corona aurea super
caput eius expressa signo sanctitatis. A pri
mo aūt minimo puerit ad postremū ma
ius. Sed cū incompabilit longe sit melior
aīa qua viuim⁹ terena substantia quā ex
terius possidemus! qui nō dat pro oībus
suis substantiā suā / qn pro his daturus est
aīaʒ suā. Docete filios vestros allā / ut memo
riter teneant al' & ore decantent al'. al'. ℣ Filij qui
nascent & exurgent narrent ea filijs suis. Vt me
Platee tue ihrlm sternent auro mūdo al'. et cā
tabit in te canticū leticie allā Et per oīs vicos
tuos ab vniūsis dicet allā allā ℣ Qm̄ confor
tauit seras portaꝝ tuaꝝ bndixit filijs tuis in te.
Ad laudes. Alla ix. Euā. Ego sum pastor
bonus al' qui pasco oues meas allā aā Ego sū
pastor bonus qꝛ pasco oues meas & pro oībus
meis pono aīaʒ meā al'. ā Pastor bonus aīaʒ
suā ponit pro oībꝫ suis allā. ā Mercenari⁹
est cui⁹ nō sunt oues prope videt lupū venientē
& dimittit oues et fugit & lupus rapit & disper
git oues al'. ā Lupus rapit & dispergit oues
mercenarius fugit qa mercenarius est cui⁹ nō
sunt oues proprie allā. ā Ego sū pastor ouiū
ego sū via & veritas, ego sū pastor bonus & co
gnosco meas et cognoscūt me mee al' al' ā Sic
nouit me pr̄ & ego agnosco prēm & aīaʒ meaʒ
pono pro oībꝫ meis allā aā. Alias oues ha
beo q̄ non sunt ex hoc ouili et illas oportet me
adducere & vocē meā audient & fiet vnū oui
le & vnus pastor al'. Dnica secunda Cap.
Obsecro vos. R̄ Ego sicut vitis. iij Hymn⁹
Vita scorum. Ew Alias oues. Oro Ds q̄ er
rantibus. Inuit Surrexit dns vere alleluia
Alia ut supra hr̄tur

In i° nocturno. Et angelo thiatire ecclie
scribe. Hec dicit filius dei qui hꝫ oculos tan
quā flāmā ignis: & pedes eius silēs aurical
co. Noui opa tua/ & fidē & charitatē & mi
nisteriū tuū/ & patienciaꝫ & opa tua no
uissima plura prioribus, Sed hēo ad
uersus te qꝛ pmittis mulierem iezabel
que se dicit propheten docere & seducere ꝫ
uos meos & fornicari & manducare de ido
lothitis. Et dedi illi tempus ut pniaꝫ
ageret & non vult peniteri a fornicatione
sua. Et ecce mitto eaꝫ ī lectū/ & qui mechā
tur cū ea ī tribulatiōe maxiā erunt/ n̄ pniaꝫ
egerint ab opibꝫ suis. Et filios eius interfi
ciā in morte. Et scient oms ecclie quia
ego sum scrutans renes & corda: & dabo
vnicuiqꝫ vēm sc̄dm opa sua. Vobis aūt
dico ceteris qui thiatire estis/ quicūqꝫ nō
hn̄t doctrinā hanc/ qui nō cognouerunt
altitudines sathane quēadmodū dicūt.
Non mitta sup vos aliud pondus, tn̄
id qd̄ habetis tenete donec veniā. In sc̄do
nocturno. Et qui vicerit/ & qui custo
dierit usqꝫ in fineꝫ opa mea: dabo illi po
testatē sup gentes: et reget eas ī uirga fer
rea: & tanquā vas figuli confringentur.
sicut et ego accepi a patre meo. & dabo illi
stellā matutinā. Qui hꝫ aures audien
di audiat quid spūs dicat ecclijs. Et an
gelo ecclie sardis scribe. Hec dicit qui hꝫ
septē spūs dei: & septem stellas. Scio opa
tua/ qꝛ nomē habes qꝛ viuas/ & mortuus
es/ Esto vigilans/ & confirma cetera que
moritura erant. Non enī inueni opa

41

107

tua plena corā deo meo. In mente ergo ha
be qualiter acceperis & audieris / & serua et
pniam age. Si ergo nō vigilaueris / veni
am ad te tamquam fur: & nescies qua hora
veniā ad te. Sed hēs pauca noīa ī sar
dis / qui nō inquinauerūt vestimenta su
a. Et ambulabunt mecū in albis / quia
digni sunt. Qui vicerit sic vestietur ve
stimentis albis. & nō delebo nomē eius de
libro vite: & confitebor nomē eius coram
patre meo. Ad Cañ / & ad iij. Alla / decem.
In illo t. D. i. discipulis suis Scd'm Ioanē.
Modicū & iam nō videbitis me / & iterū
modicū et videbitis me: quia vado ad prēm.
Dixerunt ergo ex discipulis eius ad inuicē.
Quid ē hoc quod dicit nobis / modicū et non
videbitis me / & iterū modicū & videbitis me:
& quia vado ad patrē. Dicebant ergo. Quid
est hoc quod dicit / modicū. Nescimus quid loq
tur. Cognouit aūt iesus quia volebant eū in
terrogare / & dixit eis. De hoc queritis inter
vos / quia dixi / modicū & nō videbitis me.
Amen amen dico vobis: quia plorabitis
et flebitis vos: mundus aūt gaudebit. vos aūt
contristabimini. sed tristicia vr̄a vertetur in
gaudiū. Mulier cū parit tristiciā habet
quia venit hora eius. cum aūt pepererit pu
erū / iā non meminit pressure propter gau
dium: quia natus est homo in mundum. Et
vos igitur nūc tristiciā hētis / iterū autē
videbo uos & gaudebit cor vr̄m. Et gaudi
um vestrum nemo tollet a vob. Augustini.
Puto quod ait dn̄s iterū aūt videbo uos &
gaudebit cor vr̄m: & gaudiū vr̄m ne

heinricus Weinschenck

Anno Domini

mo tollet a uobis nō ad illud tempus es
se referendū quo resurrexit/ eisq; suam car
nē cernendā tangendūq; demonstrauit: sꝫ
potius ad illud vnde iam dixerat. Qui di
ligit me/ diliget a prē meo: & ego diligam
eum: & manifestabo ei meipm. Iam quippe
resurrexerat/ iam se illis in carne monstra
uerat: iam sedebat ad dexterā pris/ qn dicebat
aplus Ioānes (idemipe cui⁹ & hoc euange
liū est) in epl'a sua. Dilectissimi/ nūc filii dī
sumus: & nondū manifestū est quid erim?
Scimus qm cū manifestatus fuerit/ siles
ei erim⁹. qm videbim⁹ eū sicuti est. Ista vi
sio nō vite hui⁹ ē sꝫ future/ nō tpalis/ sed
eterne. Hec est āt vita eterna (dicente ipa
vita) ut cognoscāt te (inquit) verū deū/ et quē
misisti iesuz christū. De hac visiōe & agni
tione dic aplus. Videmus nūc per speculū
ī enigmate; tūc aūt facie ad faciez: nūc scio
ex pte/ tūc aūt cognoscā sic & cognitus suz.
Hunc totius laboris sui fructū ecclia nunc
parturit desiderando/ tūc ēit paritura cernendo.
Laudes. Alleluia. ix. Antiphone vnde sup̄.
Modicū & nō videbitis me dic dn̄s iterū mo
dicū & videbitis me qꝛ vado ad prēm alla
alleluia. ā Quid ē hoc qđ dic nobis modicū
nescimus quid loquitur alla. ā Amē amē dico
vob' qꝛ plorabitis & flebitis uos mūd' āt gaudebit
uos autē contristabimini. sꝫ tristicia vr̄a uertet' in
gaudiū al' ā Iterū āt videbo uos al' & gaudebit
cor vr̄m al' & gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis
alla ā Tristicia ~~vr̄a alla~~ implebit cor vr̄m al'
sꝫ tristicia vr̄a uertetur in gaudiū al' & gaudiū
vr̄m nemo tollet a uobis al' ā Iterū aūt vide

do uos & gaudebit cor urm al' & gaudiu vrm ne
mo tollet a uobis al' ā Tristicia vra al' couer
tet in gaudiu al' ā Modicu & iā nō videbi
me al' q2 vado ad prem al' Dnica tercia.
Capi. Omne datu. R Viderunt. Ev Iteru.
Oro Ds q fidelui. Inuit Surrexit dns vere alla.
In i nocturn Alla viij. V Quem queris
Iacobus dni & dei nri iesu xpi seruus duo
decim tribubus que sunt in dispersione salu
tē. Omne gaudiu existimate fres mei cu
in temptationes varias incideritis; scientes
q probatio fidei vre patientiā operatur.
Si oblitus fuero tui al' obliuiscatur me de
xtera mea Adhereat lingua mea faucibus meis
si nō meminero tui alla al' V Sup flumina
babylonis illic sedimus & fleuimus du recordare
mur tui sion. Patientia opus perfectu
hz; ut sitis perfecti & integri in nullo de
ficientes. Si quis aūt vrm indiget sapia
postulet a dō qui dat oibus affluenter et
nō improperat; & dabitur ei. Viderunt
te aq deus viderunt te aq & timuerunt Multi
tudo sonitus aqru vocem dederunt nubes al' al'
alla V Illuxerunt choruscationes tue orbi tre vi
dit & commota ē tra. Postulet aūt in fide
nil hesitans. Qui aūt hesitat silis ē flu
ctui maris qui a vento mouetur & cir
cumfertur. Non ergo estimet hō ille q
accipiat aliquid a domino. Vir duplex aio
inconstans est in oibus vijs suis. In toto
corde meo al' exquisiui te al' Ne repellas me
a mandatis tuis al'. V Vidi humilitatē meā
& eripe me q2 legē tuā non sum oblitus. Ne
Glorietur autē humil' frater i exaltati

one sua / diues aūt in humilitate sua. qm̄
sicut flos feni transibit. Exortus ē enim
sol cū ardore: & arefecit fenuz: & flos eius
decidit: et decor vultus ei⁹ deperijt. Ita et di-
ues in itinerib⁹ suis marcescit. Alla. Audi-
uimus eā in effrata inuenim⁹ eā in campis sil-
ue Introibimus in tabernaculū eius adorabim⁹ in
loco ubi steterunt pedes eius al. al. ℣ Surge dn̄e ī
requiē tuā tu & archa sanctificationis tue. In 4°.
nocturno. Alla. vij. ℣ Tulerūt. Beatus uir
qui suffert temptationē qm̄ cū probatus fuerit
accipiet coronā vite / quā repromisit deus di-
ligentib⁹ se. Nemo cuz temptatur dicat qm̄
a deo temptatur. D̄s enī intemptator malorū
est. Ipse enī neminē temptat. Narrabo nom̄
tuū frīb⁹ meis al. In medio ecc̄e laudabo te al. al.
℣ Qui timetis dn̄z laudate eū vniūsū semē ia-
cob magnificate eū. Unusquisqz temptatur
a concupiā sua abstractus et illectus: Deīn
ɔcupiscentia cū cōcepit parit pc̄m: pc̄m
vero cū ɔsūmatū fuerit gn̄at mortem. No-
lite itaqz errare frēs mei dilectissimi. Hy-
mnū cantate nob. al. Quō cantabim⁹ canticum
dn̄i in t̄ra aliena al. al. ℣ Sup flumīa babilonis
illic sedim⁹ & fleuim⁹ dū recordaremur tui sion.
Omē datū optimū / & omē donū pfc̄tm de
sursuz ē / descendens a pr̄e luminū: apd̄ quē
nō est trāsmutatio / nec vicissitudinis obum-
bracio. Volūtarie genuit nos verbo ueritatis:
ut sim⁹ initiū aliquod creature eius. Deus
canticū nouū cantabo tibi al. In psalterio decē cor-
darū psallā tibi al. al. ℣ Deus meus es tu & con-
fitebor tibi d̄s meus es tu et exaltabo te. Scitis
frēs mei dilectissimi. Sit aūt oīs hō velox ad

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

audiendū: tardus aūt ad loquendū/ & tard9
ad irā. Ira enī viri iusticiā dei nō opatur.
Propter quod abycientes omēz imundiciā
et abundanciā malicie/ in mansuetudine sus
cipite insitū ūbū/ qđ pt saluare aīas vestras.
Alla. Iudica iudiciū meū/ & redime me al' a ca
lumniantib; me al'. ℣ Vide humilitatē meā & eripe
me/ qr legē tuā nō sū oblitus. Et redime. Ad Can
tica & ad iij. Alla. viij. ℣ Noli fle. Ioānes.
In illo tempore Dixit ihesus discipulis suis. Vado ad eū q̄ me
misit: & nemo ex vobis interrogat me
Quo vadis? Sz qr hec locutus sū vobis/ tristi
cia impleuit cor vrm̄. Sed ego ūitatē dico
vob/ expedit vobis ut ego vadam. Si enī nō
abiero paraclitus nō veniet ad vos: si autē
abiero: mittā eū ad vos. Et cū venerit ille ar
guet mūdū de pc̄cō/ & de iusticia/ & de iudicio.
De pc̄cō quidē/ qr n̄ crediderūt ī me. De iusticia ve
ro/ qr ad prēm vado/ & iā nō videbitis me. De
iudicio aūt/ qr princeps mūdi hui9 iudicatus est.
Adhuc multa hēo vobis dicē/ sz nō potestis por
tare mō. Cū aūt venerit ille sp̄us ūitatis:
docebit vos omēz ūitatē. Non enī loquetur
a semetipso: sz quecūqz audiet loquetur: &
que ventura sunt āñunciabit vobis. Ille me
clarificabit/ qr de meo accipiet: & āñuncia
bit vobis. Homilia Augustini. Significat se sic iturū: ut nullus interrogaret qđ
palā fieri visu corporis cerneret. Nā sup9
interrogauerūt eū quo esset iturus: & respō
derat eis/ eo se iturū/ quo ipi tūc venire non
possent. Nunc ūo ita se pmittit iturū ut
nullus eoꝝ quo vadat interroget. In ecclesiis
bndicite deo al'. Dnō de fontib; isrl' al' al' alla.

Cantate dño canticū nouū cantate dño oīs tra.
Nubes suscepit dñz qn̄ ascendit a discipu
lis et euntē in celis nō verbis q̄sierūt sed ocu
l' deduxerūt. Sz q2 hec locutus sū vob' (inquit)
tristicia impleuit cor vrm̄. Videbat vtiq3 q2 il
la ūba sua in eoꝝ cordib9 afferent. Dicant
nūc q̄ redempti sūt al'. A dño al'. v̄ Quos rede
mit de manu inimici & de regiōib9 congregauit
eos. Spiritalē nōdū hn̄tes discipuli inte
rius consolationē quā p spm̄ scm̄ fuerāt ha
bituri; id qd' exterius ī christo videbāt amit
tere metuebant: & q2 se amissuros esse illo ue
ra denunciante dubitare n̄ poterāt contri
stabatur hūan9 affectus: q2 carnal' desolaba
tur aspectus. Cantate dño al'. Psalmuz
dicite ei all'a. v̄ Date glām laudi eius. No
uerat aūt dn̄s quid potius eis expediret
q2 visus interior ip̄e est utiq3 melior quo
eos consolaturus erat spūssanctus: non ter
rentū corpib9 ingestur9 hūanū: sed semet
ipsū credentiū pectorib9 infusus. Bonū ē
confiteri dño al'. Et psallere al'. v̄ Ad annūciandū
mane mīaz tuā & ūitatē tuā p noctē. Laudes
All'a iiii. Vnde supra. Vado ad eū qui
me misit & iterū veniaz ad vos al'. ā. Vado ad
eū q̄ misit me sz q2 hec locutus sū uob' tristicia
impleuit cor vestꝝ al'. ā Ego ūitatē dico uob'
expedit uob' ut ego uadā si enī nō abiero pa
cletus nō veniet al'. ā Dū venerit paracletus
spūs ūitatis ille arguet mūdū de peccato & de
iusticia & de iudicio alleluia. ā Adhuc multa
hēo uob' dicē sz nō potestis portare mō. Duz
aūt venerit ille spūs ūitatis docebit uos oēz
veritatē al'. ā Cum aūt venerit ille spiritus

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

veritatis docebit uos omēz ůitatē / & q̄ ventura
sunt āñūciabit uobis al'. ā Non enī loquet'
a semetipō sȝ q̄cūqȝ audiet loquetur / & que vētu
ra sunt āñunciabit uob'. alľa. ā Jlle me clarifi
cabit qȝ de meo accipiet & āñūciabit uobis alľa.
Dominica quarta Capi. Estote factores
R̄ Mane nobiscū. Ew. Jlle me clarificabit. Orō.
Deus a quo. Inuit. Surrexit dñs vere Alľa
In j° noctur. Alľa viij. v̄ Quē queris mulie.
PEtrus aplūs iesu chri electis aduenis
dispersionis ponti / galathie / capadocie
asie / & bithinie / scd̄m p̄scientiā di p̄ris in sā
ctificatiōēz spūs in obedientiā & aspersionez
sanguīs iesu christi ; grā vobis & pax multi
plicetur. Bn̄dictus ds & p̄r dn̄i nr̄i iesu
chri / qui scd̄m magnā miaz suā regenauit
nos ī spem viuā / per resurrectionez iesu chri
ex mortuis / in hereditatē incorruptibilē & in
contaminatā / & īmarcessibilē ɔs̄uatā in cel'
in vob' qui ī ůtute di custodimī per fidē in salutē
patā reuelari ī tpe nouissimo : in quo exultabi
tis / modicū nūc si oportet contristari in varijs
temptatiōib; : ut p̄batio fidei vr̄e multo p̄ciosior sit
auro qd' p ignē probat'. Inueniat' in laudez
& glām et honorē in reuelatiōēz iesu chri. Quē
cū nō videritis diligitis : in quē nūc quoqȝ nō
videntes creditis : credentes aūt exultabitis le
ticia inenarrabili / & glorificata : reportantes
fidei vr̄e finē / salutē aīarum. De qua salu
te exquisierūt atqȝ scrutati sūt prophete : qui
de futura ī vob' grā p̄phauerūt : scrutantes qd'
vel quale tempus significaret ī eis spūs chri
p̄nuncians eas que in christo sunt passiōēs / &
posteriores glās. In ij° nocturno Cuius reue
Alľa vij v̄ Tulerūt.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

latū est/ q nō sibi ipsis; vobis āt ministrabant
ea que nunc nunciata sunt vob qui euāgeli
zauerūt vob spū scō misso de celo: in quē desi
derāt angeli prospicē. Propter qd̄ succincti
lumbos mentis vr̄e sobrij perfecte sperate in
eā q̄ offertur vob grām ī reuelatione iesu xp̄i
qī filij obediencie/ nō cfigurati ī p̄orib; igno
rancie vr̄e desiderijs: sꝫ scd̄m eū qui vocauit vos
scm̄; ut & ipi in oī cōuersatiōe sancti sitis: qm̄
scriptū ē. Sancti eritis/ qm̄ ego sū scūs. Et
si prēm īuocatis eū qui sī acceptiōe psonarū
iudicat scd̄m vniuscuiusqꝫ opus/ in timore ī
colatus vr̄i tp̄e cūsamini. Scientes q nō
corruptibilib; auro l' argento redempti estis de
vana vr̄a cūsatiōe p̄rne tradicionis: sꝫ p̄cioso
sanguie qī agni īcontamīati/ & īmaculati ie
su christi! Precognuti quidē an̄ mūdi cstitutio
nē: manifestati aūt nouissimis tp̄ib; pp̄ter
vos/ q̄ per ipm̄ fideles estis ī deo/ q̄ suscitauit eū
a mortuis; & dedit ei glām/ ut fides vr̄a & spes
esset ī deo. Ad Cā̄n et ad iij. Alla/ ix. v̄ Noli flē.
Mitt d doi d s. Amē amē. S. Joannez.
dico vobis/ si quid pecieritis prēm ī nōie meo
dabit vobis. Vsqꝫ mō nō petistis quicqꝫ ī nōie
meo. Petite & accipietis/ ut gaudiū vr̄m sit
plenū. Hec ī prouerbijs locutus sū vob; venit
hora cum iam nō in puerbijs loquar vobis/ sed
palā de p̄re meo ānūciabo vobis. Illo die ī nōie
meo petetis. Et nō dico vobis q ego rogabo p̄rē
de vobis. ipse enī p̄r amat vos/ quia vos me a
mastis/ & credidistis q ego a dō exiui. Exiui
a p̄re & veni ī mūdm: iterū relinquo mūdm/ & va
do ad prēm. Dicūt ei discipuli eius. Ecce nūc
palam loqris; & puerbiū nullū dicis. Nūc

scim⁹ q̄ꝛ scis oīa: & nō opus ē ut quis te inter
roget. In hoc credim⁹ q̄ꝛ a deo existi. Augustinu
Domini verba nūc ista tractanda sunt Amē amē
dico vobis si quid petieritis prēm ī nōie meo
dabit vob. Iā dictū ē in supioribꝫ h⁹ dnīci ser-
mōis ptibꝫ ppter eos q̄ nōnulla petūt a prē i
christi nomine nec accipiunt. nō petūt in nōie sal
uatoris quicqͥd petūt ɔtra ratione salutis.
Non enī sonū lrāꝛ aut sillabaꝝ: sꝫ qd̄ son⁹
ipe significat & qd̄ de eo sono recte ac veraciter
intelligitur hoc accipiendus ē dicere cū dicit
in nōie meo. Qui hoc sentit de christo qd̄ nō
ē de vnico dei filio sentiendū: nō petit eius
nōie. etiā si nō taceat lrīs ac syllabis christum
qm̄ in eius nōie petit quē cogitat cū petit.
Qui vero qd̄ de illo ē sentiendū sentit: ipse
in eius nōie petit. & accipit si nō contra suā
salutē sempiternā petit. Accipit aūt qn̄ debꝫ
accipe. Quedā enī nō negantur: sꝫ ut con-
gruo tpe dentur differuntur. Laudes.
Alla ix. Vnde supra. Usqꝫ mō nō petistis
quicqꝫ in nōie meo petite & accipietis al'. anth
Petite & accipietis ut gaudiū vrm̄ plenū sit
ipe enī pr̄ amat vos q̄ꝛ vos me amastis & credi
distis all'a. añ Exiui a pr̄e & veni ī mdm̄ all'a
iterū relinquo mdm̄ & vado ad prēm al' al' al'. ā
Ecce nūc palā loqueris & pūbiū nullū dicis:
nūc scim⁹ q̄ꝛ scis oīa & non opus ē tibi ut quis
te interroget al'. ¶ In dieb; Rogationū sꝫ
ferijs ij iij & iiij. in nocturnis et diurnis ho
ris sic in p̄cedenti hebdomada est agendū.
Ad noct Capi. Iesus christus. Ad lau Ca.
Si conresurrexistis. añ iiij Oro pr̄a q̄s.
Capi ad iij. Expurgate Ad vj Cap. Christ⁹

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

resurrexit. Ad ix. Chrs resurgens, Ad vs. Deus patris. In euã ut supra
In vigilia ascensiois dñi ad vs. Alla vi. ps. Dixit dñs. Laudate pu. Laudate nomē. Lauda te dñz qm. Et dicunt p octauã. Cap. Unicuiqz R. Post passionē. Hymnus Festũ nunc. v. Dñs in sina i sco al. Ascendens i altũ captiuitatē alla.
Pater manifestaui nomē tuũ hoibz qs Ew. dedisti m nũc aũt pro eis rogo nõ pro mdo qz ad te vado al. Oro Presta qs. Ad Completoriuz Salue regina cũ alla. v. Ora pro. oro Omnips.
Inuita. Alla Regē ascendentē in celũ venite ado remus alla. hys Astra polorz. In i. nocturno.
Eleuata ē magnificentia tua sup celos deus alleluia. ps Dñe do. a. Dñs in templo sco suo do mmus in celo al. ps In dño cõfido. a. A summo celo e gressio eius & occursus eius alleluia. ps Celi enã. a. Exaltare dñe in virtute tua cantabimus & psallemus al. ps Dñe i uirtute. a. Exaltabo te do mine qm suscepisti me al. ps Ipsum. a. Ascen dit ds in iubilatione & dñs in uoce tube al. ps Omis gen. v. Exaltare dñe i uirtute tua al. Canta
Post btãm & gloriosam resur Leccio prima. rectioẽz dñi nri iesu chri qua verũ dei tem plum iudaica impietate resolutũ diuina i triduo potentia suscitauit. Quadragenarius hodie dilmi scõrz dierũ expletus ē numerus sacratissima ordinatiõe dispositus & ad uti litatē nre eruditiõis impensus ut dũ a dño i hoc spacio morã pñtie corpal' extenditur fides resurrectiõis documentis necessarys mu niretur. Post passionē suã per dies quadra ginta apparens eis loqns de regno dei al. & vidē tibz illis eleuatus ē al. Et nubes suscepit eũ ab

oculis eor alla. ℣ Et conuescens precepit eis ab hie
rosolimis ne discederent/ sed expectarent pmis-
sionem pris. Mors enim christi militorum discipu
lorum corda turbauerat/ & de supplicio crucis/ de
emissione spus/ de exanimati corporis sepultura
grauatis mestitudine mentibus quidam diffi
dentie torpor obrepserat. Omnis pulchritu
do dni eleuata est sup sydera spes eius in nubibus
celi Et nomen eius in eternum pmanet al. ℣ Nisi
ego abiero paracletus non veniet/ dum assumptus
fuero mittam vobis eum. Nam cum sancte mu
lieres (sicut euangelica patefecit historia)
reuoluto a monumento lapide sepulchrum
corpe vacuum/ & viuentis dni testes angelos
nunciarent! ubi eorum aplis alijsque discipul
deliramentis silia videbantur. Non cont
betur cor vrm/ ego vado ad prem & dum assumpt
fuero a vob mittam uobis alla. Spm veritatis &
gaudebit cor urm al. ℣ Nisi ego. Quam vtique
hesitationem humana infirmitate nutantem
nequaquam pmisisset spus veritatis pdicatorum
suorum inesse pectoribus! n illa trepida sollici
tudo/ & curiosa cunctatio nre fidei funda
menta iecisset. Exaltare dne al. In virtute
tua al. ℣ Cantabimus & psallemus. In ij noc.
Exaltare super celos ds al. & super omnem ter
ram al. ps Miserere mei ds miserere. a. Ascendens
chrs in altum al. captiuam duxit captiuitatem alla.
Exurgat deus. a. Nimis exaltatus es alla
sup omnes celos alleluia. ps Dns regnauit ex. a. Dns
in sion al. magnus & excelsus al. ps Dns regnauit ira.
an. Dns in celo al. parauit sedem suam alla. ps Bene
dic ij. a. Domus nube ascensum tuum dne qui am
bulas sup pennas ventorum al. al. ps Bndic ij.

℣ Exaltare sup͛ te d͛s al'. Et sup͛ omnē ter͛ glĩa t al'
Nostris q̄ ꝑturbatiōibꝫ / nr̄is ꝑicul' in aplis
consulebatur / Nos in illis viris ↄtra calūni
as impioꝝ / & ↄtra terene argumenta sapiē
docebimur. Nos illoꝝ instruxit aspectus /
nos erudiuit auditus / nos ↄfirmauit atta
ctus. Ascendens ī altū al' captiuā duxit capti
uitatē all'a Dedit dona hoībꝫ al' al' ℣ Ascendit d͛s
ī iubilatiōe & dn̄s in voce tube. Gratias agam⁹
diuine dispensatiōi: & scōꝝ pr̄m necessarie
tarditati. Dubitatū est ab illis / ne dubita
retur a nobis. Ascendit d͛s ī iubilatiōe al' &
Et dn̄s in voce tube al' ℣ Ascendens xp̄s ī altū ca
ptiuā duxit captiuitatem. Pater cū essem cum
eis ego s͛uabā eos quos dedisti michi al' Nūc aūt
ad te venio nō rogo ut tollas eos de mūdo s; ut s͛ues
eos a malo al' al' ℣ Pater sancte s͛ua eos ī nōie
tuo q̄s dedisti michi. Non ergo hi dies diuinu
qui inter resurrectionē / ascensionēq; fluxerāt
ocioso transiere discursu: s; magna in eis cō
firmata sacra / magna sunt reuelata my
steria. Tempus ē ut reuertar ad eū q̄ me mi
sit / dicit dn̄s nolite contristari nec turbet͛ cor vr̄m.
Rogabo pro vob' pr̄em / ut ille vos custodiat al' al' ℣
Pacē relinquo vobis pacē meā do vobis. In
his diebꝫ metus dire mortis aufertur: & nō
solū aīe / s; & carnis īmortalitas declaratur
In his per insufflationē dn̄i infunditur
aplis sp̄ussc̄us: & btō aplo Petro sup͛ ceteros
post regni claues ouilis dn̄ici cura mandat
Ponit nubē ascensū suū dn̄s Qui ambulat
sup͛ pēnas ventoꝝ al'. ℣ Qui fac͛ angelos suos sp̄us
& ministros suos ignē vrentē. Ad Cañ Eleuatis
manibus ferebatur in celū / & bn̄dixit eis al'. ℣ Mi

nis exaltatus es al' Sup oēs celos al'. S. Marci

In illo t. Recumbentib' undecim disci
pulis apparuit illis iesus & exprobrauit
incredulitatē eor̄ & duriciā cordis: q̄r his
qui viderāt eū resurrexisse nō crediderunt. &
dixit eis. Euntes in mūdū vniūsū p̄dicate
euangeliū oī creature. Qui crediderit & ba
ptizatus fuerit saluus erit. Qui vero non
crediderit ɔdemnabitur. Signa autē eos
qui crediderint hec sequentur. In noīe me
o demonia eicient linguis loquent' nouis
serpentes tollent. Et si mortifer̄ quid bibe
rint nō eos nocebit. Sup egros manus
imponent: & bene habebunt. Et dn̄s qui
dem iesus postq̄ȝ locutus ē eis assumptus
est in celū: & sedet a dextris dei. Illi autez
p̄fecti p̄dicauerūt ubiq̄ȝ dn̄o cooperante &
sermonē ɔfirmante sequentib' signis. Grego

Quod resurrectioēz dn̄icā discipuli tarde cre
diderunt nō tam illor̄ infirmitas q̄ȝ (ut ita
dicā) nr̄a futura firmitas fuit. Ipa namq̄ȝ
resurrectio illis dubitantib' p multa argu
menta monstrata est. Psallite dn̄o Qui a
scendit super celos celorū ad orientē al' v Ecce da
bit voci sue vocē virtutis date honorē deo. Que
dū nos legentes agnoscim' q̄d aliud q̄ȝ
de illor̄ dubitatiōe solidamur. Minus eni
m Maria magdalena p̄stitit que cito cre
didit: q̄ȝ thomas qui diu dubitauit. Non
conturbetur cor vr̄m ego vado ad p̄rēm & mittā
vobis spm̄ ūitatis Et ille vos docebit que sunt p̄
cepta vite all'a. v Nisi ego. Ille eteni du
bitando vulner̄ cicatrices tetigit: & de nr̄o
pectore dubitatiōis vulnus amputauit.

Ad insinuandã ꝗ̃ veritatẽ dñice resurrectionis
notandũ nobis q̇d lucas referat dicens. Con-
uescens p̃cepit eis ab hierosolimis ne discede-
rent: & p⁹ paucã, Videntibꝫ illis eleuatus est
& nubes suscep̃ eũ ab ocul' eoꝝ, Eduxit dñs
iesus discipulos suos foras in bethaniã & benedi-
xit eis. Alla al' v̇ Et fcm̃ ẽ dũ bn̄diceret eos reces-
sit ab eis & ferebatur in celũ, Notate verba si-
gnate mysteria, Cõuescens eleuatus ẽ: com-
edit & ascendit: ut videlꝫ per effectũ comme-
stiõis veritas patesceret carnis, Ite ĩ orbẽ
vniũsũ & p̃dicate dicentes al' Qui crediderit &
baptisatus fuerit saluꝰ erit al' al' al', v̇ In nõie
pr̃is & filij & spiritussancti, Ad Laudes.
Videntibꝫ illis eleuatus & nubes suscepit eũ
in celũ al' ã Cumqꝫ intuerent in celũ eun-
tem illũ dixerunt al' ã Viri galilei quid aspici-
tis ĩ celũ hic iesus q̇ assumptus ẽ a vobis ĩ celum
sic veniet al' ã Exaltate regẽ regũ & hymnũ dicite
deo al' ã Sic veniet queadmodũ vidistis eũ euntẽ
in celum alleluia Ca Primũ q̇dem ℟ Ascẽ-
dens x̄ps in altũ Alla al', v̇ Captiuã duxit capti-
uitatẽ, hy̆ Jesu nr̃a, v̇ Dñs in celo al', Parauit
sedẽ suã alleluia, Ew Ascendo ad pr̃em meũ &
patrẽ vr̃m deũ meũ & dm̃ vr̃m al'. Orõ Concede
Ad horas Laudes, versiculi ad horas, ad iij Ascẽ-
do ad pr̃em meũ & pa vr̃ al' Deũ meũ & dm̃ vr̃ al'.
ad vj. Ascendit deus ĩ iubilatiõe al', Et dñs ĩ voce
tube al', ad ix. Ascendens x̄ps ĩ altũ al', Captiuã
Alla vj. duxit captiuitatẽ al', Ad vs̃ ~~Laudes~~, psalmi ut
in p̃mis vis, cap̃ Primũ q̇dẽ ℟ Ascendo ad pr̃ẽ
meũ & pr̃em vestꝝ al' al', Deũ meũ & deũ vestꝝ. hy̆
festũ, v̇ Dñs in sina ĩ scõ al' Ascendens ĩ altum,
Ew, O rex gl'e dñe ĩtutũ qui triumphator ho

die sup omīs celos ascendisti ne derelinquas nos orphanos s; mitte p̄missū p̄ris ī nos spūm veritatis allā. Si festū occurrit infra octauā ascē'sionis transfertur p⁹ oct nisi sit triū lectionū. Infra octauā ascensiōis. Inuit Allā al' allā. hym⁹ Astra po. In i° noct Alleluia vj. ℣ Exaltare dn̄e in virtute tua al' Cantabim⁹. Leonis pp.

~~Saluator nr̄ charissimi frēs ascendit in celū nō ergo turbem² in terra: ibi sit mēs & hic erit requies. Ascendam⁹ cū christo interī~~

Aperiens petrus os suū Feria vj lcōnes dixit. Viri israelite audite u̇ba hec. Jesū nazarenū viꝝ approbatū a deo ī vobis virtutibꝫ & prodigiis & signis q̄ fecit per illū deus ī medio vr̄i (sicut vos scitis.) hunc diffinito ꝯsilio & p̄sciā dei traditū p man⁹ iniquorū affigentes interemistis. Post passiōē cū reliqs. Quem deus suscitauit solutis doloribꝫ īferni: iuxta qđ impossibile erat teneri illū ab eo. Dauid enī dicit in eū. Prouidebā dn̄m in ꝯspc̄u meo semp qm̄ a dextris ē m̄ ne cōmouear. Propter hoc delectatū est cor meum & exultauit lingua mea insup & caro mea requiescet ī spe. qm̄ nō derelinques aīmā meā in inferno nec dabis scm̄ tuum videre corruptiōē. Notas m̄ fecisti vias vite replebis me iocunditate cū facie tua.

In ij noct Allā viij. Cap Habentes. ℣ Exaltare super celos de⁹ al' Et super. Orō Concede et dr̄ ad omīs horas. Ad laudes Allā vj. psalmi Dn̄s regnauit Ca Primum alia ut in die Ew. que occurrit. Ad p̄mā Allā vij. ad iij. Allā x. Ad vj Alleluia vij. Ad ix. Allā vij. Ad vēs Allā vj. psalmi qui in die. Alia ut ī die.

Vado parare vobis locū & iterū veniā ad vos
alla & gaudebit cor vr̄m al' al'. ā Nisi ego
abiero paraclitus nō veniet dū assumptus fu
ero mittā vob' al' ā Rogabo p̄rem & aliū pacli
tū mittam vobis alla. ā Euntes ī mūdm vniu
sum p̄dicate euangeliū omni creature al' qui
crediderit & baptizatus fuerit saluus erit al' q aūt
nō crediderit condemnabit' al' ā Dn̄e si ī t̄pe h°
restitues regnū isrl'. dixit aūt eis nō est vr̄m nos
se t̄pa l' momēta q̄ p̄r posuit in sua p̄tate al'.
ā Dn̄s quidē iesus postq̄ⁿ locutus ē eis ascendit
in celū & sedet a dextris dei al' ā Illi aūt profecti
p̄dicauerūt vbiq̄ȝ deo cooperante & s̄monē ↄfirmā
te sequentibȝ signis al' al'. ā Pacē meā do vobis
al' pacem relinquo vobis alleluia. ā Non tur
betur cor vr̄m al' ego vado ad patrē alleluia.

Viri frēs liceat audenter di / Sabbato L'.
cere ad vos de p̄riarcha dauid: qm̄ & de
functus ē / & sepultus est: & sepulchrū eius est
apud nos vsq̄ȝ in hodiernū diē. Propheta
igitur cum esset: & sciret q̄ȝ iureiurando iuras
set illi deus de fructu lumbi eius sedē' sup̄ sedem
eius: prouidens locutus ē de resurrectione x̄pi
q̄ȝ neq̄ȝ derelictus ē in inferno / neq̄ȝ caro eius vi
dit corruptionē. Hunc iesū suscitauit deus cui'
nos om̄s testes sum'. Dextera ḡ dei exaltatus
& p̄missiōe sp̄us sancti accepta a p̄re: effudit hoc
donū quod vos videtis & auditis. Non enī dd'
ascendit in celū. Dic aūt ip̄e. Dixit dn̄s dn̄o
meo sede a dextris meis / donec ponā inimicos
tuos scabellū pedū tuorū. Certissime ḡ sciat oīs
domus isrl' / q̄ȝ & dn̄z eū & x̄pistū fecit deus hūc
iesū quē vos crucifixistis. ¶ Dn̄ica infra o
ctauā ascensiōis. Ca. Estote pru. ℟ Om̄s pul'

chritudo. Hymnus Festū. ꝟ Dn̄s in sina. Euo Eū
tes in mundum. Or̄o Omīps. De ascensiōe añ
O rex glo̾e. ꝟ Ascendit deus in iubilatiōe al'. Et do.
Inuitatorium Alla Regē ascendentē in celū veni
te adoremus al'. In i. noct. Alla viij. ꝟ Exaltare
domine in virtute tua al' Cantabimus. Lcōnes.
Sacramentū dn̄i salutis nr̄e quā p̄cio
sanguinis sui vniu̾sitatis conditor estimauit/ a
die corpal' ortus usq; ad exitū passiōis p̄ dispē
sationez humilitatis impletū est. Post passi
onē/ cū R. Et licet multa etiā in forma serui
diuinitatis signa radiauerint/ p̄prij tn̄ illius
corpis actio ad demonstrandā suscepti homīs
ptinuit veritatē. Post passiōez vero ruptis
mortis vincul' que vim suā in eū q̄ pctī erat
nescius incedendo pdiderat. infirmitas ī virtu
tē/ mortalitas in eternitatē/ contumelia trans
iuit in gl'az. Quā dn̄s nr̄ iesus chr̄s in multis
manifestisq; documentis mltoꝝ declarauit
aspectui. donec triūphuz victorie quā reporta
ret a mortuis/ referret in celis. Sicut ergo ī
solēnitate paschali resurrectio nobis dn̄i fuit
causa letandi/ ita ascensio ei9 in cel' p̄ntiuz
nobis ē materia gaudioꝝ/ recolentib9 illuz
diem & rite venerantib9/ quo nature nr̄e hu
militas ī chr̄o supra omēz celi militiā/ & sup̄
om̄s ordines angelorum/ et ultra cunctaruz
altitudinē ptatum ad dei p̄ris est profecta con
sessum. In ij. noctur. Alleluia viij. ꝟ Exalta
re super celos deus alla Et super. Quo ordine o
perꝝ diuinorū nos fundati/ nos edificati sum9
ut mirabilior fieret gr̄a dei cum remotis a con
spectu hoīm que merito reuerentiā sibi sen
tiebant inducere/ fides nō diffideret/ spes nō

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

fluctuaret / charitas nō reperet. Magnarū
enī hic vigor mentiū & valde fideliū ē hoc
lumē aīaꝝ incunctanter credere qđ corpeo
non videtur intuitu. & ibi figere desideriū
quo nequeas inferre conspectum. Nec aūt
pietas vñ in nr̄is cordibꝫ nasceretur / a quō
quisq̄ꝫ iustificaretur ꝑ fidē / si in his tm̄ salꝰ
nr̄a ↄsisteret quibꝫ obtutibꝫ subiaceret. Vñ
& illi viro qui de resurrectiōe chr̄i videbat
ambigere nisi in ipsiꝰ carne vestigia passi
onis & visu explorasset & tactu; qꝛ vidisti
me (inquit) credidisti: bt̄i qui non viderūt
& crediderūt. Ad Cañ. Alla. ꝟ. Cañ. Quis ē
iste. ꝟ. Nimis exaltatus es al' Sup. S. Joannez.
In illo t. D. dx iesus d. s. Cum venerit para
clitus quē ego mittā vobis a p̄re spm̄ veri
tatis / qui a patre procedit / ille testimoniū per
hibebit de me / & vos testimoniū phibebitis / qa
ab initio mecū estis. Hec locutus sum vobis
ut nō scandalizemini. Absq꞉ synagogis faci
ent vos. Sed venit hora / ut oīs qui interficit
vos arbitretur obsequiū se prestare deo. Et hec
facient vobis / qa non noverūt p̄rem / neq꞉ me.
Sz hec locutus sū vob ut cū venerit hora e
orum reminiscamini qꝛ ego dixi vobis. Bede.
Et multis sancti evangelij locis invenī
mus qꝛ discipuli añ adventū spūssc̄i minꝰ
capaces erant ad intelligenda archana divi
ne sublimitatis: minꝰ fortes ad toleranda
adversa humane pravitatis. Sed eis adve
niente spū cū augmēto divine agnitiōis da
ta ē etiaꝫ ↄstantia vincende humane ꝑsecuti
onis. Notandū aūt in p̄missis / qꝛ dn̄s spm̄
veritatis & a se mittendū esse testat᷑ / & eundē

mox a patre procedē subiungit. Non q̄a
idem spūs aliter a p̄re, p̄cedit quā a filio mit
titur. aut alio tp̄e a p̄re procedit q̄z a filio
mittatur. Sz ideo filius eū, a se mitti, a p̄re
dicit procedere, ut aliā p̄ris, aliā suā esse p̄so
nam designet, ac in eadem distinctiōe p̄sonarū
vnā esse opationē ac voluntatē suā cū patris vo
luntate & opatiōe denūciet. Laudes. Alla vi.
p̄s Dn̄s regnauit. Ca Estote prudentes. R
Ascendens chr̄s ī altū. ūt. hy. Jesu nr̄a. v Dn̄s in
celo. Ew. Cum venerit paraclitus quē ego mit
tā vobis spm̄ veritatis q̄ a p̄re p̄cedit ille testimōi
um p̄hibebit de me alla. Oro Omip̄ns. De ascē
sione dn̄i an̄ que occurrit. Ad p̄mā Alla x.
Ad iij Alla x. Ad vi Alla v. Ca. Viri ga. Ad ix
Alla v. Ca Eleuatus ē. Ad vs Alla vj. Ew.
Cum venerit paraclitus quē ego mittā vobis a p̄re
spm̄ veritatis ille testimoniū p̄hibebit de me al' &
vos testimoniū p̄hibebitis q̄z ab initio mecū estis al'.
De ascensiōe an̄ que occurrit. Si festū Inuen
tiōis sancte crucis ī ista dn̄ica occurrit: dn̄ica
in feria ij dr̄ p̄pter lc̄ōnē & euāgeliū. Idipsuz
etiā fit si aliud festū duplex in hac dn̄ica occur
rit. Feria ij lc̄ōnes. Petrus & Ioānes ascē
debant in templū ad horā oratiōis nonā. Et q̄
dam vir qui erat claudus ex vtero m̄ris sue
baiolabatur quē quotidie ponebant ad portā
templi q̄ dr̄ speciosa: ut peteret eleemosynā
ab introeuntibus in templū. Is cū vidissz
petrū & Ioannē incipientes in templū: ro introire
gabat ut eleemosynā acciperet. Intuens aūt
in eū petrus cū Ioanne dixit. Respice ī nos.
At ille intendebat in eos: sperans se aliquid
accepturū ab eis. Petrus aūt dixit. Argē

tum & aurũ nõ est m̃i / qd aũt habeo hoc tibi do
In nõie iesu christi nazareni surge & ambula
Et apprehensa manu ei⁹ dextera alleuauit
eum. Et protinus consolidate sũt bases eius &
plante: & exiliens stetit & ambulabat: & in
trauit cũ illis in templũ; ambulans & exi
liens & laudans deũ. ¶ Feria tercia lectiões

Et vidit oĩs pplus eũ ambulantẽ: & lau
dantẽ deũ. Cognoscebant aũt illũ / qm̃ ipse
erat / qui ad elemosynã sedebat ad speciosam
portam templi; et repleti sũt stupore & exta
si in eo qd contigerat illi. Cum tenerent
aũt petrũ & Joannẽ / cucurrit oĩs pplus ad
eos ad porticũ que appellat̃ salomonis. Vi
dens autẽ petrus r̃ndit ad pplm. Viri isrlite
quid admiramĩ in hoc: aut nos quid intu
emini qĩ nr̃a ṽtute aut pietate fecerimus
hunc ambulare: Deus abrahaz & deus
ysaac & deus iacob / deus prm̃ nroꝝ glificã
uit filiũ suũ iesũ; quẽ vos quidẽ tradidist(is)
& negastis an̄ faciẽ pilati; iudicante illo di
mitti. Vos aũt iustũ & scm̃ negastis: & pe
tistis viru homicidaz donari vobis / auctorẽ
vero vite interfecistis. Feria iiij lectiones.

Loquentib⁹ aplis ad pplm / superuenerũt sa
cerdotes & magistratus templi & sadu
cei: dolentes q̄ docerent pplm: & annũciarẽt
in iesuz resurrectionẽ ex mortuis. Et iniece
runt in eos man⁹ & posuerũt eos ĩ custodia
in crastinũ. Erat enĩ iã vespera. Multi
aũt eoꝝ qui audierant ṽbũ crediderunt &
factus est numerus viroꝝ quinq3 milia.
Factũ est aũt in crastinuz ut congregarent
pncipes eoꝝ & seniores & scribe in hierusalẽ

& Annas princeps sacerdotū / & Cayphas, et I
oannes & Alexander: & quotquot erant de ge
nere sacerdotali: & statuentes eos ī medio in
terrogabant, In qua ṽtute aut in quo nōie
fecistis hoc. Tunc petrus repletus spiri
tu sc̄o dixit ad eos. Principes ppli & senio
res / si nos hodie diiudicamur in bn̄facto
hoīs infirmi: notū sit oīb; vobis / qr ī nōie
iesu christi nazareni / quē vos crucifixistis:
iste astat corā vobis sanus, In Octaua asce
sionis ad v̄s Cap̄, Primū, R̄ Ite ī orbē, hy9
festum, v̄ Dn̄s in sina, Ev, Pater manifesta
ui, Or̄o Concede, Inuit̄ Alleluia Regē ascendē,
In j° noct̄ añ Exaltata est cū R̄ ut in die.
Glorificatio dn̄i nr̄i iesu xp̄i fr̄es dilmi
resurgendo & ī celos hodie ascendendo cō
pleta est. Resurrectiōis diē ipsi9 pasce dn̄i ce
lebrauim9 / ascensionis vero diē hodie celebra
mus. Festus nobis dies vtiq3 illuxit. Ideo
enī resurrexit / ut nobis exemplu3 resurre
ctiōis ondēret: & iō ascendit in celis / ut nos
desuper protegeret, R̄ & alia oīa sic̄ in die
preter añ ad Bn̄dictꝰ Nā ipa dr̄ que ē in or
dine, Habem9 ḡ dn̄m & saluatorē nr̄m ie
sū xp̄m prius pendentē in ligno: nūc seden
tem in celo. Preciū nr̄m dedit cum pende
ret in ligno / collegit qd̄ emit cū sederet ī ce
lo. Cū enī oīs collegerit / quos utiq3 p̄ tp̄a
collegit / in fine tp̄is veniet sic̄ scriptu3 est
Deus manifeste veniet. Non quemadmo
dū p̄mū venit occultus / s3 sicut dictū ē ma
nifestus, Occultū enī oportebat eū venire ut
iudicaretur manifestus aūt veniet ut iudicet
Si enī prius manifest9 veniret: iudicare ma

nifesto quis auderet. Quinquidē dicit aplus
Si eum cognouissent/ nunquā dn̄z glē crucifi-
xissent/ Sed si ille nō occideretur/ mors nō
moreretur, Tropheo suo diabolus ē victus/
Exultauit enī diabolus/ qn̄ hoīem pmū se
ducendo deiec/ in mortē: seducendo pmū hoiez
occidit: occidendo nouissimū temptauit/ pri-
mū de laqueis perdidit/. In ij nocturno L
Facta est victoria dn̄i nr̄i iesu chri cū re
surrexit/ & ascendit in celū: & impletū
est qd sp audistis cū apocalypsis legeretur,
Vicit leo de tribu iuda. Ipse leo dictus ē ipse
agnus occisus ē/ leo pter fortitudinē: agnus
pter inocentiā. Leo qr inuictus: agnus q̄a
mansuetus. Et iste agn9 occisus/ morte
sua vicit leonē qui q̄rit quē deuoret/ Aplus
quippe petrus ait. Vigilare nos oportet ad-
uersus temptatiōes/ qr aduersarius (inquit) vr̄
diabolus tanq̄ leo rugiens circuiuit querēs
quē deuoret, Quis non incurreret in den
tibꝫ leōis huius: nisi vicisset leo de tribu iuda.
Contra leonē leo: contra lupū agnus. frēs
exultauit diabolus qn̄ mortu9 ē chrs/ & in
ipsa morte chri diabolus est victus/ tanq̄
in muscipula escā accepit. Gaudebat ad
mortē tanq̄ ppositus mortis/ a quo gaude-
bat/ inde illi tensa ē/ muscipula diaboli crux
dn̄i: esca qua caperetur/ mors. Et ecce surre-
xit dn̄s nr̄ iesus chrs. Vbi ē mors q̄ pepēdit
in ligno. Vbi est/ insultatio iudeoꝝ. Vbi est
typus & supbia caput añ crucē agitantiū
& dicentiū. Si filius dei ē descendat de cruce.
In i t/ d i d s. Hec sunt/ S. Lucam.
Verba que locutus sum ad vos/ cū adhuc/

essem vobiscū; qm̄ necesse ē impleri oīa que
scripta sunt in lege moysi/ & ꝓphis/ & psalmis
de me. Tunc aperuit illis sensū/ ut intelli
gerent scripturas. Et dixit eis. Qm̄ sic scri
ptū est/ & sic oportebat pati christū/ & resur
gere a mortuis die tercia: & p̄dicari ī noīe
eius pnīaz & remissioēz pctoꝝ in oīs gen
tes incipientibꝫ ab hierosolimis. Vos aūt
estis testes hoꝝ. Et ego mittā ꝓmissū prīs
mei in vos. Vos aūt sedete ī ciuitate quoad
usqꝫ induamī ūtute ex alto. Eduxit autez
eos foras in bethaniā: & eleuatis manibꝫ
suis bn̄dixit eis. Et fcm̄ ē dū bn̄diceret il
lis/ recessit ab eis/ & ferebatur ī celū. Et ipsi
adorantes regressi sunt in ihrlm cū gaudio
magno. Et erant sp̄ in templo laudantes
& benedicentes deum. Homilia vene Bede.

Ascensurus ī celū dn̄s p̄mo discipulos
de mysterio sue fidei diligenter instru
ere curauit/ ut tanto cercius hāc mūdo pre
dicarent: quāto eā & ab ipso veritatis ore
percepissent/ & ꝓphaꝝ ore iam dudū p̄signa
ta fuisse cognoscerent/ Apparens etiam
eis post resurrectiōis triumphū/ iuxta hᵒ
qd̄ mō cū euangeliū legeretᶻ audiuimꝰ Hec
sunt (inquit) ūba q̄ locutus sum ad vos/ cū ad
huc essez vobiscū; idest cū sile vobis adhuc
corpus corruptibile ac mortale gestare.

Qm̄ necesse ē impleri oīa que scrip̄ sunt
in lege moysi/ & ꝓphis & psalmis de me. Im
pleta in se dicit sacramenta/ que moyses/ pro
phete/ & psalmi predixerunt. Unde liqui
do patet qꝫ vna ē ecclia ī oībꝫ scīs eius/ eadē
fides electoꝝ oīm p̄cedentiū videlz & subse

quentũ carnalē eius aduentũ q̄z nimirū sic
nos p̲ fidē transacte incarnationis/ passiōis
ac resurrectionis illius saluamur/ ita & illi
futurā ip̄az incarnationez/ passionē/ ac re
surrectionē certissime credentes: p̲ eundez
auctorē vite se saluari sperabant.
Feria vj. post octauas ascensiōis ad lau &
ad vs̄ Cap̄ Primũ quidē. Orō Concede q̄s
sed hodierna die reticetur in hoc biduo
Ad vs̄ añ Rogabo prēm, cetera oīa ut iñ oct
Si festũ aliqd̄ in sabbato occurrit totum
officiũ fit de vigilia: & festũ anticipatur
in feriā vj. si fieri pt̄. Sin aūt post octauas
penthe: pagatur. In hoc biduo dicunt̄
p̄ima & Comple. ut infra octauā. Cetera
aūt oīa fiunt de ascensione. Lcō feria vj.
Joseph qui cognoīatus est barsabas ab aplis
qd̄ est interpretatū filius ꝯsolatiōis, leuites cy
prius gn̄e: cū hr̄et agrū/ & attulit p̄ciū/ & po
suit ante pedes aplorū. Vir autem quidā
noīe Ananias cū Saphira vxore vendidit
agrū & fraudauit de precio agri ꝯscia vxore
sua. Et afferens partē quandā ad pedes aplo
rum posuit. Dixit aūt petrus ad ananiā.
Cur temptauit sathanas cor tuū mentiri te
spūi scō/ & fraudare de p̄cio agri: Nonne
manens tibi manebat: & venundatū in tua
erat p̄tate: Quare posuisti in corde tuo hanc
rem: Non es mentitus hoīb3: sed deo. Audi
ens aūt verba hec ananias cecidit & expira
uit. Et factus est timor magnus ī oms qui
audierunt. Surgentes aūt iuuenes amo
uerūt eū: & efferentes sepelierunt eum.
In vigilia penthecostes. Statim Joannez

Nit. dñs. Si diligitis me mandata
mea servate. Et ego rogabo prēz & aliū paracletū
dabit vobis qui maneat vobiscū ineternum
Et ℟ Homie. Vene Bede. Quia sancti hodie
spūs frēs charissimi celebram⁹ adventū debe-
mus ipi congruere solēnitati quā colimus. ℟
Si non abiero. Hoc etenī ordine tm̄ festivi-
tatis huius digne gaudia celebramus: si nos
quoqz (dño opitulante) aptos reddiderim⁹ ad
quos spūssctus advenire: & in quib⁹ habitare di-
gnet̄. Ea aūt solūmō rōne adventu & illustra-
tiōe sanctispūs apti existimus: si & corda nr̄a
divino amore repleta: & corpa dñicis sint mā-
cipata preceptis. Non conturbetur. Unde i exor-
dio lcōnis huius evangelice veritas ait. Si di-
ligitis me mandata mea servate: & ego rogabo
prēz & aliū paracletū dabit vobis. Paracletus
quippe consolator interptat̄. Et spūssctus rite para-
cletus vocatur: qz corda fideliū (ne inter hui⁹
scli adversitates deficiant) celestis vite desideriis
sublevat ac reficit. Ite in orbem. Laudes
Alla vi. ps Dñs regnavit. Ca. Primū qdē
Ew. que occurrit. Orō. Concede. &c. ad horas.
In primis vīs sup ps an. Ultimo festivitat̄
die dicebat iesus qui in me credit flumīa de ventre
eius fluent aq̄ vive hoc aūt dixit de spū quē acce-
pturi erant credentes in eū alla. psalmi dñicales
℟ Repleti sunt. hymnus. Veni creator. ℣ Loque-
bantur variis linguis apli al' Magnalia dei al' Ew.
Non vos relinquā orphanos al' vado & veniaz
ad vos al' & gaudebit cor vrm alla. Ad Comple-
torii ceterarūqz horaz hymnos adiungitur vers⁹
Sit laus patri cū filio. Invitatorium. Alla. + in tono
Spūs dñi replevit orbē terraz Venite adorem⁹ al'. Beata nobis
gaudia

Hymnus Jam christus, añ Factus ē repē
te de celo sonus aduenientis spūs vehementis allā,
psal Dñe in virtute, ỽ Verbo dñi celi firmati
sunt al' ℟ Et spū oris eius oīs virtus eoꝝ al', Ser'
Hodiernā solennitatē dilīni Leonis p̄.
in p̄cipuis festis esse venerandā oīm ca
tholicoꝝ corda cognoscāt: nec dubium est qñ
ta huic diei reuerentia debeat̄; quē spūssāus
excellentissimo sui muneris miraculo ɔsecra
uit. Dum ɔplerent dies penthecostes erant oēs
pariter dicentes al' & subito factus ē sonus de celo al'
Tamq̄ spūs ferens repleuit totā domū al' al'. ỽ
Repleti sunt omēs spū sc̄o & ceperunt loqui. Naz
ab illo die quo dn̄s sup omnē celoꝝ altitu
dinē ad dexterā dei p̄ris ɔsessurus ascendit:
decim⁹ iste est qui ab eadem resurrectiōe qn
quagesim⁹ nobis in eo a quo cepit illuxit.
magna mysteria & veteꝝ sacroꝝ ɔtinens &
nouoꝝ quib⁹ manifestissime declaratur et
grām p̄nunciatam fuisse per legē! & legē im
pletā esse p grām, Repleti sunt omēs spūsc̄o
& ceperunt loqui prout spūssāus dabat eloqui illis,
Et conuenit mltitudo dicentiū al'. ỽ Nōne ecce
omēs isti qui loquunt̄ galilei sunt & quō nos audi
uim⁹ vnusquisq̄ linguā nrāz in qua nati sumus,
Sicut enī hebreo quondā p̄p̄lo ab egyptijs
liberato qnquagesimo die post īmolationez
agni lex data ē in monte sina: ita post pas
siōez dn̄i (qua verus agnus dei occisus est)
qnquagesimo a resurrectiōe ipsius die in
ap̄los plebemq̄ credentiū spūssāus illapsus
est. Apparuerunt ap̄lis dispertite lingue tanq̄
alleluia. Seditq̄ supra singulos eoꝝ spūssc̄us al'
allā ỽ Loquebantur varijs linguis ap̄li magna

lia dei. Et facile diligens christianus agnos-
cat: initia veteris testamenti euangelicis minis-
trasse principiis: & ab eodem spiritu reditum fe-
dus secundum a quo primum fuerat institutum.
Iam non dicam vos servos sed amicos quia omnia co-
gnouistis que operatus sum in medio vestri al. Accipite
spiritum sanctum in vobis paraclitum ille est quem pater mit-
tet vobis al. V. Quorum remiseritis peccata remitti-
tur eis. In ii° noct. an. Confirma hoc deus
quod operatus es in nobis a templo sancto tuo quod est
in hierusalem alleluia al. V. Emitte spiritum tuum & cre. Et re.
Nam sicut apostolica testatur historia. Cum comple-
rentur dies penthecostes essentque omnes pa-
riter in eodem loco factus est repente de celo sonus
tamquam aduenientis spiritus vehementis: & reple-
uit totam domum ubi erant sedentes. Discipli-
nam & sapientiam docebat eos dominus al. firmauit in illis
gratiam spiritus sui. Et intellectu adimpleuit corda
eorum al. al. V. Spiritus domini repleuit orbem terrarum
& hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Et apparu-
erunt illis dispertite lingue tamquam ignis
seditque supra singulos eorum. Et repleti sunt
omnes spiritu sancto et ceperunt loqui aliis lin-
guis prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. O quam
velox est sermo sapientie & ubi deus magister est
quam cito discitur quod docetur. Aduenit ignis
diuinus non comburens sed illuminans non consumens
sed lucens & inuenit corda discipulorum receptacu-
la munda. Et tribuens eis charismatum dona al. al.
V. Inuenit eos concordes charitate & collustrauit
eos inundans trinitatis diuinitas. Non est
adhibita interpretatio ad audiendum non con-
suetudo ad usum non tempus ad studium sed
spirante ubi voluit spiritu veritatis prope

singularū gentiū voces facte sunt in eccīe
ore cōmunes. Spūs scūs pcedens a throno
aplo࣪ pectora inuisibilit penetrauit nouo san
ctificatiōis signo. Ut ī ore eorū oīm grā nasceret
tur linguar࣪ al' ℣. Loquebant varijs linguis apli
magnalia dei. Ab hoc igitur die tuba euā
gelice pdicatiōis intonuit; ab hoc die im
bres charismatū / flumina bndictionū / omne
desertū & vniuersam aridā rigauerūt. Quā
uis aūt diuini valde fuerit ipsa rei geste for
ma mirabil' nec dubiū sit in illo oīm hu
manar࣪ vocū exultante cōuentu maiesta
tē scīspūs fuisse pntem. ¶. Nemo tū in his
que corporeis visa sunt ocul' diuinā eius
putet apparuisse substantiā. Spūs dnī
repleuit orbē terrar࣪. Et hoc qd' ctinet oīa sciā hz
vocis al' al' ℣. Oīm enī est artifex omnē hz vir
tutē oīa pspiciens. Ad Cañ. Emittes spm tu
ū & creabunt & renouabis faciē terre al' al'. ℣.
Confirma hoc deus qd' operatus es ī nobis A templo
scō tuo qd' ē in ihrlm al'. Scdm Joannem
I. n. illo t. D. ihs d. s. Si quis diligit me
sermonē meū seruabit. Et pater meus dili
get eū / & ad eū veniemus & mansionē apd eū
faciemus. Qui nō diligit me / sermones
meos nō seruat. Et sermonē quē audistis
nō est meus / sed eius qui misit me patris;
Hec locutus sū vobis apd vos manens.
¶. Paraclitus aūt spūs scūs quē mittet pr
in noīe meo / ille vos docebit oīa / & sugge
ret vobis oīa quecunqz dixero vobis. ¶. Pacem
relinquo vobis / pacē meā do vobis. ¶. Nō
quō mūdus dat ego do vob'. ¶. Non turbetur
cor vrm̄ neqz formidet. Audistis qr ego di

xi vobis/ vado & venio ad vos. Si diligere
tis me gauderetis vtiqz/ qr vado ad patrē
qr pater maior me. Et nunc dixi vobis p̄
usqz fiat: ut cū fc̄m fuerit credatis. Iā nō
multa loquar vobiscū. Venit enī princeps
mūdi h9/ & in me non habet quicq̄. Sed
ut cognoscat mūds qr diligo prēz/ & sicut
mandatuz dedit m̄ pater sic facio. Grego.
Libet fratres charissimi euāgelice ver
ba lc̄onis sub breuitate discurrere/ ut
post diutius liceat i ɔtemplatiōe tante so
lēnitatis īmorari. Hodie nāqz sp̄us sanct9
repentino sonitu sup discipulos venit/ mē
tesqz carnaliū in sui amore pmutauit &
foris apparentibz linguis igneis/ intus fa
cta sunt corda flāmantia: qr dū deū i ignis
visione susciperunt/ p amorez suauiter arse
runt. Loquebantur varijs linguis apli ma
gnalia dei/ Prout sp̄us sc̄us dabat eloqui ill',
alla. V. Repleti sūt om̄s sp̄u sc̄o & ceperunt loq.
Ipse namqz sc̄us sp̄us amor ē. Vn̄ & Io
annes dic̄ Deus charitas est. Qui ergo
m̄te integra d̄m desiderat/ profecto iam hz
quē amat. Neqz enī quisq̄ possz d̄m di
ligere: si euz quez diligit non h̄ret. Sed
ecce si vnusquisqz v̄rm requirit/ an dili
gat deū: tota fiducia & secura mente re
spondz diligo. In ip̄o aūt lc̄onis exordio
audistis qr veritas dixit. Siquis diligit
me/ s̄mone meū s̄uabit. Factus est re
pente de celo sonus aduenientis sp̄us vehem
tis ubi erant sedentes al'. Et repleti sunt om̄s
sp̄u sc̄o loquentes magnalia dei al' al'. V. Et
apparuerūt illis disptite lingue tanq̄ ignis

sedentem super singulos eorum. Probatio ergo
dilectionis exhibitio est operis. Hinc in epistola
sua beatus Joannes dicit. Qui dicit se diligere deum
& mandata eius non custodit/ mendax est. Vere
re diligimus si a nostris nos voluptatibus macz
tamus. Nam qui adhuc per illicita desi
deria defluit: profecto deum non amat, quia
ei in sua voluptate contradicit. Facta autem
hac voce convenit multitudo & mente confusa
est quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos
loquentes Magnalia dei alleluia al. ℣ Repleti sunt
omnes spiritu sancto & ceperunt loqui. Et pater me
us diliget eum & ad eum veniemus & man
sionem apud eum faciemus. Pensate fratres cha
rissimi quanta sit ista solennitas habere in cordis
hospitio adventum dei. Certe si domum vestram
quisque dives ac prepotens amicus intraret:
omni festinantia domus tota mundaretur ne
forte misse eius quod oculos amici intrantis of
fenderet. Tergat ergo foedes pravi o
peris: qui deo preparat domum mentis. Sed videte
quid veritas dicat, Veniemus & mansionem
apud eum faciemus. Ultimo festivitatis
die dicebat iesus qui in me credit flumina de ven
tre eius fluent aque vive. Hoc autem
dixit de spiritu quem accepturi erant credentes in eum
alleluia al. ℣ Qui sitit veniat & bibat & de ventre
eius fluent aque vive. Ad Laudes

Dum complerentur dies penthecostes erant
omnes pariter dicentes al. an. Spiritus domini replevit
orbem terrarum al. an. Repleti sunt omnes spiritu sancto & ce
perunt loqui alleluia an. Fontes & omnia que mo
ventur in aquis hymnum dicite deo al. an. Lo
quebantur variis linguis apostoli magnalia dei

allā al' al'. Loquebant᷑ varijs linguis apl̄i
al' allā ℣ Magnalia dei, ℣ Spūs dn̄i replet᷑.
Ew. Accipite spm̄ sc̄m quorū remiseritis pc̄ta re
mittuntur eis al', ad pri Dum complerent᷑
dies penthecostes al' venit laus ī ihrlm allā in
syon. Ad iij Hymn9 Veni creator, añ Ve
ni sancte spūs reple tuorū corda fideliū & tui a
moris in eis ignē accende qui p diūsitatem
linguarū cunctarū gentes ī vnitate fidei con
gregasti al' al', ℣ Verbo dn̄i, ad vj AppaRu
erunt aplis dispertite lingue tanq̄ȝ ignis sedit
q̄ȝ sup̄ singulos eorū spūssc̄us al', ℣ Confir.
Ad ix añ, Loquebantur. ℣ Emitte, ad v̄ps
Veni sancte spūs sola / p̄s ut in p̄mis v̄is,
R̷. Spūs dn̄i repleuit orbē trarū allā allā ℣
Et hoc qd̄ continet oīa sciaȝ hȝ vocis. ℣ Loque
bant varijs, Ew. Hodie completi sunt di
es penthecostes al' hodie spūssc̄us ī igne di
scipul' apparuit & tribuens eis charismatū
dona misit eos ī vniusū orbē p̄dicare & testi
ficari qui crediderit & baptizatus fuerit sal
uus erit al'. Si infra octauā festū occur
rit transfert᷑ p9oct nisi sit festū triū lecti
onū aut cōmemorationis de quib9 cōme
moratio tm̄, ¶ Infra octauaȝ Inuitato
Allā Spūs dn̄i ut In p̄ noct Alleluia vj.
℣ Verbo dn̄i, feria secūda. Scd̄m Joānez.
In. illo t. d. d. i. d. s. Sic deus dilexit
mūdm ut filiū suū daret / ut oīs qui
credit in ip̄o nō pereat: sed habeat vitam
eternā. Et r̄c Homilia Venerabil' Bede,
Saluator noster frēs charissimi q̄ȝ ad
redemptionē humanī generis in hunc mūdū
venire dignatus ē: satis euidenter euan

gelicis sermonibus insinuare dignatus est dicens. Sic enim deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret. R. Non dicam. et duo sequentia. Que enim maior dilectio esse valet dilectione dei patris: qui ad salutem et redemptionem humani generis unigenitum filium suum mittere voluit. Quia in prevaricatione primi hominis imago dei in omnibus hominibus commaculata est nequaquam aliter reformari potuit nisi ipse dei filius de sinu patris ante omnia secula semper manens cum patre in hunc mundum veniret et homo fieri dignaretur. In iii nocturno Alleluia viii. Capitulum Charitas dei. V. Confitemini domino. Laudes. Alleluia vi. psalmi. Dominus regnavit cum R.

Alia ut in die. Ev. Sic deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in ipsum non pereat sed habeat vitam eternam alleluia. Ad primam. Alleluia v. Ad iii. Veni sancte spiritus. Capitula ut in die. Ad vi. Alleluia vii. Ad ix. Alleluia vii. Ad vesperas. Veni sancte spiritus. alia ut in die. Ev. Si quis diliget me sermonem meum servabit et pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus alleluia.

Feria iii. Secundum Ioannem.

In illo tempore dixit Iesus Amen amen dico vobis qui non intrat per ostium in ovile ovium sed ascendit aliunde ille fur est et latro. et reliqua.

Verba sancti evangelii. Homilia lectionis eiusdem. Fratres charissimi ita recte intelliguntur: si cum superioribus simul requirantur hec concordia. Convenire enim debent anteriora cum sequentibus quando veritas loquitur. In iudicium enim veni in hunc mundum. R. Prisius procedens. et duo sequentia.

Venit enī mediator dei & hoīm in iu-
dicium in hunc mundum ut discretionem
nos facte doceret inter vitā & mortem inter
iusticiā & iniusticiā inter bonū & malū
ut hac discretiōe p eius grām accepta ea
que sunt iusta & deo placita exercere stu-
deamus. Ergo qui recta fide & sinceritā-
te intrare nituntᵘʳ in eccliam dñi oues chri
dicuntur. Ostiū aūt & pastorē hic christum
intelligē debem⁹: ostiariū aūt spm sctm. o-
uile sanctā ecclām: furē vero diabolū nūcu-
pari. In euā. Ego sū ostiū dic dñs per me
si quis introierit saluabitᵘʳ & pascua inueniet
alleluia. Ad bñs añ. Audistis qr dixi vobis
vado & veniā ad vos si diligeretis me gauderē-
tis vtiqȝ qr ad prēm vado qr pr̄ maior me ē al'.
In i t d d i d suis feria iiij S Joānē.
Nemo potest venire ad me nisi pat'
qui misit me traxerit eū. & re. Ho lectī ei⁹.
Dominꝰ ac redemptor nr̄ ait discipul' su-
is (ut audistis frēs charissimi) Nemo potest
venire ad me nisi pr̄ qui misit me attraxe-
rit eū. Quid hic dicim⁹ frēs. Si trahimur
ad christum inuiti credimus violentia ex-
hibetur: nō voluntas excitatur. R. Dum
complerentur. cū sequētibus. Intrare qs
qȝ ecclesiā pt nolens/ accedē ad altare pōt
nolens/ accipe pt sacrm nolens/ credere n
pt nisi volens. qr nō corpe creditur/ sȝ corde
ut ait aplūs. Corde creditᵘʳ ad iusticiam/ ore
aūt ɔfessio fit ad salutem. Voluntate g
trahimur ad credulitatē/ non obligatiōe
mentis sȝ delectatiōe. Quī fortius ducere po-
ssum⁹ trahi hoīem ad chrm/ qȝ cū delectatᵘʳ

veritate/ delectatur vita sempit(er)na/ q(uo)d totu(m)
est christus Ev. Ego sum panis vivus q(ui)
de celo descendi si quis manducaverit ex hoc pa
ne vivet in eternum al. Ad ij vs. Si dili
geretis me all(elui)a gauderetis utiq(ue) al(leluia) q(uia) vado ad
p(at)rem al(leluia) al(leluia) al(leluia). feria v. Sec(un)d(u)m Lucam. ix.
In illo t(em)p(or)e Convocatis iesus duodeci(m) discipulis
dedit illis p(ot)estatem & virtutem sup(er) o(mn)ia demo
nia: & ut languores curarent. Ho(mi)l(ia) lect(ionis) ei(us)
Qualis debeat esse qui eva(n)gelizat ubiq(ue)
dei preceptis eva(n)gelicis designat(ur) ut si(ne) virga
sine pera, si(ne) calciame(n)to/ sine pane/ sine pe
cunia/ hoc est secularis subsidij admini
cula non requirens, fideiq(ue) tutus putet si
bi quo minus ea req(ui)rat magis posse suppe
tere. Iam no(n) dica(m) & sequentia. Que
possunt si volunt ad eu(m) diriv(are) tractatu
ut spiritale(m) t(a)ntumo(do) totus iste formare vide
atur affectu(m) qui velut indumentu(m) quodda(m)
videatur corporis exuisse no(n) solu(m) p(ot)estate re
iecta/ (con)temptisq(ue) divitijs/ s(ed) etia(m) carnis
ipsius illecebris abdicatis. Quib(us) p(ri)mo o
mniu(m) datur pacis atq(ue) (con)stantie g(e)n(er)ale
mandatu(m): ut pace(m) ferant/ (con)stantia(m) s(er)vent:
hospitalitatis necessitudinis iura custo
diant/ alienu(m) a p(re)dicatore regni celestis
astruens cursitare per domos/ & inviο
labilis hospicij iura mutare. Ev. Si
diligitis me mandata mea s(er)vate al(leluia) al(leluia) al(leluia).
In ij vs. Iam no(n) m(u)lta loquar vobiscum
venit eni(m) p(ri)nceps m(un)di hui(us) & in me no(n) hab(et)
quidq(uam) s(ed) ut cognoscat m(un)d(u)s q(uia) diligo patrem
& sic mandatu(m) dedit mihi pater sic facio all(elui)a.
feria sexta Secundum Lucam. x.

In illo tempore. Dixit factū est in vna dierū / & iesus se
debat docens: & erant pharisei sedentes & le
gis doctores. & reliqua. Homilia s Ambrosij.
Non ociosa huius paralitici nec angusta
medicina ē / qm̄ dn̄s et orasse pmittit non
vtiqȝ ppter suffragiū / sed propter exemplū
Imitandi eniȝ specimen dedit: non impe
trandi ambitum requisiuit. R. Spūssctūs.
& sequentia. Et conuenientib; ex oī galilea
& iudea et ierlm̄ legis doctorib;: inter cetero
rū remedia debiliū paralitici istius medici
na describitur. Primū oīm qd̄ an̄ dixi
mus vnusquisqȝ eger petende precatores
salutis dȝ adhibere: per quos nr̄e vite cō
pago resoluta / actuumqȝ nr̄oȝ clauda ve
stigia verbi celestis remedio reformentur.
Euv. Hi qui linguis loquūt̄ nouis galilei sūt
& serpentes tollent al'. Ad v̄s. Spūssctūs procedens
a throno aplo'ȝ pectora inuisibiliter penetra
uit alleluia. Sabbato S. Lucam.
In illo tempore. Dixit. Surgens iesus de synagoga
intrauit in domū symonis. & reliqua. Ambrosij.
Vide clementiā dn̄i saluatoris / nec indi
gnatiōe cōmotus / nec scelere offensus / nec
iniuria violatus iudeā deserit. Quin etiā
īmemor īiurie: memor clementie: nūc do
cendo / nūc liberando / nūc sanando in fide
plebis corda demulcet. R. Dū cōplerent̄. &
sequentia. Et bn̄ scūs Lucas virū a spū
nequicie liberatū an̄ pmisit & subdidit fe
mine sanitatem. Vtrūqȝ eniȝ sexū dn̄s
curaturus venerat / et prior sanari debuit
qui prior creatus ē. nec pretermitti illa q̄
mobilitate magis aīi q̄ꝫ puitate peccaue

rat, Ev. Facta autem die ibat iesus in desertum
locum & turbe requirebant eum & venerunt usque
ad ipsum et detinebant illum ne discederet ab eis. a.
In octaua penthecostes in primis vesperis antipho.
Gloria tibi trinitas equalis vna deitas & ante
omne seculum & nunc & imperpetuum, ps. Dominicales,
Laus & perennis gloria deo patri cum filio sancto simul
paraclito in sempiterna secula seculorum. a. Gloria
laudis resonet in ore omnium patri genitoque proli
spiritui sancto pariter resultet laude perenni, an.
Laus deo patri parilique proli & tibi sancte studio perenni
spiritus noster resonet in ore omnique pectore, Cap.
O altitudo, R. Benedicat, hym. O lux beata,
v. Benedicamus patrem & filium cum spiritu sancto. Lau & su eum in s.
Te patrem deum patrem ingenitum te filium, Ev.
vnigenitum te spiritum sanctum paraclitum sanctum & indiuiduam
trinitatem toto corde & ore confitemur laudamus
atque benedicimus tibi gloria in secula. Inuita.
Deum verum vnum in trinitate Et trinitatem in
vnitate venite adoremus. ps. Venite, hymnus
Tu trinitatis, In primo nocturno A. Adesto
deus vnus omnipotens pater & filius & spiritus sanctus, ps.
Domine dominus, an. Te vnum in substantia trinum
in personis confitemur. ps. Celi enar. an. Te
semper idem esse viuere & intelligere profitemur,
ps. Domini est terra, a. Te inuocamus te adoramus
te laudamus o beata trinitas, ps. Afferte. a. Spes
nostra salus nostra honor noster o beata trinitas ps. Exultate
iusti, an. Libera nos salua nos iustifica
nos o beata trinitas. ps. Deus noster, v. Verbo domini celi
Credimus in deum firmati sunt. Et spiritu oris.
patrem omnipotentem cunctorum visibilium
& inuisibilium conditorem, Credimus &
in dominum nostrum iesum christum per quem creata

ſunt oĩa verũ dei vnigenitũ & verũ dei fi
lium Bñdicat nos deus ds nr̃ bñdicat nos
deus. Et metuãt eũ om̃s fines terre. ℣ Deus
misereat nr̃i & bñdicat nos deus. Credimus
aũt filiũ nõ factũ / aut adoptiuũ: ſʒ ge
nitũ / & vnius cũ pr̃e ſubſtantie (qd̕ grece
dr̃ omoyſion) atq; ita p oĩa equalez deo
pr̃i / ut nec tp̃e / nec gradu / nec ptate eſſe
poſſit inferior. Tantũq; eſſe ↄfitem̃ illũ
qui eſt genitus / quãtus ẽ ille qui genuit
Bñdictus dñs ds iſrl̕ qui fac̃ mirabilia ſolus
Et bñdictũ nomẽ maieſtatis eius ineternũ ℣ Re
plebitur maieſtate eius oĩs t̃ra fiat fiat Cre
dimus & in ſpm̃ ſcm̃ dm̃ verũ ex pr̃e pro
cedentez / equalez per oĩa pr̃i & filio natu
ra / voluntate / poteſtate / eternitate / ſubſtan
tia. Prorſus nõ eſt aliquis in trinitate
gradus: nihil qd̕ inferius / ſuperiuſue dici
poſſit / ſʒ tota deitas ſui perfectiõe equalis
eſt / ut exceptis vocabulis que proprieta
tem pſonaꝝ indicant / quicquid de vna
pſona dr̃ de tribꝫ digniſſime poſſit intel
ligi Quis deus magnus ſic̃ deus nr̃ Tu es deus
qui facis mirabilia ℣ ſ. Notã feciſti in pplis vir
tutẽ tuã redemiſti in brachio tuo populũ tuũ
Atq; ut confitantes Arriũ vnã ean
demq; dicimus trinitatis eſſe ſubſtantiã
& vnũ in tribꝫ pſonis fatemur deũ ita
impietatẽ Sabellij declinantes tres pſonas
expreſſas ſui ꝓprietate diſtinguimus. ſ. Non
ipſum ſibi patrẽ ipm̃ filiũ ipm̃ ſpiritum
ſanctũ eſſe dicentes / ſʒ aliã patris / aliã fi
lij / aliã ſpuſſc̃i eſſe pſonã. Excelſus ſuper
om̃s gentes dñs Et ſup celos glã eius ℣ Quis

ſicut dn̄s ds nr̄ qui ī altis hītat & hūilia reſpicit,
In ij° nocturno Charitas pr̄ eſt gr̄a chriſtus
cōmunicatio ſpūſſcus o btā trinitas. ps Omnes
gentes. a̅ Veritas ē pr̄ veritas filius veritas ſpūs
ſanctus o btā trinitas. ps Magn9 dn̄s. a̅ V
na ḡ pr̄ logos paracletuſq3 ſubſtātia ē o btā tri
nitas. ps Nr̄z dilecta. a̅ Glīa & honor & bn̄dictio
ſedenti ſuper thronū viuenti in ſclā ſclorū. ps
Bn̄dixiſti. a̅ Grās tibi ds grās tibi vera vna
trinitas vna & trina ūitas trina & vna vni
tas. ps Cantate j. a̅ In pr̄e manet eternitas ī filio
equitas in ſpūſcō eternitatis equitatiſq3 cōnexio.
ps Dn̄s regnauit. v̅ Non ē ſilis tui ī dijs dn̄e. Et nō.
Non aūt noīa tm̄mō ſz etiā ꝓprietates no
minū. idē greci velut ꝑſonas exprimūt
hypoſtaſis hoc eſt ſubſiſtentias cōfiteri. Nec
pr̄ filij aut ſpūſſcī ꝑſonā aliqn̄ excludit nec
rurſus filius aut ſpūſſcus pris nomē ꝑſo
nāq3 recipit. ſed pr̄ ſp pr̄ filius ſp filius ſpūs
ſanctus ſp ſpūſſanctus. Magnus dn̄s & ma
gna ūtus eius Et ſapiē eius nō eſt numerus. v̅
Magnus dn̄s & laudabil' nimis & magnitu
dinis eius nō eſt finis. Itaq3 ſubſtā vnum
ſūt: ꝑſonis ac noīb3 diſtinguūtur. Ipſuz
aūt dei filiū q̇ abſq3 initio eternitatez cū pr̄e
& ſpūſcō poſſidet dicim9 in fine ſclo4 ꝑfe
ctum nature nr̄e hoīez ſuſcepiſſe ex Maria
ſp ūgine: & ūbū carnē eſſe factū. ſz aſſumē
do hominē nō ꝑmutando deitatē. Gloria
pr̄i genitoq3 proli & tibi cōpar vtriuſq3 ſp ſpūs
alme deus vnus Omni tēpe ſecli. v̅ Magnu
diorū pmia dei gratu munera diſſolue litis vi
cula aſtringe pacis federa. Sic aūt cōfitem
ī chriſto vnuz filij eſſe ꝑſonā: ut dicam9 duas

pfectas atq; integras esse substantias id ē
diuinitatis & humanitatis: que ex aīa ꝯ
tinentur & corpe. Honor uirtus & ptās & im
periū sit trinitati in vnitate vnitati ī trinita
te In perenni sclo℞ tempe. ℣ Trinitati laus per
hennis vnitati sit decus perpetim. Atq; ꝯ
dempnamꝰ fotinū qui solum & nuduz
hoīez ꝯfitetur in chro, ita anathematizamꝰ
Apollinarē & eiꝰ similes q̄ dicūt dei filiuz
minꝰ aliquid de hūana suscepisse natura
l' in carne l' in aīa l' in sensu assumptum
hoīez his ꝓpter quos assūptus ē fuisse dis
silez. quez absq; sola pcti macula (que na
turalis nō est) nobis ꝯfitemur fuisse cō
formem. Tibi laus tibi gl'a tibi gratiarū actio
In secula sempiterna o btā trinitas. ℣ Et bn̄
dictum nomē gl'e tue sc̄m & laudabile & sup
exaltatū. Ad cant. Ex quo oīa per quē oīa
in quo oīa ipi gl'a in secula. Cā. Dn̄e miserere
℣ Bn̄dictus es dn̄e ī firmamento. S. Joānez.
In illo t Erat hō ex phariseis nichode
mus nōie pnceps iudeo℞. Hic venit ad
iesū nocte: et dixit ei Rabbi scimꝰ qz a dō
venisti mgr. Nemo enī pt hec signa fa
cere que tu facis: nisi fuerit deus cuz eo. Re
spondit iesus & dixit ei. Amē amē dico tibi
nisi quis natus fuerit denuo nō pt videre
regnū dei. Dicit ad eū nichodemus. Quō
pt hō nasci cū sit senex. Nunqd pt in ventrē
mris sue iteru introire & nasci. Respondit ie
sus. Amē amē dico tibi: nisi quis renatus fu
erit ex aq̄ & spū nō pt introire ī regnū dei.
Qd natū ē ex carne caro ē: & qd natū ē ex
spū spūs est. Non mireris q̄ dixi tibi opz

vos nasci denuo. Spūs ubi vult spirat/ et
vocē eius audis/ sed nō scis vn̄ veniat & quo
vadat. Sic ē oīs qui natus ē ex spū. Respō-
dit nichodem⁹ & dixit. Quō possunt hec fi.
R̄ndit iesus & dixit. Tu es mgr in isrl', & hec
ignoras. Amē amē dico tibi: qr qd scimus
loquimur: & qd videm⁹ testam̄: et testiō-
niuz nr̄m nō accipitis. Si terrena dixi vo-
bis & non creditis: quō si dixero vobis ce-
lestia credetis. Et nemo ascendit in celuz
nisi qui descendit de celo/ filius hoīs qui est
in celo. Et sicut Moyses exaltauit serpentē
in deserto: ita exaltari opꝫ filiū hoīs: ut oīs
qui credit in ipso nō pereat; sed habeat vi-
tam eternam. Homilia s Augustini epī.
Ergo iste nichodem⁹ ex his erat qui credi-
derat in noīe eius: videntes signa & pdigia
q̄ faciebat. Et ipe vnde crediderat. Sequit'
r. Nemo enī pt hec signa facere q̄ tu facis/
nisi fuerit deus cū eo. Deū time & mandā
eius obsua. Hoc ē oīs homo. V. Timentib; deū
nihil deest nec his q̄ eū diligūt in veritate. Si
nichodem⁹ de illis multis erat qui credide-
rant ī noīe eius: iā in isto nichodemo at-
tendamus quare iesus nō credebat se eis.
R̄ndit iesus & dixit ei. Amē am̄ dico tibi,
n̄ quis natus fuerit denuo/ non pt vide'
regnū dei. Ipis ergo se credit iesus/ qui
nati fuerint denuo. Bndicam⁹ prēm &
filiū cū scō spū laudemus & supexaltem⁹ eum
In secula. V. Bndictus es dne in firmamento
celi & laudabilis & gloriosus. Nichodemus
venit ad dnz & nocte venit. Et hoc forte
ad rem ptinet. Ad dnz venit: & nocte venit.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

Ad lucē venit: & in tenebris venit. Te dm̄
prēm ingenitū te filiū vnigenitū te spm̄ scm̄
paracletū scām & indiuiduā trinitatē toto corde
& ore confitemur laudam9 atqꝫ bn̄dicim9 Tibi glā
in secula. ℣ Qm̄ magnus es tu & faciens mi
rabilia tu es deus solus. Renati aqua &
spū quid audiunt ab aplō. Fuistis enī
aliqn̄ tenebre: nūc autē lux in dn̄o. sic
fily lucis ambulate. Et iter. Nos aūt
qui diei sum9 sobry simus. Qui ergo re
nati sunt noctis fuerūt & diei sunt tene
bre fuerunt & lumen sunt. Summe trini
tati simplici deo vna diuinitas equalis gloria
coeterna maiestas pr̄i prolique sanctoque flamini Qui
totū subdit suis orbem legib9. ℣ Prestet hoc no
bis deitas btā pr̄is ac nati pariterque sancti spūs
O btā & bn̄dicta & glōsa trinitas pr̄ & filius Laud.
& spūs scūs ℣ Tibi laus tibi glā tibi gratiar
actio. an̄ O btā bn̄dicta & glōsa trinitas pr̄
& filius & spūsscūs ℣ Miserere miserē mise
rere nobis. an̄ O vera sūma sempiterna trini
tas pr̄ & filius & spūsscūs ℣ Tibi laus tibi glā
tibi gratiar actio. an̄ O vera sempiterna sūma tri
nitas pr̄ & filius & spūsscūs ℣ Miserē miserere
miserē nobis. a Te iure laudant te adorant te
glorificant om̄s creature tue o btā trinitas. ℣
Tibi laus ti glā ti gratiar actio. Ca O altitudo
℟ Bn̄dicamus prēm & filiū cū sancto spū. ℣
Laudem9 & sup exaltem9 eū in secula. ℣ Bn̄di
cat nos deus ds nr̄ bn̄ nos ds. Et metuant Ew
Nisi quis renatus fuerit ex aq̄ & spū nō pt
introire in regnū dei qꝛ qd natū est de carne ca
ro ē & qd natū est de spū spūs est al' al'. Ad pmā
Scūs scūs scūs dn̄s ds omps q erat & q est &

qui venturus ē. Ad iij. Tibi decus & imperium tibi glīa & ptās tibi laus et iubilatio in sempiterna secula o bta trinitas deus. ver. sic̄ ad noct. Ad vj. Bn̄dictio & claritas & sapiā & grāru actio honor uirtus & fortitudo deo nr̄o ī secula seculorū amē. Ad ix. Bn̄dicta sit creatrix et gubernatrix oīm sancta & indiuidua trinitas & nūc & sp̄ & per infinita seculorꝫ scl'a. In ij vīs Laudes. sine versibꝫ. ps ut in p̄mis vīs. R Deū time. ut hym O lux. v Bn̄dicat nos deus. Ev. Spūs ubi vult spirat & vocē eius audis al' & nescis vn̄ veniat aut quo vadat al' alleluia. Si quod festū xij lcōm in hac dn̄ica occurrit in feriā secundā differt. Ab hac die usqꝫ ad kalendas nouēbris in diebꝫ p̄uatis p̄ Venite sīn Inuita. vna breuis lcō cū suo responsoriolo. A festo trinitatis usqꝫ ad dn̄icaꝫ sequentem p̄uatis diebꝫ dicitur sequentes aīn ad magt tm̄. Bn̄dicta. ā Te gloriosus aplorꝫ chorus te prophetarꝫ laudabilis numerus te m̄rm candidatus laudat exercitus tibi om̄s electi voce ꝯfitent' vnanimi bta trinitas vnus deus. an Sanctus sc̄us. Et si necesse erit dicant' & ille q̄ in p̄ori vespera supius sunt dicte. Orō ad om̄s horas, que in die. Cetera oīa tā noct'nis q̄ diurnis horis dicant' ut notat' in psalterio singulis ferijs. Seq̄ns lcō de feriatis diebꝫ usqꝫ ad kl' Augusti. Dn̄s iudicabit fines terre & dabit imperium regi suo & sublimabit cornu chri sui. Tu. R Conuertimini ad me in toto corde vro v Et auferte deos alienos de medio ves... tri. In festo Corpis chri (qd celebrat' p̄ria feria quīta post trinitatis.) ad vs antiphonas

Sacerdos in eternū x̄pc dn̄s s'cd̄m ordinē
melchisedech panē & vinū obtulit ps Di
xit dn̄s añ Miserator dn̄s escā dedit ti
mentib; se in memoriā suo mirabiliū. ps Con
fitebor ā Calicē salutaris accipiā & sacrifica
bo hostiam laudis ps Credidi ā Sicut nouelle
oliuar eccl'ie filij sint in circuitu mense dn̄i. ps
Beati om̄s. R̸ Homo q̄dā fecit cenā magnā
& misit s'uū suū hora cene dicē inuitatis ut ve
nirent. Quia pata sunt oīa. V̸ Venite comedi
te panē meū & bibite vinū qd' miscui vobis V̸.
Miserator & mi'ors dn̄s. Escā dedit timētib; se.
Euv. O q̄ suauis ē dn̄e spūs tu⁹ q̄ ut dulcediē
tuā in filios demōstrares pane suauissimo de
celo prestito esurientes reples bonis fastidiosos
diuites dimittens inanes. Inuitatoriū. Xp̄m
regē adorem⁹ dn̄antē gentib; Qui se manducā
tib; dat spūs pinguedinē. In p̄mo nocturno.
Fructū salutifer gustandū dedit dn̄s mortis
sue tpe ps Btūs vir. ā A fructu frumēti & vi
ni multiplicati fideles in pace x̄pi requiescūt ps
Cū inuocarē ā Cōmunione calicis quo de⁹
ipse sumitur nō vitulo sanguiē ꝯgregauit nos
dn̄s. ps Conserua ā Memor sit dn̄s sacrificij
nr̄i & holocaustū nr̄m pingue fiat. ps Exaudi
at te. añ Paratur nob' mensa dn̄i adu's⁹ om̄s
qui tribulant nos. ps Dn̄s regit ā In voce ex
ultatiōis resonēt epulantes in mensa dn̄i. ps
Queadmodū. V̸ Panē celi dedit eis dn̄s. In
Immensa diui Cnē ange man hō.
ne largitatis exhibita populo x̄pi
ano inestimabilē ei ꝯferunt digni
tatem. Neq; eni ē aut fuit aliq̄ tā grā
dis natio que hūit deos appinquātes si:

sicut adest nob' dn̄s d's nr̄. Immolabit he
dum mł'titudo filioꝝ isr̄l' ad vesperā pasce Et edēt
carnes & azymos panes ℣ Pascha nr̄m imo
latus ē chr̄s itaq3 epulem' in azymis sinceritat'
& veritatis. Unigenitus siquidē dei filius
sue diuinitatis nos volens esse pticipes naꝫ
nr̄aꝫ assumpsit/ ut hoīes deos facēt fc̄us ē
hō. Et hoc qd' de nr̄o assumpsit totuꝫ no
bis ꝯtulit in salutē. Corpus nāq3 suū ꝓ
nr̄a reconciliatōe in ara crucis hostiā ob
tulit deo prī: sanguinē suū fudit in p̄ciū
simł' & lauacrū/ ut redempti a miserabili
s'uitute a pctīs oīb' mundarem'. Come
detis carnes & saturabimī panib' Iste est panis
quē dedit vobis dn̄s ad vescendum ℣ Non
moyses dedit vobis panē de celo s3 pr̄ meus dat
vobis panē de celo veru. Et ut tanti bn̄fi
cij iugiter ī nobis maneret memoria cor
pus suū in cibū/ & sanguinē suū in potū
sub specie panis & vini sumendū fidelib'
dereliquit/ O p̄ciosuꝫ & admirandū ꝯui
uiū salutiferū/ & oī suauitate repletū. R
Respex' helias ad caput suū subcinericiuꝫ
panē qui surgens comedit & bibit Et ambu
lauit in fortitudine cibi illius vsq3 ad montē
dei ℣ Si quis manducauerit ex hoc pane vi
uet ineternū. Quid enī hoc ꝯuiuio p̄cio
sius esse pt̄: in quo nō carnes vituloꝝ aut
hircoꝝ (ut olim in lege) s3 nobis chr̄s sumē
dus ꝓponitur verus deus. Quid enī hoc
sacramēto mirabili'. In ip̄o nāq3 panis
& vinū in corp' chr̄i & sanguinē substanti
al' ꝯuertuntur. Ideoq3 christus deus & hō
ꝑfectus sub modici panis specie ꝯtinetur.

Melchisedech vero rex salem proferens panẽ
& vinũ erat aũt sacerdos dei altissimi Benedixit a
brae & ait ℣ Benedictus abraã deo excelso qui
creauit celũ & terrã In ii noct Introibo ad
altare dei sumã christũ q̃ renouat iuuentutẽ meã
ps Iudica me deus. ã Cibauit nos dñs ex adi
pe frumẽti & de petra melle saturauit nos. ℟
Exultate deo. ã Exaltari tuo dñe christũ sumi
mus in quẽ cor & caro nr̃a exultãt ℟ Q̃z dile
cta. ã Ego sũ panis viu9 qui de celo descendi si
quis manducauit ex hoc pane viuet ineternũ
ps Cantate i. ã Hic a sacerdotib9 dũ missa
celebratur in eorũ manib9 transsubstantiatur. ps.
Cantate ii. ã Hoc sacrm̃ dñs instituit in cena
cu sedit cõmuni9 turba duodena ℟ Bndic ii.
℣ Cibauit eos ex adipe fru. Et de petra melle.
Manducatur itaq; a fidelib9 sz minime
laceratur: quinimo diuiso sacramento
integer sub qualibet particula perseuerat Ac
cidentia enĩ sñ subiecto ĩ eodem ɔsistunt
ut fides locũ hẽat: ut dũ visibile & inuisi
bile sumitur aliena spẽ occultatũ & sensus
deceptiõe imunes reddantur qui de acciden
tib9 iudicant sibi notis. O saluatoris ma
gna clementia nec mi9 mira ei9 potentia De
panis & vini mera essentia carnis sue fit vera
substantia ℣ Talis eduli degustata suauitas
probet erga nos eius quãta sit benignitas Nul
lũ sacramentũ est illo salubri9 quo purgã
tur pcta/ virtutes augentur/ et mens oĩz
spũaliũ charismatũ abundantia impin
guatur. Offertur in ecc̃ia pro viuis & mor
tuis/ ut oĩb9 prosit qd est pro salute oĩm
institutum. Cenantib9 illis accepit iesus

panē & bñdixit ac fregit dedit qȝ discipul' suis &
ait Accipite & comedite hoc ē corpus meū ℣ Di
xerunt viri tabnaculi mei qs det de carnib; eius
ut saturemur. Quantitatez deniqȝ huius
sacri nullus explicare poterit: per qd spi
ritualis dulcedo in suo fonte gustatur: &
recolitur memoria illius quā in passiōe
sua chrs monstrauit excellentissime charı
tatis. Misit me viuens pater & ego viuo pro
pter prēm Et q manducat me viuet pter me
℣ Cibauit eū dn̄s pane vite & intellectus.
Unde & ut ardentius hui9 charitatis ī
mensitas cordib; infigeretur fideliū: ī vl
tima cena qn̄ pascā cū discipul' celebrato.
transitur9 erat ex hoc mūdo ad patrē hoc
sacrm̄ instituit: tanqȝ passiōis sue memo
riale perenne figurarȝ veterū impletiuum:
miraculorȝ ab ipso factorȝ maxīe ~~dnē~~ de su
a contristatis absentia solatiuz singulare.
Accepit iesus calicē postqȝ cenauit dicens
hic calix nouū testamētū ē in meo sanguine
Hoc facite ī meā ɔmemoratione ℣ ~~M~~ Memo
ria memor ero & tabescet in me aīa mea. Can.
Qui pacē ponit fines ecc̄ie frumēti adipe sa
tiat nos dn̄s. Ca. Audite ūbū. ℣ Educas pa
nē de terra. Et vinū letificet cor hoīs. S. Joañē.
In i t. D oi di s & turbis iudeorȝ
Caro mea vere ē cibus & sanguis me9
vere est potus. Qui manducat meā car
nez & bibit meuz sanguinē in me manz
& ego ī illo. Sicut misit me viuens pater et
ego viuo propter prēm. Et qui manducat
me & ipē viuet pter me. Hic ē panis qui
de celo descendit non sicut manducauerunt

pr̃es v̄ri mãna/ & mortui sũt. Qui mãdu
cat hũc panez viuet ineternũ. Augustinus.
Cum enĩ cibo & potu id appetant hoĩes
ut nõ esuriant neq sitiãt. hoc nõ p̄stat nisi
cibꝰ iste & potus/ qui eos a quibꝰ sumitur im
mortales & incorruptibiles facit: idest soci
os ipõꝝ sc̃oꝝ. Ubi pax erit & vnitas plena
atq perfecta. Qui manducat meã carnẽ &
bibit meũ sanguinez/ ĩ me manet & ego ĩ eo. ℣.
Non ẽ alia natio tam grandis q̃ habeat deos
appropinquãtes sibi sicut deõs nr̃ adest nobis.
Propterea quippe (sic etiã an̄ nos hoc ĩ
tellexerunt hoĩes dei) dn̄s nr̃ iesus christus
corpus & sanguinẽ suũ in eis rebꝰ commen
dauit/ que ad vnũ aliqđ rediguntur. De mul
tis nãq granis vnus panis efficitur/ et ex
multis racemis vinuz confluit/ Calix bene
dictiõis cui bñdicimꝰ nõne communicatio san
guinis christi est. Et panis quẽ frangimꝰ non
ne participatio corpis dn̄i est. ℣. Quoniam vnus pa
nis & vnũ corpus multi sumus nã oĩs qui
de vno pane & de vno calice participamus.
Denique iã exposuit quõ id fiat/ qđ loquitur
& quid sit manducare corpus eius/ & sangui
nem bibere. Et qui manducat meã carnem
& bibit meũ sanguinez in me manet & ego
in eo. Unus panis & vnũ corpus multi sumꝰ
Omnis qui de vno pane et de vno calice partici
pamus. ℣. Parasti ĩ dulcedine tua pauperi
deus qui habitare facis vnanimes ĩ domo. Hoc
ergo est manducare illã escã/ & illũ bibere
potũ/ in christo manere: & illũ manentẽ in se
h̄re. Ac per hoc qui non manet in christo/ & in
quo non manet christus: procuildubio nõ man

ducat spūalr̄ eius carnē; licet carnalr̄ & visibiliter p̄mat dentib; sacrm̄ corpis & sa-guinis chri . s; magis tante rei sacram̄ta ad iudiciū sibi manducat & bibit q̄ im̄ū dus p̄sumit ad chri accedere sacra . q̄ alii nō digne sumit n̄ qui mundus est . De quib; dr̄ . Beati mūdo corde : qm̄ ipi deū videbunt .

Ego sum panis vite patres vr̄i manducauerunt māna & in deserto & mortui sūt Hic est panis de celo descendens si q̄s ex hoc manducauerit nō morietur ℣ Ego sum panis viuus qui de celo descendi si quis manducauit ex hoc pane viuet ineternū . Ad Laudes

Sapiā edificauit sibi domū miscuit vinū & posuit mensā all'a ā Angelorum escā nutriuisti p̄plm̄ tuū & panē de celo prestitisti illis all'a ā . Pinguis ē panis chri & prebebit delicias regib; all'a ā Sacerdotes scī incensū & panes offerunt deo al' . ā Vincenti dabo māna absconditum & nomē nouū al' Hy Panē celi dedit eis dn̄s ℣ Panē angelorum manducauit hō . ℣ Posuit fines tuos pacē Et adi fru . eū Gaude felix m̄r ecc̄ia noue laudis agens solennia tota mentis plaude leticia redemptoris laudans magnalia inter q̄ cuncta plus ɔsidera mira que fecit in cena opa all'a . Ad horas Angelorum esca . cū ℟ , versiculi , qui ad noctur ,

Ad ii v̄s , Panis nouus & celitus missus ī fine scl̄i p̄ris eterni filius ē cib; suauitatis ,

Psalmi qui ī p̄mis v̄is , ā Hic a sacerdotibus , ā Hoc sacrm̄ , ā Assunt diuīe mense delicie plaudent ecc̄ie cantu leticie ℟ Panē de celo prestitisti eis dn̄e ℣ Omne delectamentū in se hn̄tē , ℣ Miserator & , Eū O sacrū ɔui-

uiū in quo chrs sumit recolitur memoria passionis eius mens impletur grā & future glīe nobis pignus datur alla, Hymnus horaꝝ additur versus. Qui tenuoꝝ, ¶ Festū occurrens infra octauas Corpis chri transfert post octā / ñ sit festū S Joānis bapte aut scoꝝ Joannis & pauli, vel etiā triū lcōnū, ¶ Infra octauas corpis christi Inuita, Regē oim̄ regū Venite adorem9 Hymni ut in die. Ad noctur añ si que sūt de psalmis / sin aūt / dicant de pr noctur singulis noctib9 due, ¶ Feria vj / Lectiones

Huius sacramēti figura pcessit / qn̄ manna pluit deus prib9 in deserto. qui quotidiano pascebant celi alimēto. Vn̄ dictū est Panē angeloꝝ manducauit hō. Sz tn̄ panē illū qui manducauerūt om̄s in deserto mortui sunt, R. Immolabit. cū v. Ista aūt esca quaz accipitis / iste panis viuus qui de celo descendit vite etne substantiā ministrat Et qcūqz hunc panē manducauit: nō morietur ineternū. qr corp9 chri est. Considera vtrū nūc prestantior sit panis angeloꝝ / an caro christi que vtiqz est tib9 vite. Manna illud de celo: hoc super celuz. illud celi / hoc dn̄i celoruz. Illud corruptiōi obnoxiū / si in diez alteruz sruetur / hoc alienū ab oī corruptione, Quicumqz religiose gustauerit / corruptiōez sentire nō poterit, Laudes. Sapiā sola, Ev. Ego sum panis viu9 qui de celo descendi si qs manducauerit ex hoc pane viuet ineternuz. Cetera oīa ut in die. Ad vs Sacerdos sola, psalmi ut in die, Ev. Cenantib9 autem accepit iesus panē bn̄dixit ac fregit dedit discipulis suis, ¶ Sabbato Lectiones

Iudeis aqua de petra fluxit: & sanguis ex
chro tibi. Illos ad horā satiauit aqua: te sā
guis diluit ineternū. Iudeus bibit & sitit:
tu cū biberis sitire nō poteris. Et illud ī um
bra: hoc in veritate. Si illud qd miraris
umbra ē / qntum est istud cui⁹ umbrā mira
ris: Audi qȝ umbra est q̄ apd p̄res fcā ē. Bi
bebant (inquit) de spirituali ꝯsequente eos pe
tra, petra aūt erat chrs. Sȝ non in pluribȝ
eorum ꝯplacitū est deo: nā prostrati sunt ī
deserto. Hec aūt facta sūt in figura nostri.
Cognouisti potiora: potior est enī lux qȝ
umbra / ueritas qȝ figura / corpus auctoris qȝ
māna de celo. Forte dicis / aliud video. Quō
tu mihi asseris qȝ corpus chri accipiā. Et
hoc nobis superest ut probem⁹. Quantis
igitur exemplis utimur ut p̄bem⁹ hoc n̄
esse qd natura formauit: sȝ quod bn̄dictio
ꝯsecrauit. Ev. Magnificent aīe fideles dnm̄
chrm qui iustū famelicis dat sacrū ꝯuiuium
dimittens inanes diuites gerentes hinc fasti
diū. Dnica infra octauas ad vs. Sacerdos.
cū R. R. Homo qdam. Ev Magnificent ut
prime supra. Alia quoqȝ oīa tam ī noctur
nis qȝ diurnis horis agantur sic in die scō.
Preter lectiones sequentes
Vera utiqȝ caro christi q̄ crucifixa que
sepulta ē. Vere ergo illius carnis sacrm̄ ē.
Ipse clamat dn̄s nr̄ iesus chrs, hoc ē corp⁹
meū. Añ bn̄dictioēz verbor̄ celestiū alia
sp̄es noīatur: post ꝯsecratioēz corpus chri
significatur. Ipse dicit sanguinē suū ante
consecrationē aliud dr: post ꝯsecrationez
sanguis chri nuncupatur. Tu dicis Amē.

132

hoc ē verū est quod sermo sonat affectus sentiat. Panis ī altari vsitatus an̄ u͛ba sacramentorum ubi accessit cōsecratio de pane fit caro christi. Quō aūt potest qui panis est esse corpus christi? Consecratione. Consecratio ꝗ̄ ex quibꝫ verbis & cuiꝰ sermonibꝫ est? Dn̄i iesu. Nam p reliqua oīa q̄ dicunt᷑ laus deo offertur. Orōnes p mittuntur pro ppl̄o p regibꝫ p ceteris. Vbi aūt sacrm̄ cōficitur non suis sermonibꝫ sꝫ utitur sermonibꝫ christi. Ergo sermo christi hoc cōficit sacramentum. Quis sermo christi? Hic nempe quo fc̄a sunt oīa celū terra maria. Videmꝰ ergo q̄ꝫ opatorius sit sermo christi. Si ergo tanta vis est in sermone dn̄i nr̄i iesu christi ut inciperet esse qđ non erat: q̄nto magis opatoriꝰ ē ut sint q̄ erant & in aliud cōmutantur. In scđo nocturno L.

Et si qđ erat panis ante cōsecratiōēz iā corpus christi pꝰ cōsecratiōēz ē: q̄ꝫ sermo christi naturā mutat: & sic ex pane fit corpus christi. Et vinū cū aqua in calice mixtū fit sanguis cōsecratiōē verbi celestis. Sed forte dicis. Speciem sanguinis non video: sꝫ hꝫ silitudinē. Sicut enī mortis silitudinez assumpsisti ita etiam sanguinis christi silitudinē bibis, ut nullus horror cruoris sit: & p̄ciū tn̄ redemptiōis opatur. Didicisti q̄ꝫ corpus accipis christi vis scire q̄ꝫ verbis celestibꝫ cōsecrat᷑ Accipe que sunt u͛ba. Dicit sacerdos. Fac nobis (inquit) hanc oblationē ascriptā rōnabilē & cetera. Unde oīa illa euangeliste sūt usq̄ ad Accipite. siue corpus siue sanguinē. in̄ verba christi sunt Accipite & bibite ex hoc oms. Hic est enī sanguis meus. Vide singula. Qui pridie q̄ꝫ pateret᷑ accepit (inquit) in sanctis manibus

panē. Anteq̄ꝫ ꝯsecret̄ panis ē: vbi at̄ uerba
christi accesserint corpus chri est. Dein̄ au
di dicentē. Accipite & edite ~~hoc~~ ex hoc om̄s
Hoc est corpus meum. Omnia alia ut
in die. In ij v̄is Eu. Ego sum panis vi
uus qui de celo descendi si quis manducauerit
ex hoc pane viuet ineternū all'a. feria scd'a.
Et an̄ uba calix ē vino & aqua plen9
vbi aūt uba christi opata fuerint:
ibi sanguis efficit̄ qui plebem redemit.
Ergo vide q̄ꝫ potens est s̄mo christi vniue
sa cōuerte. Dein̄ ip̄e chr̄s testificat̄ q' cor
pus suū & sanguinē suū accipiam9. de c9
fide & testificatione dubitare nō debemus
Christus panis est de quo qui mādūcat
viuit ineternū. De quo ipsemet dixit. Et
panis quē ego dabo caro mea ē pro mūdi
vita. Determinat quō sit panis nō solū
scd'm verbuꝫ quo viuunt oi'a! s̄ꝫ scd'm carnē
assumptā pro m̄di vita. Humana enim
caro q̄ erat p̄cto mortua carni mūde vnita
incorporata vnū cū illa effecta viuit de spū
eius: sicut viuit corpus de spū suo. feria
Qui vero nom̄e de corpe chri: nō iiij. L.
viuit de ~~corpe~~ spū christi. Corpus &
sanguinē chri dicim9 illud qd' ex fructib9
terre exceptū & prece mistica ꝯsecratum
recte sumim9 ad salutē spūalē: in memo
riā dn̄ice passiōis. Qd' cuꝫ per manus
hoīs ad illa visibilē spēm p̄ducatur nō
sanctificatur ut sit tā magnū sacr̄m: ni
si opante inuisibilr̄ spū sancto. cū hec oīa
que per corpales motus ī illo ope fiūt d's
opetur. Hoc ē sacr̄m pietatis & ē signū

vnitatis & vinculũ charitatis, Qui vult viuere accedat & credat incorporet huc cibũ & potiz societatez vult intelligi corpis & membrorũ suoꝝ qd ē ecctie ꝑ in predestinatis, Hoc ē qd dicim⁹, qd oĩbꝫ modis approbare contendim⁹; sacrificiũ ectie duobꝫ cofici: duobꝫ ↄstare, visibili elemētoꝝ specie,/ & inuisibili dñi nr̃i iesu chri carne & sanguine, Et sacrō & re sacri, Feria quarta lcones,

Sicut chri ꝑsona ↄstat & ↄficit ex deo & hoīe (cũ ipse chrs sit verus deus & verus hō, qr oĩs res illaꝝ rerꝫ nãz & veritatez in se continet ex quibꝫ ↄficitur, Conficit aūt sacrm̃ duobꝫ: sacrō & re sacri. id est corpore chri, Caro eius ē quã forma panis opta in sacro accipimus; & sanguis eius quē sub vini spē ac sapore potam⁹ Caro videlz ē carnis: & sanguis sacrm̃ est sanguinis. Carne & sanguine vtrobiqꝫ inuisibili/ intelligibili/ spũali significatur visibile corpus dñi nr̃i iesu chri/ & palpabile: plenũ grã oĩm ũtutũ/ & diuina maiestate,

Sicut ergo celestis panis qui vere caro christi suo modo vocatur corpus chri: cũ reuera sit sacrm̃ corpis chri/ illi⁹ videlz quod visibile/ qd palpabile qd mortale ĩ cruce est positum: vocatur ipa carnis ĩmolatio que sacerdotis manibꝫ fit chri passio/ mors/ crucifixio/ nō rei veritate/ sꝫ significante misterio, Sic sacrm̃ fidei qd baptism⁹ intelligit fides est, ¶ In Octaua Corpis chri. ad vñ. Sacerdos. cũ ꝶ. ℟ Homo quidã. Cetera oĩa sic̄ in die; preter seqn̄tes lcones,

Panem sumim⁹ in misterio/ illũ vtiqꝫ

133

intelligo panē: qui manu sancti spūs for
matus ē in vtero virginis: & igne passi
onis in ara scē crucis decoctus. Panis
enī angelorū fcūs est cibꝫ hoīm. Vn̄ ipse
ait. Ego sum panis viuꝰ q̄ de celo descendi
Et iterū. Panis quē ego dabo caro me
a ē pro mundi vita. Quotidie cōmuniōnē
~~...~~ accipere nec laudo nec vitupo: oībꝫ
tn̄ dnīcis diebꝫ cōmunicandū hortor: si tn̄
mens ī affcū peccandi nō est: alias non
fit. Sed ā hn̄tes adhuc voluntatē peccādi
grauari magis dico eucharistie pcepcōe
q̄ purificari. Et iō q̄uis quis peccato
mordeatur/ peccandi tn̄ de cetero non hꝫ
voluntatē: & cōmunicaturꝰ satisfaciat
lachrimis & oratiōibꝫ: & cōfidens de dnī mīa
accedat ad eucharistiā intrepidus & secu
rus. Sꝫ hoc de illo dico quē mōrtalia pccā
nō grauant. Quanta itaqꝫ & q̄ celebrā
da beneficia vis diuine bn̄dictiōis opetur
& quō tibi nouū & impossibile esse non
debeat: q in xp̄o sbam terrena & mōrtalia
cōuertūtur/ ipm qui regeneratus ēs inte
gro. In ii nocturno. Dudū enī alienꝰ a
vita/ pegrinus a mīa & salutis via: intri
secus mortuꝰ exulabas/ & subito initiatus
christi legibꝫ: & salutaribꝫ mysterijs inno
uatus. In corpus ecc̄ie nō videndo sꝫ
credendo transilisti: & de filio pditiōis ad
optiuꝰ dei filius occulta puritate fieri me
ruisti. In mensura visibili pmanēs ma
ior fcūs teipō es inuisibiliter sine q̄nti
tatis augmento. Cum regeneratus fu
eris ī xp̄o in exteriori nihil additū est: &

134

totū in interiorem mutatū est at si hō christi
filius effectus/ & christus hois in mente for-
matus est/ Sicut ergo sīn corporali sensu vi-
litate p̄terita deposita/ nouā indutus es
dignitate. Et sicut hoc qd' d's in te lesa cu-
rauit/ infecta diluit/ maculata detersit/ n̄
oculis sz sensib; tuus sunt credita. Ita cuz
reuerendū ad altare cibis spūalib; ascen-
dis satiandus sacrū dei tui corpus & san-
guinē fide respice/ honora/ & mirare/ men-
te continge/ cordis manu suscipe. & maxie
totū haustu interioris hois absume. Cu
Euā. Caro mea uē/ Alia oīa ut in die.
Sabbato post octauas corpis christi
ad vs Añ Regnū tuū. R Audi dne. hymnus
O lux Cu & Orō prout cōpetit/ Cum suf-
fragiis cōmunib; & consuetis

Dn̄i post octauas penthe/ dnīce inchoant
illud ē obseruandū: ut si nūs hebdomadarū hic/
usq; in aduentū dnī supresit nūm officiorū!
vnūquodq; officiū cū suis appendicijs (quoties
opus fuerit) p duas hebdomadas de, q; tunc nō
congrue fit cuz festa scōrū ɔtinue celebrantur,
Sed hoc est puidendū/ ne in aliq̄ dnīca officiū
dnīcale reticeat/ vel si hoc festa impediūt/ saltē
ad vs & ad mat añaz vnā cū orōne nllo omittat,
Dnīca pima p octauas penthe/ qm
infra octauas Corpis veīt/ solā hz ɔme-
morationem & legi leo xij de dnīca.
Dnīca prima post octauas corpis chri
Inuitatoriū, Regem magnū, & dr dieb;
dnīcis usq; ad kalen/ octobris. hy. Noc-
te surgētes, Aiie/ ps/ & v ut hētur i psal

Fuit vir vnus de Ramatha sophim
de monte ephraim: & nomen eius
helchana/ filius hierobo filius he
liu/ filij thau/ filij suph ephrateus. Et habuit
duas vxores: nomē vni Anna: & nomē
scde fenenna. Deus oim exauditor ē ipse
misit angelū suū/ & tulit me de ouibȝ pris mei
Et vnxit me vnctioē mīe sue. ℣ Dns qui eri
puit me de ore leonis/ & de manu bestie libera
uit me. Fuerūt fenene filij: anne aūt
non erat liberi. Et ascendebat vir ille de
ciuitate sua statutis diebȝ: ut adoraret &
sacrificaret dno exercituū in sylo. Erant
aūt ibi duo filij heli ofni & finees sacerdo
tes dni. Dns qui eripuit me de ore leonis &
de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet de
manibȝ inimicorū meorū. ℣ Misit deus miaȝ
suā & veritatē suā aiaȝ meā eripuit de medio
catulorȝ leonum. Venit ergo dies/ & im
molauit helchana deditqȝ fenenne vxori
sue & cunctis filijs eius & filiabȝ ptes. An
ne aūt dedit vnā ptem tristis. qȝ annaȝ
diligebat. Dns aūt cōcluserat vuluā eius.
Ego te tuli de domo pris tui dic dns/ & posui
te pascē gregē ppli mei & fui tecū in oibȝ ubicūqȝ
ambulasti firmans regnū tuū inetnū. ℣ Fe
cique tibi nomē grande iuxta nomē magnorū
qui sunt in terra. Affligebat anna emu
la ei⁹ & vehementer angebat. in tantū ut
exprobraret qȝ cōclusisset dns vuluā eius.
Sicqȝ faciebat p singulos ānos/ cū redeun
te tempe ascenderent templū dni: & sic p
uocabat eā. Porro anna flebat/ & nō ci
piebat cibum. Montes gelboe nec ros nec

pluuia veniat sup vos R. Ubi ceciderūt fortes isrl'
V. Omnis mōtes in circuitu visitet dnūs a gel
boe transeat, In secundo nocturno lcōnes
Dixit ergo ei helchana vir su9, Anna
cur fles: & qūobrē affligit' cor tuū:
Nunquid nō ego melior sum tibi qz decē
filij. Exaudi dnē oronē suui tui ut edificarē
templū nōi tuo R. Benedic & sanctifica domum
istā in sempiternū deus isrl' V. Dne qui custodis
pactū et mīaz cū suuis tuis qui ambulāt corā
te ī toto corde suo, Surrexit aūt anna p9
qz comederat & biberat in sylo: & heli sacer
dote sedente sup sellā añ postes templi do
mini; cū esset anna amaro aīo/orauit
dnm flens largiter: & votū vouit dicens
Dne exercituū/si respiciens videris affli
ctionē famule tue: & recordatus mei fue
ris/nec oblitus ancille tue/dederisqz ancil
le tue sexū virilē: dabo eū dno oībz diebus
vite eius: & nouacula non ascendz super
caput eius, Dne si quersus fuerit pplus tu9
orauerit ad scīatiū tuū/ Tu exaudies ī celo dnē
& libera eos de manibz inimicoz eorū V. Si pec
cauerit ī te pplus tu9 & quersus egerit pniaz ve
niensqz orauerit ī loco isto, Factū ē ergo cū
illa multiplicaret pces corā dno: ut heli
obsuaret os eius, Porro anna loqueba
tur ī corde suo: tmqz labia illius moueban
t' & vox penitus nō audiebatur, Audi do
mīe hymnū & orōnē qua suuus tuus orat corā
te hodie ut sint oculi tui apti & aures tue intē
te, Sup domū istā die ac nocte, R. Respice dnē
de scīario tuo & de excelso celoz habitaculo
Estimauit ḡ eā heli temulentā, Dixitqz

ei. Vsquequo ebria eris? ~~Dirije~~ Digere pau
lisper vinū quo mades. Rn̄dit anna. Ne
quaq̄ dn̄e mi: nam mulier infelix nimis
ego sum. vinūq; & omē qd inebriare pt nō bi
bi: sz effudi aīaz meā in conspectu dn̄i. Tu.
Peccaui sup numerū arene maris/ & multi
plicata sunt/ pcta mea: & non sū dignus videre
altitudinē celi p̄ mltitudine iniqtatis mee. ~
qm irritaui irā tuā Et malū corā te feci. Ver.
Qm̄ iniqtatē meā ego agnosco/ & delictū me
um corā me ē semp tibi soli peccaui. In iij noct
R. Recordare dn̄e testamēti tui & dic angelo
percutienti/ cesset iā man⁹ tua. Vt nō desoletur
terra & ne perdas omnē aīaz viuētē. V. Qui
escat dn̄e ira tua a ppło tuo & a ciuitate sancta
tua. Factū est dū tolleret dn̄s heliā p turbi
nē in celū heliseus clamabat dicens Pater
mi p̄r mi currus isrl̄ & auriga eius. V. Oro
dn̄e ut fiat spūs tu⁹ duplex in me/ at ille in
quit/ si videris qn̄ tollar a te erit/ quod petisti.
Preparate corda vr̄a dn̄o & sruite illi soli Et li
berabit/ vos de manib; inimicoꝝ vroꝝ V. Aufer
te deos alienos de medio vr̄i. Planxit aūt
dauid planctu magno sup saul & jonathan
filiū eius & dixit. Quō ceciderūt fortes ī bello
& interierūt arma bellica V. Montes gelboe
nec ros nec pluuia sup vos descendant ~
Laudes. ut in psalterio hn̄t. Hyn̄ Ecce iam
noctis. Isti duo hyn̄i scz Nocte surgentes.
& Ecce iam noctis. dicūt diuīs diebus
usq; kl̄ octobris. Sequētes aīe dicūtur ad
magt/ usq; ad kl̄ augusti sabbatis tm̄. anth
Exquere dn̄e q̄ audit sru⁹ tu⁹ an Cogno
uerunt oms a dan usq; bersabee q̄ fidelis sa

muel pphã esset dñi añ Preualuit dauid
in philisteo in funda & lapide in noie dñi, a
Nonne iste est dauid de quo canebãt ĩ choro
dicentes saul pcussit mille & dauid decẽ milia
ĩ milib; suis. añ Quis eni in oib; sic dauid fi
delis ĩuentus est in regno tuo egrediens & re
grediens & pergens ad imperiũ regis. añ Ira
tus rex saul dixit m̃ dederunt mille & filio y
sai dederũt decẽ milia a In excelsis tuis om
sus doleo sup te frat mi ionathan decore ni
mis añ Doleo sup te fr̃ mi Jonathan amabi
lis valde sup amore mulier; sic eni mr̃ vnicũ
amat filiu; ita te diligebã/ sagitta ionathe
nũqȝ abyt retrorsũ nec declinauit clipeus ei⁹
de bello/ & hasta ei⁹ nõ est auersa añ Dixitqȝ
dauid ad dñz cũ vidisset angelũ cedentẽ pplm
ego sum q̃ peccaui/ ego inique egi isti qui oues
sunt quid fecerũt añ Obsecro dñe aufer iniq
tatẽ s̃ui tui q; insipienter egi a Clamabat
heliseus dicens ad heliã pr̃ mi pr̃ mi curr⁹
israel & auriga eius a Rex aũt dauid coopto
capite incedens lugebat filiũ dicens Absalõ
fili mi fili mi absalon quis m̃ det ut ego mo
riar pro te fili mi absalon. añ Vnxerunt sa
lomonẽ sadoch sacerdos & nathan pphã regẽ
in geon & abierũt leti dicentes viuat rex in
eternũ alla a Montes gelboe nec ros nec
pluuia veniãt sup vos q; ibi ẽ abiectus cli
peus fortiũ clipeus saul quasi nõ esset vn
ctus oleo. quõ ceciderũt fortes ĩ prelio saul
& Jonathas amabiles & decori valde ĩ vita sua
in morte quoqȝ nõ sunt sepati, a Requie
uit spũs helie sup heliseu; ad faciẽda sig
& prodigia. ¶ Dominica secunda lcõ.

Igitur samuel ministrabat i ꝯspcũ dñi pu
er accinctus ephoth lineo / & tunicã ꝑuã
faciebat ei mr̃ sua quã afferebat statutis
dieb; ascendens cũ viro suo ut imolaret
hostiã solennẽ & votũ suũ. Et bñdixit he
li helchane & uxori ei9 & dixit. Reddat dñs
tibi semẽ de muliere hac pro fenore qd̃ acco
modasti dño. Et abierũt in locũ suũ. Vi
sitauit ergo dñs annã & ꝯcepit & peperit
tres filios / & duas filias. Et magnificat9
est puer samuel apud deũ. Heli aũt erat
senex valde / & audiuit oĩa que faciebant
filij sui israeli: & quõ dormiebãt cũ muli
erib; que obseruabant ad ostiũ tabn̄aculi
& dixit eis. Quare facitis res huiuscemoĩ
quas ego audio / res pessimas ab oĩ ꝑplo.
Nolite filij mei / nõ enĩ est bona fama /
quã ego audio: ut transgredi faciatis ꝑplm̃
dñi. Si vir i virũ peccauerit / placari ei
pt̃ deus: si aũt in dño peccauerit vir: quis
orabit pro eo. Et nõ audierũt vocẽ pr̃is sui
qr̃ voluit dñs occidere eos. In secundo noct.
Venit vir dei ad heli: & ait ad eũ. Hec
dicit dñs. Nunquid nõ apte reuelat9 sũ
domui pr̃is tui. cũ esset in egypto ĩ domo
pharaonis: & elegi eũ ex oĩb; tribub; isrl̃
mihi ĩ sacerdotẽ / ut ascenderet ad altare me
um: & portaret ephoth corã me. Et dedi do
mui pr̃is tui oĩa de sacrificijs filiorũ israel:
Quare calce abijcitis victimã meã & mu
nera mea q̃ p̃cepi ut offerrent in templo.
Et magis honorasti filios tuos q̃3 me / ut co
ederetis p̃micias oĩs sacrificij isrl̃ ꝑpli mei.
Puer samuel ministrabat dño corã heli

& sermo dñi erat preciosus. In diebus illis non
erat visio manifesta. Factū est ergo ī die q̄
dā heli iacebat ī lecto suo: & oculi eius cali
gauerant: nec poterat videre lucernā dei
ant̄qȝ extingueretur. Samuel autē dormie
bat in templo dñi ubi erat archa dei. Et vo
cauit dñs samuel. Qui r̄ndens ait Ecce
ego. Et cucurrit ad heli & ait Ecce ego vo
casti enī me. Qui dixit. Non vocaui reū
tere dormi. Et abyt & dormiuit. Dñica iij.
Loquutus ē samuel ad vniuersā domū
isrl̄ dicens. Si in toto corde vro reuerti
mini ad dominū: auferte deos alienos de
medio vrm̄ & astaroth: & preparate corda vrā
dño & seruite illi soli: & liberabit vos de ma
nu philistym. Abstulerūt ergo fily isrl̄
baalym & astaroth: & seruierūt dño soli. Di
xit autē samuel. Congregate vniuersū isrl̄
in masphat: ut orē pro vobis dñz. Et con
uenerunt ī masphat hauseruntqȝ aquā &
effuderunt in ɔspectu dñi: & ieiunauerunt
ī die illa & dixerūt. Tibi peccauimus dn̄e.
Iudicauit samuel filios isrl̄ in masphat.
Et audierūt phylistym q̄ ɔgregati essent
fily isrl̄ ī masphat: & ascenderunt satrape
philistinorū ad isrl̄. Quod cū audissent
fily isrl̄ timuerūt a facie philistinorū. dixe
runtqȝ ad samuel. Ne cesses clamare pro
nobis ad dñz deū nostrū ut saluet nos de
manu philistinorū. In scdo no. Tulit autē
samuel agnū lactentē vnū & obtulit illū
in holocaustū integrū dño. Et clamauit
samuel ad dñz pro isrl̄ & exaudiuit eum
dñs. Factū est ergo cū samuel offerret

holocaustū philisteos irrue p̄liū con filios
isrl'. Intonuit aūt dn̄s fragore magno in
die illa sup philistym / & exterruit eos: et ce
si sunt a filiys isrl'. Egressiqꝫ filij isrl' de
masphat psecuti sūt philisteos / & pcusserūt
eos usqꝫ ad locū q̄ erat subter bethcar. Tu
lit aūt samuel lapidē vnū / & posuit eum
inter masphat & inter sen. Et vocauit no
mē loci illi9 lapis adiutory. Dixitqꝫ. Huc
usqꝫ auxiliatus ē nobis dn̄s. Facta est
itaqꝫ man9 dn̄i sup philisteos cunctis die
bus samuelis. Et reddite sūt vrbes quas
tulerant philistym ab isrl' israeli. ab acha
ron usqꝫ geth: & terminos suos liberauit
isrl' de manu philistinoꝝ. Eratqꝫ pax inter
israel & āmorreū Dominica quarta Lcō.
Erat vir de beniamin nōie chis filius
abiel filij seor filij bechor ethei filij sa
reth / filij aphia filij viri gemini fortis ro
bore & erat ei filius nōie saul / electus & bo
nus: & nō erat vir de filijs isrl' melior illo.
Ab humero & sursū eminebat sup omēꝫ
ppl'm. Perierāt aūt asine chis patris sui.
Et dixit cis ad saul filiū suū. Tolle vnū
tecū de pueris: & 9surgens vade quere asi
nas. Qui cū transissent de monte ephraiꝫ
& p terram salisa: & nō inuenissent: trāſ
ierunt etiā p terrā salim: & nō erant. sꝫ &
p terrā gemini / & minīe repererūt. Cuꝫ
aūt venissent ī terrā suph & nō inuenisset
dixit saul ad pueꝝ suū. Veni & reuertam̄.
ne forte dimiserit pr̄ me9 asinas: & sollici
tus sit pro nobis. Qui ait ei. Ecce ē vir dī
ī ciuitate hac vir nobil' oīa q̄ loquit' absqꝫ

ambiguitate venit. Dixit saul ad pu-
erum suum. Ecce ibimus. Quid feremus ad virum?
Panis defecit in sitarciis nostris: & sportulam
non habemus ut demus homini dei; nec quidquam ali-
ud. Rursus puer respondit sauli & ait. Ecce
inventa est in manu mea quarta pars state-
ris argenti, demus homini dei ut indicet nobis
viam nostram. Et dixit saul ad puerum suum
Optimus sermo tuus. Veni eamus. Et ierunt
in civitatem in qua erat vir dei. Cum asce-
nderent clivum civitatis invenerunt puellas
egredientes ad hauriendam aquam: & dixe-
runt eis. Num hic est videns? Que re-
spondentes dixerunt illis. Hic est ecce ante
te, festina nunc. Dominica quinta lectio.

Factum est quod verbum domini ad samuel dicens
Penitet me quod constituerim saul regem
quia dereliquit me: & verbum meum opere non im-
plevit. Contristatus est samuel. et clama-
vit ad dominum tota nocte. Cumque de nocte
surrexisset samuel ut iret ad saul mane:
nuntiatum est samueli eo quod venisset saul in
carmelum: & erexisset sibi fornicem triumphalem
& reversus transisset, descendissetque in gal-
gala. Venit ergo samuel ad saul: & saul
offerebat holocaustum domino de initiis predarum
que attulerat ex amalech. Et dum venisset
samuel ad saul, dixit ad eum saul. Benedictus
tu a domino: Implevi verbum domini. Dixitque
samuel. Et que est hec vox gregum que reso-
nat in auribus meis: et armentorum quam ego
audio? Et ait saul, De amalech adduxerunt
ea. Pepercit enim populus melioribus ovibus & ar-
mentis: ut immolarentur domino deo tuo: reli-

qua vero occidimus. In 2° n°. Dixit aūt
samuel ad saul, Sine me / & indicabo tibi
que locutus ē dn̄s ad me nocte, Dixitqȝ ei
Loquere. Et ait samuel, Nōne cū par
uulus esses in ocul' tuis caput ī tribubȝ
isrl' factus es:' Vnxitqȝ te dn̄s in regē sup
israel: & misit te dn̄s in viā & ait, Vade &
interfice pctores amalech: & pugnab' ꝯ eos
usqȝ ad internitiōez eoꝝ. Quare ergo non
audisti vocē dn̄i: sed versus es ad predam
& fecisti malū in oculis dn̄i, Et ait saul
ad samuelē, Immo audiui vocē dn̄i / & am
bulaui ī via p quā misit me dn̄s. & addu
xi agag regē amalech: & amalech interfeci,
Tulit aūt ppl'us de p̄da oues & boues / pmi
tias eoꝝ q̄ cesa sūt /: ut īmolet dn̄o deo suo ī
galgalis. Et ait samuel. Nunquid vult
dn̄s holocausta aut victimas: & nō poti⁹
ut obediatur voci dn̄i:' Melior ē eni obe
dientia q̄ȝ victīe: & auscultare magis q̄ȝ
offerre adipē arietū. Dominica sexta,
Tulit ꝰ samuel cornu olei & vnxit da
uid in medio frm̄ suoꝝ: & directus
est spūs dn̄i a die illa in dauid & deinceps.
Surgensqȝ samuel abijt ī ramatha,
Spūs aūt dn̄i recessit / a saul: & exagita
bat eū spūs nequā a dn̄o, Dixeruntqȝ s
ui saul ad eū, Ecce spūs dn̄i malus exa
gitat te; Iubeat dn̄s nr̄ ut s̄ui tui qui co
rā te sunt / querant / hoiez scientē psallere cy
thara: ut qn̄ arripuerit te spūs dei malus /
psallat manu sua / & leui⁹ feras, Et ait
saul ad s̄uos, Prouidete ergo mihi aliquē
bn̄ psallentē / & adducite eū ad me. Et respō

dens vnus de pueris ait. Vidi filiū ysai beth
leemitē scientez psallē cythara: & fortissi
mū robore / & virū bellicosū / & prudentē in
v̊bis / & virū pulchꝝ: & dn̄s ē cū eo. In iiij n°.
Misit ergo saul nūcios ad ysai dicens, Mit
te ad me dauid filiū tuū qui ē in pascuis
Tulit itaqꝫ ysai asinū plenū panibꝫ & lage
nam vini / & hediz de capris vnū: & mi
sit p manū dauid filij sui sauli, Et venit
dauid ad saul / & stetit corā eo. At ille dile
xit eū nimis: & fcūs ē ei⁹ armiger. Misitqꝫ
saul ad ysai dicens, Stet dauid corā me:
inuenit eni grām in oculis meis, Igit
qn̄cuqꝫ sp̄us dei malus arripiebat saul
tollebat dauid cytharā & pcutiebat mān
sua: & refocillabat et leuius habebat / ~
Congregantes vero philistym agmina
sua ī preliuz / ꝯuenerūt in sochoth iude / &
castrametati sūt inter sochoth & azecham
in finibꝫ domī. Porro saul & filij israel
cōgregati venerūt in valle therebinti: &
direxerūt aciē con̄ philistym ad pugnādū,
Induit ergo saul vesti Dominica vij.
mētis suis dauid: & imposuit galeā ereā
sup caput ei⁹ / & vestiuit eum lorica. Accin
ctus ergo dauid gladio eius sup vestem,
cepit temptare si armatus posset incede
Non enī hēbat ꝯsuetudinē. Dixitqꝫ
dauid ad saul, Non possū sic incedere /
qꝛ nec vsum habeo. Et deposuit ea / & tu
lit baculū suū quē sp hēbat in manibꝫ
& elegit sibi quiqꝫ limpidissimos lapides
de torrente / & misit eos ī perā pastoralē
quā hēbat secū: & fundā manu tulit / &

pressit adûsus philisteū. Ibat aūt phili
steus incedens & appropinquans aduersꝰ
dauid: & armiger eiꝰ ante euz. Cūqꝫ īspe
xisset philisteus & vidissꝫ dauid: despexit
eum. Erat enī adolescens rufus & pulcher
aspc̄u. Et dixit philisteus ad dauid. Nū
quid canis ego sum ꝙ tu venis ad me cū
baculo. Et maledixit philisteus dd̄ in dyˢ
suis: dixitqꝫ ad dauid. Veni ad me & dabo
carnes tuas volatiliby celi & bestijs terre.
Dixit aūt dauid ad philisteuz In ijᵒ. noct.
Tu venis ad me cū gladio & hasta & cli
peo: ego aūt venio ad te ī noīe dnī exerci
tuū et agminū isrl̄ qby exprobrasti hodie.
Cum aūt surrexisset philisteus ut veni
ret & appropinquaret cōtra dd̄ festinauit
dauid & cucurrit ad pugnā ex aduerso
philistei: & misit manū suā in perā & tulit
vnū lapidē: & funda iecit & circūducens
pcussit philisteū in frontē: et infixus est la
pis in fronte eiꝰ: & cecidit in faciē sup trā.
Preualuit dauid adûsus philisteū in fū
da & lapide: pcussūqꝫ interfecit. Cūqꝫ gla
diū non hrēt dauid in manu cucurrit et
stetit sup philisteū: & tulit gladiū eius &
eduxit de vagina sua & interfecit eū: pr̄ꝫ
ditqꝫ caput eius. Videntes aūt philistij
ꝙ mortuꝰ esset fortissimꝰ eoꝝ fugerūt. Et ꝯ
surgentes viri isrl̄ & iuda vociferati sūt &
psecuti sūt philisteos usqꝫ dū venirent in
vallem: & usqꝫ ad portas acharō. Dō. viij.
Factū ē autē postqꝫ mortuꝰ ē saul: ut
dauid reuerteretur a cede amalech &
maneret in sicelech dies duos. In die aūt

tercio apparuit hō veniens e castris saul:
veste concissa; & puluere aspersus caput.
Et ut puenit ad dd' cecidit sup faciez suaz
& adorauit. Dixitqz dauid ad euz. Unde ve
nis? Qui ait ad eū, De castris isrl' fugi. Et
dixit ad eū dd', Quod est verbū qd' factū est:
Indica m. Qui ait, fugit ppłus e płio: & mł'
ti corruentes e ppło mortui sunt; Sed et saul
& Jonathas filius eius interierūt. Et di
xit dauid ad adolescentē q nūciabat ei, Un
scis qz mortu9 ē saul & Jonathā fili9 eius?
Et ait adolescens qui nūciabat ei, Casu
veni in mōtem gelboe: & saul incumbebat
sup hastā suā, in ij° no° Apprehendens da
uid vestimēta sua scidit omnesqz viri q erāt
cū eo planxerunt & fleuerūt & ieiunauerīt
usqz ad vesparam sup saul & sup ionathā fi
liū eius: & sup ppłm dnī: et sup domū isrl'
qz corruisset gladio. Dixitqz dauid ad iuue
nē qui nūciauerat ei, Unde es tu? Qui re
spondit, filius hoīs aduene amalechite
ego sum. Et ait ad eū dauid, Quare non
timuisti mittere manū tuā ut occideres
xpm dnī? Vocans dauid vnū de pueris
ait, Accedens in eū, Qui pcussit eū & mor
tuus est. Et ait ad eū dauid, Sanguis tu9
sup caput tuuz, Planxit aut dd' planctu
huiusmodi sup saul & sup Jonathan filiū
eius: & pcepit ut docerent filios iuda arcū
sic scriptū est ī libro iustorū. Et ait, Consi
dera pro his q mortui sunt sup excelsa tua
vulnerati. Tu autē, Dominica decīa, ix
Factū est eo tpe quo solent reges ad bel
la procedere, misit dauid ioab & suos suos

cū eo & vniuersū isrl' / & vastauerūt filios am
mon: et obsederūt rabath. Dauid aūt re
mansit in ihrlm. Cum hec agerentur / ac
cidit ut surgeret dauid de stratu suo post
meridiē: & deambularet ī solario domus
regie. viditqꝫ mulierē lauantē se ex aduer
so sup solariū suū. Erat aūt mulier pul
chra valde. Misit ergo rex & requisiuit q̄
esset mulier. Nunciatum ē ei / q̄ ipa essꝫ
Bersabee filia heliam: vxor vrie ethei. Mis
sis itaqꝫ dauid nūcijs tulit eā. Que cum
ingressa fuisset ad eūz dormiuit cum ea.
Statimqꝫ sanctificata ē ab īmundicia sua
& reūsa est in domū suā: & concepit fetuz
mittensqꝫ nūciauit dauid / & ait. Concepi.
Misit dauid ad ioab dicens. Mitte ad
me vriā etheū. Misitqꝫ ioab vriam ad dd'.
Quesiuitqꝫ dauid q̄ꝫ recte agerent ioab &
ppl'us: & quō administraretur bellū. Et
dixit dauid ad vriā. Vade in domū tuam
& laua pedes tuos. Egressus ē vrias de do
mo regis / secutusqꝫ ē eū cibꝫ regius. Dor
miuit aūt vrias añ portā dom⁹ regie:
cū alijs šuis dñi sui: & nō descendit in do
mū suā. Nunciatū ē aūt dd' a dicentibus.
Non iuit vrias in domū suā. Et ait
dauid ad vriā. Nunquid de via longin
qua venisti? Quare nō descendisti ī domū
tuā? Et ait vrias ad dauid. Archa & isrl'
& iuda habitant in papilionibꝫ: & dñs me
us ioab / & šui dñi mei sup faciē terre ma
nent: & ego ingrediar in domū meā & cō
edam & bibā / & dormiā cū vxore mea? Per
salutē tuā / & p salutē aīe tue nō faciam re

hanc

Et rex dauid senuerat Dnica decima.
habebatq3 etatis plurimos dies. Cumq3
operiretur vestibus/ nō calefiebat. Dixerunt
ergo ei serui sui. Queramus dno nro regi ado
lescentulā uirginē/ & stet corā rege: & foueat
eum/ dormiatq3 in sinu suo/ & calefaciat regē
dnm nrm. Quesierunt igitur adolescentulaz
speciosaz in oibus finibus israel: & inuenerūt
abysach sunamitē: & adduxerūt eā ad regē
Erat autē puella pulchra nimis. dormiebatq3
cū rege/ & ministrabat ei. Rex vero nō cogno
uit eam. Adonias autē filius aggith eleua
batur dicens. Ego regnabo. Fecitq3 sibi currus
& eqtes/ & quinquaginta viros qui an eū cur
rerent. Erat autē & ipse pulcher valde. se
cundus natu post Absalon. & sermo ei cum
Joab filio saruie: & cū Abiathar sacerdote.
qui adiuuabāt ptem adonie. Sadoch uo
sacerdos & banaias filius Joiade/ & nathan
ppha/ & cerethi & pheleti/ & robur exercitus
dauid nō erat cū adonia. Dixit itaq3 na
than ad Bersabee mrēz Salomōis. Num
audisti qp regnauerit adonias filius ag
gith: & dns noster dauid hoc ignorat. In
gressa ē igr bersabee ad regē in cubiculo. Rex
autem senuerat nimis: & abysag ministra
bat ei. Inclinauit se bersabee/ & adorauit re
gem. Ad quā rex: quid inquit tibi vis.
Que respondens ait. Dne mi/ tu iurasti
per dnm deuz tuū ancille tue. salomō filius
tuus regnabit post me: & ipse sedebit ī solio
meo. ~~& ecce nūc ad~~ et ecce nunc adonias ~~ma~~
regnauit te dne mi rex ignorante. Macta
uit boues & pinguia queq3/ & arietes pluri

mos & vocauit oīs filios regis: abiathar
quoqꝫ sacerdotē; & ioab principem milicie,
salomonē aūt seruū tuū nō vocauit, Tu,
Quid legatur in dominicis augusti · h,
In augusti dnīca pⁱma legit᷑ ab initio Salomonis
Prima aūt dnīca cuiuslibet mensis dē, cuius
feria quarta ī eodē mense continetur, Quū pri
mū oportunū fuerit Responsoria q̄ prius quādo
historia inchoabat, superant in iij n subuigilūt
Historia de libro salomonis, R̄ Emitte dn̄e
an̄, Sapientia clamitat, Parabole sa,
Parabole salomōis filij dauid regis
israel, ad discendā sapiaz & discipli
nā; ad intelligenda vba prudentie; & susci
piendā eruditionē doctrīe iusticiā & iudi
cium & equitatē; ut detur puulis astutia
adolescenti scientia & intellectus, In princi
pio deus anteqꝫ terrā faceret priusqꝫ abyssos cō
stitueret priusqꝫ produceret fontes aquarū anteqꝫ
montes collocarent, Ante oīs colles gn̄auit
me dn̄s, V̄ Ego ī altissimus hito & thronus me
us in columna nubis, Audiens sapiens
sapiencior erit & intelligens gubernacu
la possidebit, Animaduertet parabolā &
interpretatiōez; verba sapientiū & enigmata
eorū, Timor dn̄i principiū sapie, Emitte
dn̄e sapiaz de sede magnitudinis tue Vt me
cū sit & mecū laboret vt sciā quid acceptū sit corā
te oī tpe V̄ Da m̄i dn̄e sediū tuarū assistricē sa
pientiam, Sapiaz atqꝫ doctrinaz stulti de
spiciunt, Audi fili mi disciplinā prīs tui;
& ne dimittas legē mr̄is tue; ut addatur
grā capiti tuo; & torques collo tuo, Fili mi
si te lactauerint peccatores ne acquiescas eis,

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

Domine p̄r & deus vite mee ne derelinquas
me in cogitatu maligno/ extollentiā oculorū
meoꝝ ne dederis m̄i/ & desideriū malignū aūte
a me dn̄e/ aufer a me ↄcupiām Et aīo irreue
renti & infrunito ne tradas me dn̄e ℣ Da m̄i,
Si dixerint veni nobiscū insidiemur san
guini/ abscondamꝰ tendiculas cōtra inson
tem frustra: deglutiamꝰ eū sicut infernꝰ vi
uentē & integrū q̄i descendentē i lacū. Tu
Da m̄i dn̄e sediū tuarū assistricē sapiaꝫ &
noli me reprobare a pueris tuis Qm̄ s̄uꝰ tuꝰ
sū ego & filius ancille tue ℣ Dn̄e p̄r & deus vi
te mee ne derelinquas me in cogitatu maligno,
Omnē p̄ciosā substantiā reperiemꝰ imple In ij° noct
bimus domꝰ nr̄as spolijs/ sortē mitte no
biscū: marsupiū vnū sit/ oim̄ nr̄m, fili
mi ne ambules cū eis, Prohibe pedem
tuū a semitis eorū: pedes eni eoꝝ ad ma
lū currūt/ & festinant ut effundāt sangui
nem, Girum celi circuiui sola & i fluctibus
maris ambulaui/ i oī gente & in oī p̄plo p̄ma
tū tenui Superboꝝ & sublimiū colla p̄pria ui̇rtu
te calcaui, ℣ Ego i altissimis, Frustra ia
citur rete ante oculos pennatoꝝ: ipsi quo
q̄ ↄtra sanguinē suū insidiantur. & mo
liuntur fraudes cōn aīas suas, Sic semite
oīs auari aīas possidentiū rapiūt/ Ini
tiū sapie timor dn̄i intellectus bonus oībus
facientibꝫ eū/ Laudatio eius manet i seculū
seculi, ℣ Timēti deū bn̄ erit i extremis/ & in
die defunctiōis sue bn̄dicetur, Sapia foris
p̄dicat/ in plateis dat/ vocē suam: in capi
te turbaꝝ clamitat/ in foribꝫ portaꝝ urbis
p̄fert u̇ba sua dicens, Usquequo paruuli

diligitis infantiã: & stulti ea que sibi sũt
noxia cupient: & imprudentes odibunt
sciãm. Verbum iniquũ & dolosũ longe fac
a me dñe diuitias & paupertates ne dederis
mihi Sed tm̃ victui meo tribue necessaria,
℟ Ne forte saciatus euomã illud & piurẽ
nomẽ dei mei. Conuertimi ad correpti
onẽ meã, En proferã vobis spm̃ meũ
& ostñdã verba mea: qr vocaui & renuistis
extendi manũ meã & nõ fuit q̃ aspiceret:
Despexistis om̃e consiliũ meũ: & incre
pationes meas neglexistis. Ergo quoq
in interitu vestro ridebo & subsannabo
cũ vobis qd timebatis euenerit. Magna
enĩ sunt iudicia tua dñe & inenarrabilia u
ba tua magnificasti pplm̃ tuũ Et honorasti
℟ Deduxisti sic oues pplm̃ tuũ ĩ manu mo
ysi & aaron. In iij noct Prebe fili cor tuũ mihi
& oculi tui vias meas custodiãt Vt addat gra
capiti tuo ℟ Attende fili mi sapiaz meã & ad lo
quia mea inclina aurẽ tuã, Que sũt ĩ corde
hoim oculi tui vident dñe & in libro tuo oia scri
bentur Homo videt ĩ facie deus aut in corde, ℣
Oia corda scrutat deus & vniũsas mentiũ cogi
tatiões intelligit Sup salutẽ & om̃ez pulchri
tudinẽ dilexi sapiaz & pposui pro luce hr̃e illaz
Venerũt m̃ oia bona pariter cũ illa ℣ Dixi sapie
soror mea es & prudentiã vocaui amicã meaz.
Fili noli deficere ad disciplinã dñi & ne fatige
ris dũ ab eo argueris Quẽ enĩ diligit dñs corri
pit & q̃i pr̃ in filio cõplacet sibi ℣ Audi fili mi
disciplinã pr̃is tui & ne dimittas lege m̃ris tue.
Audi fili mi disciplinã pr̃is tui & ne dimittas
legem m̃ris tue Vt multiplicent ti ãni vite tue,

℣ Honora dn̄m de tua sub̄a & de p̄mitijs frugū
tuaꝝ da paupib͛. Auersio paruuloꝝ interficiet
eos/ & prosp̄itas stultoꝝ perdet illos Qui aūt me
audierit absq; terrore quiescet/ ℣ O viri ad vos
clamito & vox mea ad filios hoīm. Ne derelinq̄s
me dn̄e p̄r & dn̄ator vite mee ut nō corruā ī con
spectu adūsarioꝝ meoꝝ Ne gaudeat de me ini
micus meus. ℣ Apprehende arma & scutū & exur
ge ī adiutoriū mihi, vnde supra antiphone
Sapīa clamitat ī plateis si quis diligit sapi
entiā ad me declinet/ & eā inueniet/ & eam
dum inuenerit btūs ē si tenuerit eā. an̄ Sapīa
edificauit/ sibi domū excidit colūnas septē/ sub
didit sibi gentes/ superboruq; & sublimiū colla p̄p̄a
ūtute calcauit/ an̄ Omīs sapīa a dn̄o deo/ est/ &
cū illo fuit semp̄ & est an̄ euū allā ā Ego ī altis
simis hito/ & thron⁹ meus ī columna nubis. ā
Sic malū inter ligna siluaꝝ/ sic dilectus meus
inter filias allā ā Dn̄s possedit me initio viaꝝ
suaꝝ anq̄ȝ quicq̄ȝ faceret a p̄ncipio/ necdū erāt
abyssi & ego p̄cipiebar/ qn̄ p̄parabat celos aderaȝ
cū eo cōponens oīa. ā Prebe fili cor tuū mihi
oculi tui videāt equitates/ ut addat ḡr̄a capiti
tuo. an̄ Attende fili mi sapīaȝ meā & ad eloquia
oris mei inclina aurē tuā quia ī sapīa funda
uit/ dn̄s t̄rā/ & stabiliuit celos prudentia. an̄.
Magna enī sūt iudicia tua dn̄e & inenarra
bilia verba tua magnificasti p̄plm̄ tuū & hono

Verba ecclesia Liber ecclesiastes. cas. ii.
stes filij dauid regis ih̄rlm; Vanitas va
nitatū dixit ecclīastes: vanitas vanitatū: &
oīa vanitas. Quid hȝ hō amplius de vniu
so labore suo quo laborat sub sole: Genera
tio p̄terit & generatio aduenit terra vero ine

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

ternū stat. Oritur sol & occidit: & ad locū su
um reuertitur: ibiqꝫ renascens girat ꝑ me
ridiē: & flectitur ad aquilonē. illustrans v
niuersa. In circuitu pgit spiritus: & in cir
culo suo reuertitur. Omnia flumia intrāt
mare: & mare nō redundat. ad locū ~~vel~~ vn̄
exeūt flumīa reuertūt ut iterꝫ fluant. Cū
cte res difficiles nō pt eas hō explicare sermoē
Non saturatur oculus visu nec auris iple
tur auditu. Quid ē quod fuit: ipm̄ qd futurū
est. In iij° noc. Quid est qd futurū ē: ipm̄ qd
fiendū est. Nihil sub sole nouū; nec valet qs
qꝫ dicē Ecce hoc recens ē. Iam enī p̄cessit in
seculis q̄ fuerūt an̄ nos. Non ē p̄oꝝ memo
ria; sꝫ nec eoꝝ quidē que postea futura sūt
erit recordatio apud eos qui futuri sunt in
nouissimo. Ego ecclesiastes qui fui rex in
ihr̄lm proposui in aīo meo querere & inuestiga
re sapienter de oīb9 que sunt sub sole. Hanc
occupatiōēꝫ pessimā dedit d̄s filijs hoim:
ut occupentur in ea. Vidi cuncta q̄ fiūt sub
sole: & ecce vniūsa vanitas & afflictio spūs.
Peruersi difficile corrigūtur: & stultoruꝫ
infinitus ē numerus. Locutus sū in corde
meo dicens. Ecce ego effectus sū magnus:
& p̄cessi sapiā oms qui fuerūt an̄ me in ihr̄lꝫ
et mens mea contemplata est mlta sapien
ter & didici; dediqꝫ cor meū ut scirē pruden
tiam atqꝫ doctrinam. Dn̄ica tercia Lcōes
Diligite iusticiā qui iudicatis terram.
Sentite de dn̄o in bonitate: & in sim
plicitate cordis querite illū: qm̄ inuenie
tur ab his qui non temptant illū; apparet
aūt eis qui fidē habent in illū. Peruerse

enī cogitatiōēs sep̄ant a deo; probata aūt virtus
corripit insipientes: qm̄ ī maliuolā aīām
nō introibit sapīa/ nec hītabit in corpe sub
dito pctīs. Spūs enī sanctus discipline ef
fugiet fictū: et auferet se a cogitatiōib; q̄ sūt
sine intellcū/ & corripiet a superueniente ini
quitate. Benign9 est enī spiritus sapie: &
nō liberabit maledictū a labys suis: qm̄ re
nū illi9 testis ē deus: & cordis eius scrutator
est verus: & lingue eius auditor. qm̄ spūs
dn̄i repleuit orbem terrar̄: & hoc quod conti
net oīa sciaz habet vocis. In ij° nocturno.
In cogitationib; enī impij interrogatio erit
s̄monū aūt illius auditio ad deū veniet
& ad correptionē iniquitatū illi9. Qm̄ au
ris zeli audit oīa: & tumultus murmu
ratiōm nō abscondetur. Custodite ergo
vos a murmuratiōe/ q̄ nihil prodest & a
detractiōe parcite lingue. qm̄ s̄mo obscu
rus in vacuū nō ibit: os autē qd̄ mentit
occidit aīam. Nolite zelare mortē in error
rore vite vr̄e/ neq; acquiratis pditionē in
operib; manuū vr̄ar̄. Qm̄ deus mortē
non fecit; nec letatur in pditiōe viuor̄.
Creauit enī ut essent omnia/ & sanabiles
fecit natiōēs orbis terrar̄/ & nō ē in illis me
dicamētū exterminij/ nec inferor̄ regnū
ī terra. Justicia enī ppetua ē & īmortalis.
Omnis sapīa a dn̄o. Dn̄ica quarta.
deo ē/ & cum illo fuit semp/ & est ante
euum. Arenā maris/ & pluuie guttas/ et
dies seculi quis dinumerauit: Altitudiez
celi/ & latitudinē terre/ & profundū abyssi
quis mensus est: Sapiām dei p̄cedentē

oīa quis investigavit. Prior oīm creata
est sapiā, & intellectus prudentie ab evo,
fons sapīe verbū dei in excelsis: & ingres
sus illi⁹ mandata etna. Radix sapien
tie cui revelata est. & astucias illius q̄s
agnovit. Disciplina sapīe cui revelata
est & manifestata. & multiplicatiōez in
gressus illius quis intellexit. Unus est
altissim⁹ & creator omnīū: rex potens et
metuendus nimis: sedens sup thronū
illius & dn̄ans deus. Ipe creavit illā spū
sc̄o; & vidit & dinumeravit & mensus est.
Et effudit illā sup oīa opa sua: & super
omnē carnē Iuxta. n.º Secūdū datū suū
prebet illā diligentib; se. Timor dn̄i glā
& glatio & leticia & corona exultationis.
Timor dn̄i delectabit cor & dabit leticiam
& gaudiū in longitudinē dierū. Timen
ti dn̄m bn̄ erit in extremis: & in die defū
ctiōis sue bn̄dicetur. Dilectio dei honora
bilis sapiā: quib; aūt apparuerit in visu
diligūt eā in visiōe & ī agnitiōe magnali
um suorū. Initiū sapīe timor domini:
& cū fidelib; in vulva ɔcreatus est: & cum
electis feminis graditur: & cū iustis & fi
delib; agnoscetur. Timor dn̄i sciencie reli
giositas. Religiositas custodiet & iusti
ficabit cor: iocūnditatē atq; gaudiū dabit
Timenti deū bene erit: & in dieb; ɔsūma
tiōis illius bn̄dicetur. Plenitudo sapien
tie timere deū: & plenitudo a fructib; illi⁹

Historia de libro Job. R. Memento.
Vir erat in terra ! aā Cum audisset
hus nōie Job. Et erat vir ille simplex et

rectus/ ac timens deū: & recedens a malo.
℟. Natiq; sunt ei septem filij & tres filie. Tu
Si bona suscepim⁹ de manu dñi mala autē
quare nō sustineamus Dñs dedit/ dñs abstu-
lit sic dño placuit ita fctm̄ ē sit nomē dñi bn̄-
dictū ℣ In oīb; his nō peccauit iob labijs suis
neq; stultū quid contra dm̄ locutus ē. Et fu-
it possessio eius septē milia ouiū/ & tria mi-
lia camelor̄. quinquaginta quoq; iuga
boū/ & quīgente asine: ac familia multa
nimis. Erat vir ille magn⁹ inter oīs ori-
entales. Antequā comedam suspiro/ & tanq̄
inundantes aque sic rugitus meus/ q̄r timor
quē timebā euenit m̄ & qd̄ verebar accidit/ nō-
ne dissimulaui nōne silui/ Et venit super me nōne q̄eui
indignatio tua dñe. ℣ Ecce nō est auxiliū m̄
ī me/ & necessarij mei recesserūt a me. Et ibāt
filij eius & faciebant cōuiuiū p domos/ v-
nusquisq; ī die suo. Et mittentes vocabāt
tres sorores suas ut comederēt & biberent
cū eis. Utinā appenderentur pcc̄a mea qui-
bus irā merui Et calamitas quā patior ī state-
ra. ℣ Quasi arena maris hec grauior appare-
rēt & verba mea dolore sūt plena. Cumq; in
orbē transisset dies cōuiuij: mittebat ad eos
iob/ & sanctificabat illos. Consurgensq;
diluculo offerebat holocausta p singulos.
Dicebat enī. ℟. Ne forte peccauerint filij
mei: & bn̄dixerint deo in cordib; suis. Sic
faciebat iob p singulos dies. Quare detra-
xistis s̄monibus ueritatis ad increpandū verba
cōponitis/ & subuertē nitimini amicū vestrū
Uerūtn̄ q̄ cogitastis explete ℣ Milicia ē vita
hoīs sup terraz/ & sic mercenarij dies eius. Ue

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Quadā aūt die/ cū venissent filij dei ut assisterent corā dn̄o: affuit inter eos etiaȝ sathan, Cui dixit dn̄s. Vn̄ venis. Qui respondens ait/ Circuiui terrā & pambulaui eā, Memento mei deus q̄a ventus ē vita mea Nec aspiciet me visus hoīs, ℣ De profundis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi vocē meaȝ.
Dixitq3 dn̄s ad eū, Nunquid considerasti s̄uū meū iob; q non sit ei silis ī terra: hō simplex & rectus/ ac timens deū: & recedens a malo, Induta ē caro mea putredīe & sordib9 pulueris cutis mea aruit & contracta est/ Memēto mei dn̄e q ventus ē vita mea, ℣ Dies mei sicut vmbra declinauerūt/ & ego sicut fenū arui, Respondens sathan dixit/ Nūquid frustra timet iob dm̄: None tu vallasti eū/ ac domū eius: vniuersamq3 subaz per circuitum: Opib9 manuū eius bn̄dixisti: & possessio eius creuit in terra, Paucitas dieꝝ meoꝝ finietᷣ breui/ dimitte me dn̄e ut plangā paululū dolorē meū Anq3 vadā ad terrā tenebrosaȝ & opertā mortis caligine, ℣ Ecce ī puluere sedeo & in puluere dormio/ & si mane me quesieris nō subsistā, Sed extende paululū manū tuā & tange cuncta q̄ possidet/ nisi in faciē bn̄dixerit tibi, Dixit ergo dn̄s ad sathan, Ecce vniuersa q̄ habet in manu tua sunt: tm̄ in eū ne extendas manū tuā, Egressusq3 ē sathā a facie dn̄i,
Ne abscondas me dn̄e a facie tua manū tuam longe fac a me/ Et formido tua n̄ me terreat/ ℣ Voca me & rn̄debo tibi/ aut certe loquar & tu responde m̄, In iij° n°, Quis m̄ hoc tribuat ut ī inferno ꝓtegas me/ & abscondas me do

nec ptranseat furor tu⁹ dn̄e ṅ tu q̇ solus es deus
℣ Ut vestituas m̄ tempus in quo recorderis mei.
℟ Quis det ut veniat petitio mea, aut quod
expecto tribuas m̄. Uersa ē in luctū cythara
mea & organū meū in vocē flentiū. Parce m̄
dn̄e nihil enī sunt dies mei ℣ O custos hoim
quare me posuisti cōtrariū tibi & factus sū mi
himetipi grauis. Nunq̇d dn̄s supplantat
iudiciū aut omīps subuertit qd' iustū est libera
me dn̄e & pone me iuxta te Et cuiusuis ma
nus pugnet cōn me ℟ Apprehende arma et
scutū & exurge ī adiutoriū mihi. Auditu
auris audiui te dn̄e nūc aūt oculus meus
videt te, idcirco egoipe me reprehendo Et ago
pnīaz in fauilla & cinere. ℣ Unū locutus sūz
qd' vtinā nō dixissez quib' ultra vnū nō ad
dam sz ponā digitū ori meo. Nocte os meū
pforatur doloribꝫ & qui me comedūt nō dormi
unt a mltitudie eorū consumit' vestimētū
meū Compatus sūz ~~fauille~~ luto & assimilat⁹
sum fauille & cineri ℣ O custos hoim quare
me posuisti cōtrariū tibi & factus sū mihimet
ipi grauis. Parce m̄ dn̄e nihil enī sunt dies
Cum audissz iob nunciorū An̄. Cmei.
verba sustinuit patienter & ait si bona
suscepim⁹ de manu dn̄i mala aūt q̄re non
sustineamus. in oībꝫ his nō peccauit iob la
bys suis neqꝫ stultū quid cōtra dm̄ locutus
est an̄ In oibus his nō peccauit iob labys su
is neqꝫ stultū quid contra dm̄ locutus est ā
Ciues mei vermes sūt cutis mea aruit de
uorata caro os meū putruit nimis datus
sū in opprobriū mdō & iā nō cognoscor ab aī
cis meis an̄ Auditu auris audiui te nūc aūt

oculus meus videt te idcirco ipse me reprehen-
do & ago penitentiam in favilla & cinere. a. Quan-
tas habeo iniquitates & peccata responde mihi cur fa-
ciem tuam abscondis / & arbitraris me inimi-
cum tibi. an. Quare detraxistis sermonibus verita-
tis / ad increpandum verba conponitis / & subvertere
nitimini amicum vestrum verumtamen q̄ cogitastis explete.
Audientes tres amici iob dominica sexta,
omne malum quod acciderat ei: venerunt
singuli de loco suo, heliphas themanites /
& baldath suites / & sophar naamathites.
Scio domine quia morti me traditurus ubi con-
stituta ē omnis domus viventium spero in te domine
quia non ad consumptionem meam emittis manum tuam
& si in profundum inferni dimersus fuero In
me liberabis. v̄ Si ascendero in celum tu illic es
si descendero ad infernum ades. Condixerant
enim ut pariter venientes visitarent eum & con-
solarentur. Cumque levassent procul oculos
suos / non cognoverunt eum. Nonne cogno-
scit deus vias meas / & cunctos gressus meos
dinumerat / quia si ambulavi in vanitate aut fe-
stinavit in dolo pes meus / appendat me in state-
ra iusta Et probet deus innocentiam meam. ver.
Quis det ut veniat petitio mea aut quod expe-
cto tribuat mihi deus. Et exclamantes plo-
raverunt: scissisque vestibus sparserunt pulverem
super caput suum in celum: & sederunt cum eo in
terra septem diebus / & septem noctibus: & nemo
loquebatur ei verbum. Videbant enim dolorem
esse vehementem. Adesto dolori meo deus / ni-
mium fatigor & cecidit in luctum cythara mea &
cantatio mea In plorationem. v̄ Versa ē in lu-
ctum cythara mea & organum meum. Post hec

aperuit iob os suū & maledixit diei suo &
locutus est. Pereat dies in qua natus sū
& nox in qua dictū est Conceptus ē homo.
Dies illa vertatur in tenebras. Qui conso
labatur me recessit a me quero quod volui et
nō inuenio fundunt oculi mei lachrimas Q̄a
repletus sū amaritudīe. ℞ Fletū deduxerunt
oculi mei & palpebras meas cooperuit vmbra
mortis. In ij° noct. Sit nox illa solitaria
nec laude digna. Maledicant ei qui ma
ledicunt diei: qui parati sunt suscitare leuiathā.
Obtenebrentur stelle caligīe eius. Deside
riū meū omīps audi & tribue in adiutorem
q̄ eq̄tatē ꝓponat cōtrā me. Vt perueniat ad victo
riā iudiciū meū ℞ Nolo multa fortitudi
ne contendat mecū nec magnitudinis sue
mole me p̄mat equitatē ꝓponat contra me.
Expectet lucē nō videat nec ortū surgen
tis aurore: q̄ nō ꝯclusit ostia ventris que
me portauit nec abstulit mala ab oculis
meis. Quare nō in vulua mortuus sum:
egressus ex vtero nō statī perij. Inclinās
faciem meā ingemisco ꝯmouebor omnibus
membris meis Scio enī dn̄e q̄a īpunitū me
nō dimittis & si sū impi9 q̄re nō sū mortu9
& laboro. ℞ Que ē enī fortitudo mea ut susti
neā aut quis finis meus ut patienter agā.
Nunc enī dormiens silerē & somno meo
requiescerē cū regib9 & ꝯsulib9 terre qui
edificant sibi solitudines; aut cū p̄ncipi
bus qui possident aurū & replent domos
suas argento. Ubi impij cessauerūt a tu
multu; & ibi requieuerūt fessi robore: et
quondā iuncti pariter sine molestia. Nō

exaudierūt vocē exactoris. Paruus & magn9 ibi sunt: & seruus liber a dn̄o suo.

Tres sequentes historie interdū p tres dn̄icas / interdū p duas / interdū per vnā sunt dicende: interdū quoqȝ nullū infra t'mino' suos locū recipiūt ubi dici valeant. Per tres dn̄icas diuidunt q̄n l'ra dn̄ical' est C vel D. hoc mō. In pma dn̄ica liber thobie: cū historia Adonay q̄ntū suffic. In scd̄a liber iudith & de historia Dn̄e rex q̄ntū suppetit. In tertia liber hester sic ut quattuor pma / & quattuor vl'ia R̄ sint de eadē historia: sex media de historia Adonay. quoȝ pmū sit. Nos aliū. Per duas aūt dn̄icas diuidūt q̄n l'ra dn̄ical' est A vel B vl' G. hoc mō. In pma dn̄ica de lib' thobie / cū historia Adonay q̄ntū suffic. In scd̄a dn̄ica liber Judith atqȝ sex pma R̄ sint de eadē historia, alia de lib' hester. Lc̄ones scd̄i nocturni sint de historia hester. Qn̄ vero l'ra dn̄ical' est F in vna tm̄ dn̄ica mentio earūdem historiaȝ erit: & legitur i p'n' liber thobie: in ij'n' liber Judith. & de singulis historijs quattuor R̄ dicant. Qn̄ aūte l'ra dn̄ical' ē E iste historie infra legitimos t'mios locū nō recipiūt / Sȝ tūc magis est conueniens ut i vna p̄cedentis historie dn̄ica q̄ eiusdē mēsis ē p anticipatiōez cantant / q̄ȝ q' in dn̄icam pma octobris differantur. Eo aūt tūc ordine dicant: sic sup' notat' si occurrisset l'ra dn̄ilis F.

Historia de libro Thobie. R̄ Omnipotens deus... An.

lc̄tio .j. Tobias ex tribu & ciui. Nemi... tate neptalim / q̄ est i superioribȝ galilee supra naason / via que descendit ad occidentem / i sinistro hn̄s ciuitatē sepheth: cū captus esset i diebȝ salmanasar regis assyri

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

orū in captiuitate tm̄ positus viā ūitatꝯ nō
deseruit. Peto dn̄e ut de vinculo īpꝑerij hꝰ ℟. j.
absoluas me aut certe desup̄ trā eripias me.
Ne reminiscaris delicta mea l' pntuz meoꝝ
neqꝫ vindictā sumas de pctis meis qr eruis
sustinētes te dn̄e ℣ Qīa iudicia tua iusta sūt
& om̄s vie tue mīa & ūitas & nūc dn̄e memo
esto mei. Cumqꝫ esset iunior oībꝫ ī tribu l. 2.
neptalim: nihil tm̄ puerile gessit ī ope. Deni
qꝫ cū irent om̄s ad vitulos aureos quos hie
roboā fecerat rex israel: hic solus fugiebat co
sortia oīm. Omni tempe bn̄dic deuz & pete ℟. 2.
ab eo ut vias tuas dirigat. Et oīa tue ꝯsilia tua
in ipso pmaneant ℣ Memor esto fili qm̄ pau
pem vitā gerimꝰ habebis multa bona si timu
eris deū. Cum vero factus essꝫ vir accepit l. 3.
vxore Annā de tribu sua: genuitqꝫ ex ea
filiū nomē suū imponens ei. Quez ab in
fantia deū timere docuit: & abstinere ab oī
pctō. Memor esto fili qm̄ paupem vitā geri ℟. 3.
mus habebis multa bona si timueris deuz ℣
Fiducia magna erit corā sūmo deo elemosy
na oībꝫ q̇ faciūt eam. Habebis. Igitur cū l. 4.
per captiuitatē deuenissꝫ cū vxore sua et
filio ī ciuitatē niniue cū oī tribu sua: &
om̄s ederent ex cibis gentiliū: iste custodi
uit aīaz suā & nūqꝫ ꝯtaminatus ē in escis ℟. 4.
eorū. Sufficiebat nobis paupertas nr̄a ut di
uitie computarent nūqꝫ fuisset pecunia ista
pro qua misisti filiū nr̄m Baculū senectutis
nr̄e. ℣ Heu me fili mi quid te misimꝰ pegri
nari lumē oculoꝝ nr̄oꝝ. In iij° nocturno
Post multū vero tpis mortuo salmana l. 5.
sar rege cū regnaret sennacherib filius eiꝰ

pro eo/ & filios isr̄l' exosos h̄ret in conspectu
suo! thobias p̄gebat p̄ om̄ez cognationez
suaz & ɔsolabatur eos. Diuidebatq3 vnicui
℟ q3 pro ut poterat de facultatib3 suis. Bn̄
dicite d̄m celi & corā oīb3 viuentib3 confitemī
ei Quia fecit nobiscū m̄iaz suā ℣ Tempus
ē ut reuertar ad eū qui me misit vos aūt bn̄
.1.6. dicite d̄m. Deniq3 cū reuersus ~~fuerit~~ esset
sennacherib fugiens a iudea plaga quā
circa eū deus fecerat p̄pter blasphemiaz
suā & iratus multos occideret ex filijs isr̄l'
℟. thobias sepeliebat corpa eorū Tempus
est ut reuertar ad eū qui me misit vos autē
bn̄dicite d̄m Et enarrate oīa mirabilia eius,
℣ Bn̄dicite deū celi & corā oīb3 viuentib3
.1.7. confitemī ei, At ubi nūciatū ē regi/ ius
sit eū occidi; & tulit om̄ez substaz eius. Tho
bias vero cū filio suo & vxore sua fugiens
latuit: quia multi diligebant eū ℟ de se
℟. quenti historia. Post dies vero quadra
ginta occiderunt rege filij ipsius: & reuer
sus ē thobias ad domū suaz: omnisq3
facultas restituta est ei, Antiphone vn̄ s.
Ne reminiscaris dn̄e delicta mea l' p̄ntū me
orum neq3 vindictā sumas de p̄ctis meis,
añ Omī t̄pe bn̄dic d̄m & pete ab eo ut vias
tuas dirigat/ & oī t̄pe ɔsilia tua ī ip̄o p̄ma
neant, ā Memor esto fili qm̄ pauperem vitā
gerimus habebis multa bona si timueris deū,
Historia de libro iudith. ℟ Tribulationes,
lectio 2 Arfaxat itaq3 rex medo añ, Adonay do,
rum subiugauerat multas gentes
imperio suo: & ipse edificauit ciuitatez pote
tissimā/ quā appellauit ecbathanis. Tu,

Adonay dñe ds magne & mirabilis qui dedi R.
sti salutẽ in manu femie Exaudi p̃ces sᵹuorũ
tuorũ. V. Bñdictus es dñe q̃ nõ derelinquis
p̃sumentes de te & de sua virtute gloriantes
humilias. Et lapidibꝫ quadratis & sectis l. 2.
fecit muros eius in altitudine cubitorũ
septuaginta: & in latitudĩe cubitoꝝ tri
ginta. Turres vero eius posuit in altitu
dine cubitorũ centũ; per quadrũ vero ea
rũ latus vtrũqꝫ vicenoꝝ pedũ spacio te
debatur. Tribulatiões ciuitatũ audiuim⁹ R.
quas passe sunt & defecim⁹ timor & hebetudo
mentis cecidit sup nos & sup liberos nr̃os ipi
mõtes nolũt recipe fugã nostrã. Dñe mise
rere. V. Peccauim⁹ cũ p̃ribꝫ nr̃is iniuste
egimus iniq̃tatẽ fecimus. Anno ergo duode l. 3.
cimo regni sui Nabuchodonosor rex as
syrioꝝ (qui regnabat ĩ ciuitate magna
niniue) pugnabat ɔtra arfaxat & obtinu
it euꝫ in campo magno qui appellatur
ragau. Bñdixit te dñs ĩ virtute sua qui p
te ad nihiluꝫ redegit inimicos nr̃os. Ut non de
ficiat laus tua de ore hoim. V. Subuenisti an
gustie generis tui & nõ pepercisti aĩe tue. Ut
Tunc exaltatũ est regnũ nabuchodono l. 4.
sor & cor eius eleuatũ est; & misit ad om̃s
qui habitabãt in cilicia & ~~asia~~ damasco
& libano: & ad gentes q̃ sunt in carmelo
et cedar & inhabitantes galileã in cãpo
magno esdrelon. Nos aliũ deũ nescim⁹ R.
p̃ter dñꝫ ĩ quo speramus. Qui nõ despiciet
nos nec amouet salutẽ suã a gñe nostro.
Expectem⁹ humiles ɔsolatiõeꝫ eius q̃ nõ dereli
quet nos. In iiiᵒ nᵒ. Ad hos om̃s misit l. 5.

nuncios Nabuchodonosor rex assyriorum
Cum omnibus uno animo contradixerunt: & remi
serunt eos vacuos: ac sine honore abie
R runt R Recordare mei domine omnipotentatui
dominans/ da sermonem rectum & bene sonantem in os
meum ut placeant verba mea in conspectu princi
pis. euerte cor eius in odium repugnantium nobis
& in eos qui consentiunt eis/ nos autem libera in
manu tua deus noster In eternum. V Converte do
mine luctum nostrum in gaudium/ ut viventes lauda
l.6 mus nomen tuum. Tunc indignatus est
nabuchodonosor rex ad omnem terram illam
& iurauit per regnum suum quod defenderet se de
R omnibus. Dominator domine celorum & terre crea
tor aquarum rex universe creature tue Exaudi
orationem servorum tuorum V Domine deus creatiuum
l.7 magne & mirabilis. Anno tertiodecimo
nabuchodonosor regis/ vicesima & secunda
die mensis primi factum est verbum in domo
nabuchodonosor regis assiriorum; ut defen
R deret se. Domine deus qui conteris bella ab ini
tio/ eleua brachium tuum super gentes que cogitant
servis tuis mala Et dextera tua glorificetur
in nobis. V Allide virtutem eorum in virtute tua ca
l8 dat virtus eorum in iracundia tua Vocauit
quod omnes maiores/ omnesque duces & bellato
res suos: & habuit cum eis mysterium consi
lii sui: dixitque cogitationem suam in eo esse:
ut omnem terram suo subiugaret imperio.
R Vos qui in turribus estis aperite portas/ dominus
omnipotens fecit victoriam Et virtutem dedit de ini
micis nostris V Laudate dominum deum nostrum qui non de
R serit sperantes in se. In iii° n. Laudate do
minum deum nostrum/ qui non deserit/ sperantes in

se/ & in me adimpleuit miaz suā/ quā pmi
sit domui isrł. V Laudate dnm omīs gentes
& collaudate eū omīs pli, Alia R de sequē
ti historia, vn̄ sup̄ Adonay domine deus
magne & mirabilis qui dedisti salutē in ma
nu feīe exaudi p̄ces suoꝝ tuorū, De libro
Hester. R Da nobis dn̄e, añ, Dn̄e rex
In diebꝫ Asueri regis/ qui regnauit ab · l. j
india usqꝫ ethiopiā sup̄ centū viginti se
ptem prouincias qn̄ sedit in solio regni
sui/ susa ciuitas regni eiꝰ exordiū fuit,
Dn̄e rex omipn̄s in dicōe tua cūcta posita R
sunt & nō est/ q̄ possit/ resistere voluntati tue
Libera nos ꝑpter nomē tuū V Qui regis isrł
intende q̄ deducis velut/ ouē ioseph. Tercio l. 2.
ḡ āno imperij sui fecit grande conuiuium
cūctis principibꝫ & pueris suis; fortissi
mis psarū & medorū inclitis & prefectis
ꝓuīciaꝝ corā se, Conforta me rex sancto R
rū principatū tenens Et da simonē rectū
& bene sonantē in os meū, V Da nobis dn̄e
locū pn̄e/ & ne claudas ora canentiū te dn̄e,
Cumqꝫ implerentur dies conuiuij inui l. 3.
tauit omnē ꝑplm qui īuentus est/ susis
a maxīo usqꝫ ad minimū, Et septē diebꝫ
iussit conuiuiū ꝑparari in vestibulo orti &
nemoris; qd̄ regio cultu & manu cōsitū
erat/ Spem in alio nunq̄ habui preter R
in te deus isrł Qui irasceris & propiciꝰ eris
& oīa pc̄ta hoīm ī tribulatiōe dimittis, V
Dn̄e deus celi & terre respice ad humilita
tem nr̄āz Et/ pendebant ex omī parte · l. 4.
tentoria aerij coloris & carbasini & iacin
thini/ sustentata funibꝫ bissinis atqꝫ pur

pureis/ qui eburneis circulis inserti erant
et colūnis marmoreis fulciebantur. Mise
rere dn̄e pp̄lo tuo qr̄ volunt nos pdere inimi
ci/ & hereditatē tuā delere de terra ne despicias
ptē tuā quā redemisti ex egypto/ & cōuerte lu
ctū nr̄m in gaudiuz Vt viuentes laudemus
te dn̄e ℣ Exaudi orōnē nr̄az & ꝓpiciꝰ esto sor
ti & funiculo hereditatis tue. Bibebant q̄
inuitati erant aureis poculis/ & alijs atq̄
alijs vasis cibi inferebantur. Vinū quoqz
ut magnificentia regia dignū erat abū
dans & p̄cipuū ponebat. Memento mei
deus in bono & ne deleas miseratiōes meas
quas feci In domo dei mei & in cerimonijs eiꝰ
℣ Memento verbi tui s̄uo tuo in quo m̄
spem dedisti. Non erat qui nolentes co
geret ad bibenduz/ s; sic rex statuerat pro
ponens mensis singulis de principibus
suis; ut sumeret vnusquisqz quod vellet
Vasthi quoqz regina fecit conuiuiuz feiar
in palatio ubi rex asuerus manere con
sueuerat. Da nobis dn̄e locū pn̄ie Et ne
claudas ora canentiū te dn̄e ℣ Cum regis.
Itaqz die septīo cū rex hylarior esset &
post potationē incaluisset mero: p̄cepit se
ptem eunuchis/ qui in cōspectu eius mi
nistrabāt/ ut introducerent reginā vasthi
corā rege; posito sup caput eius dyade
mate. Nos aliū deum. cū sequentibus.
Que renuit; & ad regis impiū quod
p eunuchos mandauerat venire conte
psit/ Vnde rex iratus/ & nimio furore suc
census: interrogauit sapientes qui ei ex
more regio semp aderant; & illoꝝ faciebāt

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

cuncta consilio/ sciencium leges ac iura ma
iorum, Añ vñ sup̄ Dn̄e rex omp̄s in diti
one tua cuncta sunt posita/ & nō est q̄ possit
tue resistere voluntati, Historia de libro
Machabeorum, ℟ In hy̅nis, hym⁹ O
lux Eua̅, Adaperiat, Ad noctur/ hy̅nus
Primo dierꝫ Ad laudes, Eterne rerum,
Et factū est postq̄ꝫ percussit alexander
philippi macedo (qui primus regna
uit in grecia egressus de terra cethi̅)
dariuꝫ rege psarū/ et medorū! constituit
p̄lia multa & oim̄ obtinuit municiones
et interfecit reges terre, Adaperiat dn̄s
cor vr̄m in lege sua & in preceptis suis/ & fa
ciat pacē in dieb; nr̄is Concedat nobis salu
tē & redimat/ nos a malis ℣ Exaudiat/ dn̄s
orōnes vr̄as & reconcilietur vobis/ nec vos
deserat ī tempe malo, Et congregauit
virtutē exercituū fortem nimis/ & exal
tatus est/ & eleuatū ē cor eius: & obtinu
it regnū & tyrannos: & facti sunt illi ī
tributuꝫ, Et post hec decidit in lectū/ & co
gnouit q̄ moreretur, Exaudiat dn̄s orōēs
vr̄as & reconcilietur vobis nec vos deserat ī tpe
malo Dn̄s deus vester, ℣ Adaperiat dn̄s cor ve
strū in lege sua & in p̄ceptis suis & faciat pacē,
Et vocauit pueros suos nobiles qui se
cum erant nutriti a iuuentute sua: & di
uisit illis regnū suū cū adhuc viueret/ Et
regnauit alexander annis duodecim & mor
tuus est, Tua ē potencia tuū regnū dn̄e/
tu es sup omnes gentes. Da pacē dn̄e ī dieb;
nr̄is ℣ Creator oim̄ deus terribilis & fortis:
iustus & miors, Et obtinuerunt pueri eius

regnū vnusquisqꝫ in loco suo: & imposue
runt sibi oīs dyademata post mortē eius
& filij eorū post eos annis multis & mul
tiplicata sunt mala in terra. Refulsit sol
in clipeos aureos & resplenduerunt montes
ab eis Et fortitudo gentiū dissipata ē ℣ Erat
enī exercitus magnus valde & fortis & appro
piauit iudas & exercitus eius in prelium,
In diebꝫ illis exierūt ex isrl' In ij° noctur
viri iniqui: & suaserūt multis dicentes
Eamus et disponam⁹ testamētū cū gen
tibꝫ que circa nos sunt: q̄ ex quo recessim⁹
ab eis inuenerunt nos multa mala Im
petū inimicoꝝ ne timueritis memores estote
quō salui facti sunt pr̄es nr̄i Et nūc clame
mus in celū & miserebit nr̄i deus nr̄. ℣ Me
mētote mirabiliū eius q̄ fecit pharaoni & ex
ercitui eius in mari rubro. Et bonus visus
est sermo i oculis eorū. Et destinauerūt ali
qui de ppl'o & abierunt ad regē: & dedit ill'
ptātez ut facerent iusticias gentiū Orna
uerunt faciē templi coronis aureis & dedi
cauerunt altare dn̄o Et facta ē leticia ma
gna in ppl'o ℣ In hymnis & confessiōibꝫ bene
dicebant dn̄m. Et edificauerūt gyna
siū in hierosolimis scdm leges nationū:
& fecerūt sibi ppucia & recesserūt a testa
mento sco & iuncti sūt nationibꝫ & venū
dati sūt ut facerent maluz. Congregati
sunt inimici nr̄i & gl'antur in virtute sua:
contere fortitudinez illoꝝ dn̄e & disperge il
los Ut cognoscant q̄a nō est alius qui pu
gnet pro nobis n̄i tu deus noster. ℣ Disperge
illos in v̄tute tua & destrue eos ꝓtector nr̄

ster dñe. Et paratū est regnū in conspe
ctu antiochi et cepit regnare ī terra egypti
ut regnaret sup duo regna. Et intrauit
ī egyptū in multitudine graui in curri
bus & in elephantis, & equitib⁊ & copiosa
nauiū multitudīe; & constituit bellū ad
uersus ptholomeū regē egypti. In hy
mnis & ꝯfessionib⁊ bndicebant dnm Qui ma
gna fec̄ in israel & victoriā dedit illis dn̄s oī
potens. ℣ Ornauerūt faciē templi coronis
aureis & dedicauerūt altare dn̄o. In iij° noct
Dixit iudas symoni fr̄i suo elige tibi viros
& vade libera fratres tuos ī galilea ego autē
& ionathas fr̄ meus ibimus ī galadithim.
Sicͣ fuerit voluntas in celo sic fiat. ℣ Et nūc
clamem⁹ in celū & miserebitur nr̄i deus nr̄.
Congregate sūt gentes ī mltitudīe ut di
micent contra nos & ignoram⁹ quid agere
debeam⁹ Dn̄e deus ad te sunt oculi nr̄i ne p
eamus. ℣ Tu scis que cogitant in nos quo
mō poterim⁹ subsistē ante faciē illorū nisi
tu adiuues nos. Aperi celos tuos dn̄e et
vide afflictionē nr̄az circūdederūt nos gentes
ad puniendū nos Sz tu dn̄e extende brach
ium tuū & libera aīās nr̄as ℣ Afflige oppri
mentes nos & ꝯtumeliā facientes in super
bia & custodi ꝑtē tuā. Hic ē fratr̄ amator
& ppli isrl' Hic est q̇ multū orat pro pplō & vni
uersa scā ciuitate ihrlm. ℣ Vir iste mitissim⁹
in pplō suo apparuit. Tu dn̄e vniuisoꝝ qui
nullā hēs indigentiā voluisti templū tuūz
fieri ī nobis ꝯserua domū istā īmaculatam
ineternū dn̄e ℣ Tu elegisti domū istā dn̄e ad
inuocandū nomē tuū in ea ut esset dom⁹ oroīs

& obsecratiōis p̄plō tuo, Dirumpā vincu
la p̄pli mei dicit dn̄s & disperdā oīā mala q̄
induxi sup̄ eū Et auferaz vniūsū laborem
a facie terre & a ciuitate ista ℣ Reuertar
ih̄rlm̄ ī mīa et edificabit̄ ibi domus mea ~
Aperiat dn̄s cor vrm̄ ī lege sua Vn̄ supra,
& in p̄ceptis suis & faciat pacē in dieb̄
nostris. ā Libera nos deus ī mirabilib̄ tuis
& da gloriam nōi tuo, ā Da pacē dn̄e ī die
bus nr̄is q̄r nō est alius qui pugnet pro no
bis nisi tu deus nr̄ ā Extende dn̄e brachiū
tuū & libera ~~nos~~ aīas nr̄ās ne peamus, añ
Tu dn̄e vniuersorū qui nullā habes indi
gentiā voluisti templū tuū fieri ī nobis cō
serua domū istā īmaculatā īternū dn̄e,
Anno centesimo quin Dn̄ica scdā,
quagesimo p̄mo exiit demetrius
~~seuleuci~~, seleuci filius ab vrbe roma!
& ascendit cū paucis viris in ciuitatez
maritimā & regnauit illic Et factum
est ut ingressus est domū regni p̄rm suoȝ,
comprehendit exercitus antiochū & lisiā
ut adduceret eos ad eum, Et res ei inno
tuit & ait, Nolite m̄ ostendere faciē eorū
Et occidit eos exercitus, Et sedit deme
trius sup̄ sedē regni sui et venerūt viri
iniqui et impii ex isrl': & alchimus dux
eorū (qui volebat fieri sacerdos) & accusa
uerunt p̄plm̄ apud regē dicentes, Perdi
dit iudas & fratres eius amicos tuos: &
nos disperdidit de tr̄a nr̄a, Et elegit rex
ex amicis suis bachidē trans flumē ma
gnū in regno & fidelē regi: & misit eū &
alchimū impiū constituit ī sacerdotiuȝ

& mandauit ei facē vltionē in filios isrl'.
Et surrexerūt & venerūt cū exercitu ma
gno i terrā iuda, Et miserūt nuncios &
locuti sunt ad iudā & ad frēs eius verbis
pacificis in dolo, Et nō intenderūt sermo
nibꝫ eorū. Et venerūt ad alchimū & bach
idem congregatio scribarꝫ requirere que
iusta sunt & primi~~tias dare ei~~ assidei qui
erant in filijs isrl'. Et exquirebant ab eis
pacē. Dixerūt enī, homo sacerdos de semē
aaron venit nō decipiet nos, Et locutus
est eis verba pacifica: & iurauit illis dicēs
Non inferemus vobis malū neqꝫ ami
cis vestris. Et crediderūt ei. Et compre
hendit ex eis sexaginta viros & occidit
eos vna die secōm verbū qđ scriptū est.
Carnes scōꝝ tuorū & sanguinē ipsorū
effuderūt & nō erat qui sepeliret. Dnica
Et terea ubi audiuit demetrius tertia
qꝫ cecidit nicanor & exercitus eius in pre
lio: apposuit bachidē & alchimū rursum
mittere in iudeā: & dextrū cornu cū illis.
Et abierunt viā que ducit in galgala
& castra posuerūt in museloth que est
i arbellis, & occupauerūt eā: & peremerūt
aīas hominū multas. In mense pmo
anni centesimi & quinquagesimi secūdi
applicuerūt exercitū in ierlm: & surrexe
runt & abierūt in berea viginti milia
virorū & duo milia equitū. Et iudas
castra posuerat i laisa: & tria milia viri
cū eo electi, Et viderūt multitudinē
exercitus qꝫ multi sūt & timuerūt valde
& multi subtraxerūt se de castris & non

remanserunt ex eis nisi octoginta viri. Et
vidit iudas quod defluxit exercitus Fer. iiij. no.
suus: et bellum perurgebat eum: confractusque
est corde: quia non habebat tempus congre-
gandi eos et dissolutus est. Et dixit his
qui residui erant. Surgamus et eamus
ad adversarios nostros si poterimus pugna-
re adversus eos. Et avertebant eum dicentes
Non poterimus. Sed liberemus animas nostras
modo et revertamur ad fratres nostros et pu-
gnabimus adversus eos. Nos autem pauci
sumus. Et ait iudas. Absit rem istam fa-
cere ut fugiamus ab eis. Et si appropinqua-
vit tempus nostrum moriamur in virtute
propter fratres nostros: et non inferamus crimen
glorie nostre. Et movit exercitus de castris
et steterunt obviam illis: et divisi sunt equi-
tes in duas partes. et fundibularii et sa-
gittarii preibant exercitum: et primi certaminis
omnes potentes. Bachides autem erat in dex-
tero cornu: et proximavit legio ex duabus
partibus: et clamabant tubis. Dominica quarta.

Fratribus qui sunt per egyptum iudeis
salutem dicunt fratres qui sunt in hierosoli-
mis iudei: et qui in regione iudea et pacem
bonam. Benefaciat vobis deus et memine-
rit testamenti sui quod ad abraham et ysa-
ac et iacob locutus est servorum suorum fideli-
um. Et adaperiat cor vestrum in lege sua: et
in preceptis suis: et faciat pacem. Exaudi-
at orationes vestras et reconcilietur vobis,
nec vos deserat in tempore malo. Et nunc sumus
hic orantes pro vobis. Regnante deme-
trio anno centesimo sexagesimo nono

nos iudei scripsim⁹ vobis ī tribulatione
& impetu qui supuenit nobis ī istis ānis
ex quo recessit iason a scā terra & a regno
Portā succenderūt & effuderūt sangui
nem innocentez. Et orauim⁹ ad domi
nū & exauditi sum⁹ & obtulim⁹ sacrifi
cium & similaginē: & accendimus lucer
nas & proposuim⁹ panes. Et nūc freque
tate dies scenophegie mensis casleu.
Anno centesimo octogesimo **Inv. noct.**
octauo pplus qui est ī hierosolimis & in
iudea senatusq̧ & Iudas aristobolo magro
ptolomei regis qui est de genere cristor
sacerdotū & his qui in egypto sūt iudeis
salutez & sanitatē. De magnis piculis
a deo liberati magnifice grās ipi agim⁹
utpote qui aduersus talem regem dimi
cauimus. Ipē enī ebullire fecit de psidē eos
qui pugnauerūt contra nos & scāz ciuita
tem. Cum in pside esset dux ipē & cum
ipō immensus exercitus cecidit in templo
Nanee: consilio deceptus sacerdotis Na
nee. Et enī cū ea habitaturus venit ad
locū antiochus & amici eius: & ut acci
peret pecunias multas dotis noīe. Cūq̧
posuissent eas sacerdotes Nanee:
et ipē cuz paucis essz ingressus inter am
bituz phani: clauserūt templuz cum ī
trasset antiochus: apto q̧ occulto aditu
templi mittentes lapides pcusserūt du
cem & qui cū eo erant: & diuiserūt mem
bratim. **Quid agatur in nouembri.**
In pma dnica nouembris usq̧ ad aduentū
dnī cantatur historia de Vidi dnz. lcōnes

quoq3 singulis dn̄icis / feriysq3 ut sequitur
R. Muro tuo ā. Vidi dn̄. Historia de ezechiele.
Et factum est in tricesimo anno ī
quarto / in quinta mensis cū essem
in medio captiuoꝝ iuxta flumē chobar
apti sunt celi / & vidi visiones dei. in quī
ta mensis ip̄e est annus quintus trans
migratiōis regis ioachī fc̄m est verbū
dn̄i ad ezechiel filiū buzi sacerdotē in ter
ra chaldeoꝝ iuxta flumē chobar: & fc̄a
ē sup eū ibi manus dn̄i. Vidi dn̄m se
dentem sup soliū excelsū et eleuatū & ple
na erat oīs terra maiestate eius. Et ea que
sub ipo erant replebant templū. V. Seraphi
stabant sup illud sex ale vni & sex ale alteri.
Et vidi / & ecce ~~positus~~ ventus turbi
nis veniebat ab aquilone: & nubes ma
gna / & ignis inuoluēs: & splendor in cir
cuitu eius. Et de medio eius q̄i species
electri id ē de medio ignis: & de medio e
ius silitudo quattuor aīaliū. Et hic as
pectus eoꝝ. Silitudo hōis in eis. Aspice
dn̄e de sede sancta tua & cogita de nobis / in
clina deus meus aurē tuā & audi / Aperi
oculos tuos & vide tribulationē nostrā. V.
Qui regis isrl̄ intende / qui deducis velut o
uem ioseph qui sedes sup cherubin. Quat
tuor facies vni & quattuor p̄ne vni:
& pedes eoꝝ pedes recti: & planta pedis
eoꝝ quasi planta pedis vituli. & scintil
le eoꝝ q̄i aspectus eris candentis / & manꝰ
hōis sub pennis eoꝝ in quattuor ꝑtibus.
Aspice dn̄e qr̄ desolata fc̄a est ciuitas ple
na diuitiis sedet in tristicia dn̄a gentium

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

Non ē qui ꝯsoletur eā nisi tu deus. ℣ Plo
rans plorauit ī nocte / & lacrīe eius in ma
xillis eius. Et facies & pennas ꝑ quat
tuor ꝑtes habebant; iunctequꝫ erant pen
ne eoꝝ alterius ad alterū. Non reuerte
bantur cū incederent; ſꝫ vnūquodqꝫ aň
faciē suā gradiebatur. Sup muros tu
os ihrlm constitui custodes Tota die & nocte
nō tacebūt laudare nomē dnī. ℣ Qui re
miniscimī dnī ne taceatis / & ne detis silenti
um ei. In ij° no° Similitudo autē vul
tus eoꝝ facies hoīs & facies leonis a dextꝭ
ipsoꝝ quattuor: & facies bouis a sinistris i
psorū quattuor / & facies aquile desuper i
psoꝝ quattuor; Et facies eoꝝ & pēne eoruꝫ
extente desuper. Muro tuo inexpugnabi
li circūcinge nos dn̄e & armis tue potentie
ꝓtege nos semꝑ Libera deus israel clamātes
ad te ℣ Erue nos ī mirabilib; tuis & da glāꝫ
nōi tuo Due penne singuloꝝ iungebā
tur / & due tegebant corpa eorū. Et vnū
quodqꝫ aň faciē suā ambulabat / Ubi im
petus erat spūs illuc / gradiebant / nec re
uertebantur cum ambularent Susti
nuimus pacē & nō venit / quesiuimus bona
& ecce turbatio cognouīꝰ dn̄e pcta nr̄a Nō
inꝑpetuū obliuiscaris nos ℣ Peccauimus
cum prib; nr̄is iniuste egimus iniq̄tatē fe
cimus. Et silitudo animaliū & aspcꝰ
eorū quasi carbonū ignis ardentiū: et
q̄i aspcꝰ lampadaꝝ. Hec erat visio dis
currens in medio aīaliū; splendor ignis
& de igne fulgur egrediens Misit dn̄s an
gelū suū & ꝯclusit ora leonū & nō me ꝯtami

nauerunt| qa corā eo iusticia īuenta ē in me. ℣ Misit deus mīaȝ suā & ūitatē suā aīaȝ meā eripuit de medio catulor leonū. Et| nō Et aīalia ibant & reuertebantur in similitudinē fulguris choruscantis. Cumq3 aspicerē aīalia apparuit rota vna super terrā: iuxta animalia| hn̄s quattuor facies. Et aspc̄us rotar & opus earū q̄si visio maris. Angustie sunt m̄ vndiq3| & quid eligā ignoro Melius est m̄ incidere in manus hoīm q3 derelinquē legē dei mei ℣ Si enī hoc| egero mors m̄ est| si aūt nō egero nō effugiā manus vrās. In iij.o nocto.

Laudabilis pplus quē dn̄s bn̄dixit exercituū dicens opus manuū mear tu es. Hereditas mea isrl'. ℣ Bt̄a gens cui9 ē dn̄s deus ei9 pplus quē elegit in hereditatē sibi Genti peccatrici pplo pleno pc̄tis Miserē dn̄e deus ℣ Esto placabilis sup nequiciaȝ ppli tui. A facie furoris tui deus cturbata ē oīs terra sed tu dn̄e miserē Et ne facias ↄsūmationē ℣ Cōuerte nos deus salutaris nr̄ & auerte irā tuā a nobis. Qui celor cōtines thronos & abyssos intueris dn̄e rex regū mōtes ponderas terrā palmo ↄcludis Exaudi nos deus in gemitib9 nr̄is ℣ Nō enī in iustificatiōib9 nr̄is prosternimus p̄tes an̄ faciē tuā s3 in miseratiōib9 tuis mltis. R̷ vt̄ supra. Redemit dn̄s pplm suum & liberauit eos & venient & ~~laudabunt~~ exultabūt ī mōte syon & gaudebūt de bonis dn̄i sup frumēto vino & oleo. Et vltra nō esurient| ℣ Eritq3 aīa eor q̄i ortus irriguus In luctus tui sup me trāsierunt| & ego dixi|

expulsus sũ ab oculis tuis Putas videbo tẽ
plũ scm̃ tuũ ℟ Abyssus vallauit me & pe
lagus cooperuit caput meũ, Indicabo tibi
homo quid sit bonũ aut quid requirat
dñs a te facere iudiciũ & iusticiã Et sollici
tum ambulare cũ deo tuo ℣ Talibꝫ enĩ ho
stijs promeretur ds, Ciuitatem istã tu cir
cumda dñe & angeli tui custodiãt muros
eius Exaudi dñe ꝑplm̃ tuũ cũ mĩa ℣ Auer
tatur furor tuus dñe a ꝑplo tuo & a ciuita
te scã tua, Precipita dñe oĩs operarios i
niquitatis, & diuide linguas eoꝝ qm̃ vidi
iniquitatẽ et ꝯtradictionẽ adũsus sanctã
ciuitatẽ tuã hrlm̃ Muro tuo inexpugna
bili circũcinge nos dñe deus nr̃ ℣ Tu aũt
in nob̃ es dñe & nomẽ scm̃ tuũ inuocatũ
est sup̃ nos ne derelinquas nos dñe deus
noster, Dirũpam vincula ꝑpli mei dicit
dñs & disperdã oĩa mala q̃ induxi super
eũ Et auferã vniuersũ laborẽ a facie terre
& a ciuitate ista ℣ Reuertar hrlm̃ in mĩa
et domꝰ mea edificabitur in ea, Docebo
te que ventura sunt ꝑplo tuo ĩ nouissimis
dieb; & ãnũciabo tibi qd̃ expressũ est ĩ scriptu
ris veritatis Et nemo adiutor meus est ĩ
oĩbꝫ his ñ Michael archangelus p̃nceps
vester, ℣ Ex die qua posuisti os tuũ ad ĩ
telligendũ ut te affligeres in ꝯspctu dñi
exaudita sũt verba tua & veni ego propter
sermones tuos, Antiphone vnde supra,
Vidi dñm sedentẽ super soliũ excelsũ
& plena erat oĩs terra maiestate eius
& ea que sub ipo erant replebãt templum,
Ꝯ Sup̃ muros tuos hrlm̃ ꝯstitui custodes to

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

ta die & tota nocte nō tacebūt laudare nomē
dñi ā Qui celoꝝ ꝯtines thronos & abyssos
intueris dñe rex regū mōtes ponderas terrā
palmo ꝯcludis exaudi nos deus ī gemitibȝ
nr̄is all'a, añ Sustinuimꝰ pacē & nō venit dñe
quesiuimus bona & ecce turbatio cognoui
mus dñe pctā nr̄a nō ineternū irascaris
nobis deus israel, ā Muro tuo inexpugna
bili circūcinge nos dñe & armis tuis poten
tie protege nos sp deus noster. Feria secūda.
Et factū ē verbū dñi ad me dicens.
Fili hoīs audi q̄cūqȝ loquor ad te
& noli esse exasperans sic domus israel
exasperatrix est. Aperi os tuū & comede
quecūqȝ do tibi ego. Et vidi & ecce ma
nus missa ad me in qua erat inuolu
tus liber: & expandit illū corā me: qui
erat scriptus intus & foris. & scripte erāt
in eo lamentationes & carmē & ve. Et di
xit ad me. fili hoīs quodcūqȝ inueneris
comede. Comede volumē istud & vadēs
loquere ad filios isr̄l. Et dixit ad me.
fili hoīs venter tuus comedet: & viscē
ra tua ꝯplebūt volumīe isto quod ego
do tibi. Et comedi illud: & factū est in
ore meo sicut mel dulce. Feria tercia L
Et dixit dñs ad me. fili hoīs va
de & ingredere ad domū isr̄l & loq̄
ris verba mea ad eos. Non enī ad po
pulū profundi sermonis & ignote lin
gue tu mitteris ad domū israel neqȝ ad
ppl'os multos profundi sermonis & igno
te lingue quoꝝ nō possis audire sermonē.
Et si ad illos mittereris ipi audirent

te: domus aūt isrl' noluīt audire te: q noluntaudire me. Omnis quippe domus
isrl' attrita fronte ē & duro corde. Ecce dedi faciē tuā valentiorē faciebꝫ eorū: & frontē tuā duriorē frontibꝫ eoꝝ. Vt adamantē & ut silicē dedi faciē tuā. Ne timeas eos:
neqꝫ metuas a facie eorū, q domꝰ exaspe
Et dixit dn̄s ad me feria x. rans ē.
Fili hoīs oms̄ sermones meos quos
loquor ad te assume in corde tuo: & auribꝫ
tuis audi & vade ingredere ad transmigra
tionē ad filios ppli tui: & loqueris ad eos
dicens. Hec dic dn̄s deus si forte audiāt
& quiescant. Et assumpsit me spūs et
audiui post me vocē cōmotiōis magne be
nedicta glā dn̄i de loco suo. & vocē alarū
aīaliū percutientiū alterā ad alterā: & vo
cē rotaꝝ sequētiū aīalia & vocē cōmotiōis
magne. Spūs quoqꝫ eleuauit me & as
sumpsit me: & abiꝫ amarus ī indignatio
ne spūs mei. Manus enī dn̄i erat me
cū confortans me. Et veni ad transmig
tione ad aceruū nouaꝝ frugū. fr. v.
Cum ptransissent septē dies factū est
verbuꝫ dn̄i ad me dicens. fili homīs
speculatorē dedi te domui isrl' & audies
de ore meo vbū & ānūciabis eis ex me.
Si dicente me ad ipūi morte morieris
non ānūciaueris ei neqꝫ locutus fueris.
ut auertatur a via sua impia & viuat: ipe
ipius ī iniqtate sua morietꝛ sanguinez
aūt eius de manu tua requiraz. Si at
tu ānunciaueris impio: & ille nō fuerit
cōuersus ab impietate sua & a via sua im

pia; ipe quidē in iniq̄tate sua morietur tu
autē aīaz tuā liberasti, fr̄ vi. Facta
ē sup me man9 dn̄i & dixit ad me. Sur
gens egredere in cāpuz: & ibi loquar ad te
Et surgens egressus sum ī cāpū: & ecce ibi
glīa dn̄i stabat; quasi glīa quā vidi iuxͣ
flumē chobar. Et cecidi in faciē meaz
& ingressus ē in me spūs: & statuit me
sup pedes meos / & locutus est mihi / & di
xit ad me. Ingredere & includere in me
dio domus tue. Et tu fili hoīs, Ecce da
ta sūt sup te vincula: & ligabūt te ī eis / &
non egredieris in medio eoꝝ. Et linguaz
tuā adherē faciā palato tuo / & eris mut9
nec ēi vir obiurgans / q2 dom9 exaspās ē.
Et tu fili hoīs sume tibi late Sabbato,
rē & pones eū corā te: & describes ī eo
ciuitatē hrlm: & ordinabis aduersus eā
obsidiōez / & edificabis munitiōes / & 9por
tabis aggerē; & dabis contra eā castra:
& pones arietes in gyro. Et tu sume
tibi sartaginē ferreaz & pones eā murū
ferreuz inter te & ciuitatē: & obfirmab
faciē tuā ad eā et erit in obsidione: et
circūdabis eā. Signū ē domui israel,
Et tu dormies sup latus tuū sinistrū
& pones iniq̄tates dom9 isrl' sup eo nu
mero dieꝝ quib3 dormies super illud: &
assumes iniquitatē eoꝝ Dn̄ica secunda
Fili hoīs vade & ingrede ad domū isrl' ut s
habetur s. feria tercia feria scd̄a Lc̄o,
Et factū est ūbū dn̄i ad me dicens.
Fili hoīs ad obsidiōez hrlm 9uertes faciē
tuā: & brachiū tuū erit extentuz: & pha

bis aduersus eā. Ecce circūdedi te vin
culis / & nō queztes te a latere tuo ī latus
aliud donec cpleas dies obsidiōis tue. Et
tu sume tibi frumētū & hordeū / & fabam
& lentē & miliū & viciā : & mittes ea in
vas vnū / & facies tibi panes numero
dierū quib; dormies super latus tuum.
Trecentis & nonaginta dieb; comedes
illud. Cib; aūt tu9 quo vesceris erit ī pō
dere viginti stateres ī die. A tpe usq; ad
tempus comedes illud. Et aquā mensu
ra bibes sextā pte hin. feria iij. A tpe
usq; ad tempus bibes illud. Et quasi sub
cinericiū & hordeaceū comedes illud : & ster
core quod egredietur de hōie opies illud ī
oculis eorū. Et dixit dn̄s ad me. Sic c
edent filij isrl' panē suū pollutū inter ge
tes ad quas eiciā eos. Et dixi A a a dn̄e
d's ecce aīa mea nō est polluta / & morti
cinū & laceratū a bestijs nō comedi ab ī
fantia mea usq; nūc : & nō ē ingressa in
os meū oīs caro īmūda. Et dixit ad me
Ecce dedi tibi fimū boū pro stercorib; hu
manis & facies panē tuū in eo. Et dixit
ad me fili hōis / ecce ego cterā baculū pa
nis ī ihrlm : & comedēt panē in pondē & in
sollicitudīe. feria iiij. Et tu fili homīs
Sume tibi gladiū acutū radentē pilos
& assumes eū & duces p caput tuū & bar
bam tuā. Et assumes tibi staterā ponde
ris & diuides eos. Terciā ptē combu
res igni ī medio ciuitatis iuxta cpletio
nem dierū obsidiōis : & assumes terciā
ptē & concides gladio ī circuitu eius / ter

tiã vero aliã disperges ĩ ventũ & gladiuz
nudabo post eos. Et fcũs ẽ s̃mo dñi ad
me dicẽs. Et tu fili hoĩs. Hec dic̃ dñs deus
terre isrł. Finis venit finis venit sup quat
tuor plagas terre: nũc finis sup te. feria
Et emittã furore meũ in te & iu v.
dicabo te iuxta vias tuas: & ponaz
contra te oms abomiatiões tuas & non
parcet oculus meus sup te & nõ miserebor
s̃ʒ vias tuas ponã sup te. Hec dic̃ dñs ds.
Afflictio vna afflictio ecce venit. Finis veit
venit finis. Euigilauit aduersum te ecce
venit: Venit contritio sup te qui hitas in
terra. Venit tempus pꝓe est dies occisionis
& nõ glĩe montiuz. Hec dic̃ dñs ds. Cani
te tuba pparentur oms & nõ est qui vadat
ad preliuz. Ira enĩ mea sup vniuersum
pplm eius. Gladius foris pestis & fames
intrinsecus. feria vi. Qui ĩ agro ẽ gla
dio morietur: & qui in ciuitate pestilentia
& fame deuorabuntur: & saluabunt qui
fugerint ex eis & erũt in montibꝫ quasi
columbe conuallium: oms trepidi vnusqs
qꝫ in iniqtate sua. Oms man9 dissolue
tur: & oĩa genua fluent aqs. Et accingent
se ciliciis & opiet eos formido: & ĩ oĩ facie
ꝯfusio: & in vniuersis capitibꝫ eoꝝ caluicia
um. Et factũ est in ãno sexto ĩ sexto me
se: in quinta mẽsis ego sedebã in domo mea
& senes iuda corã me sedebãt: & cecidit sup
me ibi manus dñi dei. Sabbato. Et vi
di; & ecce similitudo quasi aspcũs ignis. Ab
aspcũ lũboꝝ eius & deorsũz ignis: & a lum
bis eius & sursũ qi aspcus splendoris ut

visio electri. Et emissa similitudo manus
apprehendit me in cincinno capitis mei
& elevavit me spiritus inter terram & celum
et adduxit me in Jerusalem in visione dei iuxta o
stium interius quod respiciebat ad aquilonem.
Et dixit dominus ad me. Fili hominis leva o
culos tuos ad viam aquilonis. Et levavi ocu
los meos ad viam aquilonis. Et ecce ab aqui
lone porte altaris idolum zeli in ipso intro
itu. Dominica tercia. Et tu fili hominis sume
tibi gladium acutum: ut supra feria iiij. Feria ij.
Et dixit dominus ad me. Fili hominis. Putas
ne vides tu quid isti faciunt abomi
nationes magnas quas domus israel facit hic
ut procul recedam a sanctuario meo. Et
adhuc conversus videbis abominationes ma
iores. Et introduxit me ad ostium atrij: &
vidi & ecce foramen unum in pariete. Et di
xit dominus ad me. Fili hominis. Fode parietem.
Et cum fodissem parietem: apparuit ostium unum
Et dixit ad me. Ingredere & vide abomina
tiones pessimas quas isti faciunt hic. Feria iij.
Et ingressus vidi & ecce omnis similitudo re
ptilium & animalium abominatio: & uni
versa idola domus israel depicta erant in pa
riete in circuitu per totum: & septuaginta vi
ri de senioribus israel & iechonias filius sa
phan stabat in medio eorum stantium ante pictu
ras. Et dixit dominus ad me. Certe vides fi
li hominis que seniores domus israel faciunt in
tenebris: unusquisque in abscondito cubilis
sui. Dicunt enim. Non videt dominus nos: de
reliquit dominus terram. Et dixit dominus ad me
Adhuc conversus videbis abominationes ma

iores quas isti faciunt. Et introduxit me
p ostiuz porte dom9 dñi qd respiciebat ad
aqlonez: & ecce ibi mulieres sedentes pla-
gebant adonidem. Feria iiij L. Et dix
ad me. Certe vidisti fili hoīs. Adhuc con
uersus videbis abomiatiões maiores his.
Et introdux me in atriū dom9 dñi in
terius: & ecce in ostio templi dñi qi vigin
ti viri dorsa hñtes 9tra templū dñi: et
facies ad oriente: & adorabant ad ortuz
solis. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hoīs
Clamauit dñs in auribꝫ meis voce
magna dicens. Appropinquauerūt vi
sitatiões vrbis & vnusquisqꝫ vas inter
fectiōis hꝫ in manu sua. Feria quinta.
Et ecce sex viri veniebant de via por
te supioris q̄ respicit ad aqlonē: & v
niuscuiusqꝫ vas interitus ī manu ei9. Vir
quoqꝫ vnus ī medio eoꝝ vestitus lineis
& atramētariū scriptoris ad renes eius.
Et ingressi sunt et steterūt iuxta alta
re ereū: & gl'a dñi israel assumpta ē de
q̄ erat sup eū ad limē dom9 & vocauit vi
rū qui indutus erat lineis & atramēta
riū scriptoris habebat in lumbis suis: &
dixit dñs ad euz. Transi p mediā ciuita
tem in medio hier'm: & signa thau super
frontes viroꝝ gementiuz & dolentiū sup
cunctis abomiatiōibꝫ q̄ fiūt in medio eius.
Et dixit dñs audiente me. Transite
p ciuitatez sequētes eū & pcutite. Non
parcat oculus vester nec misereamini.
Senē adolescentulū & virginez puulū
& mulieres interficite vsqꝫ ad internitio

onē, Omnē aūt sup quē videritis signū
thau ne occidatis, Feria sexta Et egressi
sunt & percuciebant eos qui erant in ciuita
te, Et cede completa remansi ego: ruiq; su
p faciē meā clamās & aio, Heu heu heu
dn̄e deus ergo ne disperdes om̄s reliquias
dom⁹ isrl̄: Et dixit ad me, Iniq̄tas dom⁹
israel & iuda magna ē nimis valde: & reple
ta ē terra sanguinib; & ciuitas repleta ē
auersione, Dixerūt eni, Dereliquit dn̄s t'
ram & dn̄s nō videt, Et ecce vir q̄ indu
tus erat lineis qui habebat attramēta
riū in dorso suo respondit verbū dicens,
Feci sic p̄cepisti mihi, Sabbato lcōnes,
Et vidi & ecce in firmamēto qd' erat su
per caput cherubin q̄i lapis saphyrus
quasi spēs silitudinis solij apparuit sup ea
& dixit ad viꝝ qui indutus erat lineis, et ait
Ingrede' in medio rotaꝝ q̄ sūt subtus cheru
bin & imple manū tuā prunis ignis que
sūt inter cherubin: & effunde sup ciuitatem
Et fcūs est s̄mo dn̄i ad me dicens, Fili
hoīs, panē tuū in cōturbatiōe comede: & aq̄
tuā in festinatiōe & merore bibe: & dic ad po
pulū terre, Hec dic dn̄s deus ad eos q̄ ha
bitant ī ihr̄lm in terra isrl̄, Panē suū in
sollicitudie comedent: & aquā suā in desola
tiōe bibent, Et fcūs ē s̄mo dn̄i ad me di
cens, Fili hoīs qd' est pu'erbiū istud vobis
in terra isrl̄ dicentiū, In longū differen
tur dies: & pibit omīs visio, Dn̄ica
quarta: Et factū anno sexto in sexto men
se in quinta: ut sup̄ lcōe vltia ferie vj. feria ij
Tu eo dic ad eos, Hec dic dn̄s deus, Qui

esce faciã pu͛biũ istud; neq͛ vulgo dicet͛
ultra in isrl'. Et loquere ad eos q͛ appropi
quauerint dies: & s͛mo oĩs visionis. No
erit ultra oĩs visio cassa / neq͛ diuinatio
ambigua dic͛ dñs in medio filio͛ꝝ isrl' &
ego dñs loquar quodcũq͛ locutus fuero
verbũ & fiet. Non prolongabitur amplius
s͛ in dieb͛ vr͛is dom͛ exasperans loquar ver
bũ / & faciã istud dic͛ dñs deus. Et fcũs
ẽ s͛mo dñi ad me dicẽs, fili hoĩs. Ecce do
mus isrl' dicentiũ. Visio quã hic videt
in dies mltos / & in tpa longa iste pphat
Propterea dic ad eos. Hec feria tercia
dicit dñs deus. Non prolongabit͛
ultra oĩs s͛mo meus: verbũ qd' locutus
fuero cõplebitur dic͛ dñs deus. Et fcũs ẽ
s͛mo dñi ad me dicens. Fili hoĩs vatici
nare ad pphas isrl' qui pphant͛ & dices
pphantib͛ de corde suo. Hec dic͛ dñs deus.
Quasi vulpes ĩ desertis pphe tui israel.
Non ascendistis ex aduerso: neq͛ oppo
suistis muꝝ pro domo israel ut staretis
in prelio in die dñi. Vident vana & di
uinãt mẽdaciũ / dicentes ait dñs: cũ dñs
nõ miserit eos. & pseuerauerũt cõfirma
re s͛monẽ. Nunquid nõ visionẽ cassaꝫ
vidistis / & diuinationẽ mẽdacẽ locuti estis.
Et dic͛ dñs deus. Quia lo feria iiij.
Hec
cuti estis vana: & vidistis mendaci
um: ideo ecce ego ad vos ait dñs deus: &
erit manus mea sup pphas q͛ vident vana
& diuinant mendaciuꝫ. Hec dic͛ dñs deus
Erũpere faciã spm̃ tempestatũ in indi
gnatione mea: & imber inundans ĩ fu

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

rore meo erit: & lapides grandes ĩ ira ĩ cō
sūmatione̅ & destruā pariete̅ que̅ linistis
absq̧ temparamēto. Et cōplebo indignatio
ne̅ meā in pariete & in his q̇ liniūt eum
absq̧ temparamēto: dicāq̧ vobis. Non est
paries: & nō sūt qui liniunt eū ꝓphe isrl'
qui ꝓphant ad hierlm. Feria quinta lcō.

Et factus est sermo dn̄i ad me dicēs. Fili
hoīs. pone faciē tuā cōtra filias ꝑpli
tui que prophetant de corde suo: & vati
cinare sup eas & dic. Hec dic dn̄s deus.
Ve qui consuunt pulvillos sub oī cubitu
manus. Hec dicit dn̄s d's. Ecce ego ad
pulvillos vestros quibꝫ vos capitis aīas
volantes. Dirūpā eos de brachijs vr̄is
& dimittaz aīas quas vos capitis aīas
ad volandū: & dirūpā cervicalia vr̄a
Pro eo ꝙ merere fecistis cor iusti me̅
daciter: que̅ ego nō cōtristaui. Et cōfor
tastis man⁹ impij ut non reuerteret̄
a via sua mala & viueret: ꝓpterea va
na nō videbitis & diuinationes nō di
uinabitis amplius. Feria sexta lcōnes

Et venerūt ad me viri seniores fi
lioꝝ isrl' & sederūt corā me. Et fa
ctus est sermo dn̄i ad me dicens. Fili ho
minis. Viri isti posuerūt ĩmūdicias
suas ĩ cordibꝫ suis: & scandalū iniqui
tatis sue statuerunt cōtra faciē suam:
Nunquid interrogatus respondebo
eis. Propter hoc loque̅ eis & dices ad
eos. Hec dic dn̄s deus. Hō hō de domo
isrl qui posuerit ĩmūdicias suas in
corde suo: & scandalū iniquitatis sue

statuerit 9tra faciē suā: & venerit ad pro
phetā interrogans p eū me: ego dn̄s re
spondebo ei ī multitudine īmundiciar
suar. Hec dic dn̄s deus. Cōuertimini
& recedite ab idolis vr̄is: & ab vniuersis
9taminatiōib9 vr̄is auertite facies vr̄as: q̄r
hō hō de domo isrl̄ & de pselitis q̄cūqꝫ ad
uena fuerit in isrl̄ si alienatus fuerit a
me: & posuerit idola sua in corde suo: & scā
dalū iniquitatis statuerit 9tra faciē suā:
& venerit ad pphaz ut interroget p eū me
ego dn̄s respondebo ei p me. Sabbato.
Et factus est s͛mo dn̄i ad me dicens fi
li hoīs terra cū peccauit m͛ ut p̄ua
ricetur p̄uaricans: extendā manū meā
sup eā et 9terā virgā panis eius. Et
factus ē s͛mo dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs
notas fac ihr̄lm abominatiōes suas & di
ces. Hec dic dn̄s deus ihr̄lm. Radix tua &
generatio tua de terra chanaan. Pater
tu9 amorreus & mr̄ tua ethea. Et qn̄ na
ta es ī die ortus tui nō est p̄cisus vmbili
cus tuus: & in aq̄ nō es lota in salutē nec
sale salita nec inuoluta pānis. Dn̄ica v.
Et fcm̄ est verbū dn̄i ad ex Jona Lc̄o
Jonā filiū Amathi dicens. Surge et
vade in Niniuen ciuitatē grandē: et pre
dica ī ea q̄r ascendit clamor malicie eius
corā me. Et surrexit ionas ut fugeret ī
tharsis a facie dn̄i. Et descendit ioppen &
inuenit nauē euntem in tharsis. Et dedit
naulū ei9 & descendit in eā ut iret in thar
sis a facie dn̄i. Dn̄s aūt misit ventum
magnū in mare: & fcā ē tēpestas magna

ĩ mari: & nauis piclitabat̃ conteri. Et ti
muerunt naute, et clamauerũt viri ad
deũ suũ: & miserũt vasa q̃ erãt in naui in
mare ut alleuiatur ab eis. Et descendit
Jonas ad interiora nauis & dormiebat so
pore graui. Et accessit ad eũ gubernator
& dixit ei Surge inuoca deum tuũ: si for
te recogitet deus de nobis: & nõ peamus.
In ij° noct. Et dixit vir ad collegã suuz
Venite & mittamus sortes: & sciam⁹ q̃re
hoc malũ sit nobis. Et miserũt sortes: &
cecidit sors sup Jonam. Et dixerũt ad
eũ. Indica nobis cui⁹ causa malũ istud
sit nobis. Quod ẽ opus tuũ, que terra
tua: & quo vadis vel ex quo ppl'o es tu?
Et dixit ad eos. Hebreus sũ ego: & dñm
deũ celi ego timeo qui fecit mare & ari
dam. Et timuerũt viri timore mag°
& dixerunt ad eũ. Quid hoc fecisti? Co
gnouerunt eniz viri q᷑ a facie dei fuge
ret: q᷑ indicauerat eis. Et dixerũt ad
eũ Quid faciem⁹ tibi? et cessabit mare
a nobis? q᷑ mare ibat & intumescebat.
Et dixit ad eos. Tollite me & mittite in
mare: & cessabit mare a vobis. Scio eniz
ego qm̃ ,ppter me tempestas grandis sup
vos venit. Et remigabant viri ut reuer
terentur ad aridã: et nõ valebãt quia
mare ibat & intumescebat sup eos. Et cla
mauerunt ad dñz & dixerunt. Quesu
mus dñe ne peam⁹ in aĩa viri istius: &
ne des sup nos sanguinẽ innocentẽ: quia
tu dñe sicut voluisti fecisti. Et tulerunt
Jonã & miserũt ĩ mare: & stetit mare a

furore suo. Feria ij. Non pepcit super
te oculus ut faceret tibi unum ex his mi
serans tui: sed proiecta es sup faciē terre
in abiectione anime tue in die in qua nata
es. Nec dicit dn̄s deus. Transiens per te
ierl'm vidi te conculcatā in sanguine tuo: et
dixi tibi cū esses in sanguine tuo vive. Di
xi inquā tibi in sanguine tuo vive. Tu
Multiplicatā quasi germē agri dedi te
& multiplicata es / & grandis effecta / & in
gressa es / & pervenisti ad mundum muliebrē,
ubera tua intumuerūt / & pilus tuus g
erminavit: & eras nuda & confusiōe plena.
Expandi amictū meum Feria tercia.
sup te ierl'm dicit dn̄s: & operui igno
miniam tuā. Et iuravi tibi / & ingressus
sum pactū tecū / ait dn̄s deus. Lavi te
aqua & emundavi sanguinem tuū ex te
& unxi te oleo / & vestivi te discoloribus: & cal
ciavi te hyacincto / & cinxi te bysso / & in
dui te subtilibus: & ornavi te ornamento
& dedi armillas in manibus tuis / & torquē
circa collū tuū. Et factū est verbū dn̄i
ad me dicens. Fili hōis loquere ad filios
ppli tui & dices ad eos. Terra cū induxe
ro sup eā gladiū: & tulerit ppl's terre
virum unū de novissimis suis / & constitu
erit eū sup se speculatorē: & ille viderit
gladiū venientē sup terrā / & cecinerit buc
cina / & annunciaverit ppl'o. Feria iiij.
Et factū est verbū domini ad me dicens
Fili hōis / ppha de pastoribus isr'l / ppha
& dices pastoribus. Hec dicit dn̄s deus.
Ve pastoribus israel qui pascebant semetipos

Nonne greges pascunt a pastoribus?
Lac comedebatis et lanis operiebamini & qd
crassum erat occidebatis: gregē aūt meū
nō pascebatis. Quod infirmū fuit nō
ꝯsolidastis & qd egrotū non sanastis.
Quod fractū est nō alligastis: & quod
abiectū est nō reduxistis. qd perierat ñ
quesistis, sed cū austeritate imperabatis
eis & cum potentia. Et disperse sunt o-
ues mee eo ꝙ nō esset pastor. Et facte sūt
in deuoratiōēz oīm bestiarū agri & disp-
se sunt. feria v. Hec dic dn̄s deus.
Ecce ego ip̄e sup pastores requirā gre-
gem meū de manu eorū: & cessare eos fa-
ciam ut ultra nō pascant gregē: ne pa-
scant amplius pastores semetip̄os. et
liberabo gregem meū de ore eorū & nō
erit eis ultra in escam. Hec dic dn̄s
deus. Ecce ego ip̄e requiram oues meas
& uisitabo eas, sic̄ uisitat pastor gre-
gem suum in die qn̄ fuerit in medio o-
uiū suarū dissipatarum. Sic uisita-
bo oues meas & liberabo eas de oībus
locis in quibȝ disperse fuerant in die nu-
bis & caliginis. Et educā eas de ꝑplis:
& ꝯgregabo eas de terris: & inducā eas
in terrā suā. & pascā eas in montibus
israel. feria vi. Ego pascā oues me-
as dicit dn̄s: & ego eas accubare faciam
dic̄ dn̄s deus. Quod perierat requirā
& quod abiectū erat reducā & qd fractū
fuerat alligabo & quod infirmū fuerat
ꝯsolidabo et quod pingue & forte custodiā
& pascā illas in iudicio. Vos aūt greges

mei hec dic̄ dn̄s deus. Ecce ego iudico in
ter pecus & pecus arietū & hircoꝝ. Nō
ne satis vobis erat pastua bona depasci.
Insup & reliquias pascuaꝝ vestraꝝ
conculcastis pedib; vestris. Et cū purissi
mā aquā biberetis, reliquā pedib; v̄ris
turbabatis. Et oues mee his q̄ conculcata
pedib; vestris fuerāt pascebantur, & que
pedes v̄ri turbauerant bibebant. Sabb̄o.
Et fctus ē s̄mo dn̄i ad me dicēs. Fili
hoīs, pone faciē tuā adūsuz montē
seyr & ꝓphabis de eo & dices illi. Hec dicit
dn̄s deus. Ecce ego ad te mons seyr, et
extendā manū meā sup te: & dabo te de
solatū atqꝫ desertū. Urbes tuas demo
liar, & tu desertus eris, & scies q̄ ego do
minꝰ eo q̄ fueris inimicus sempiternꝰ
& concluseris filios isrl̄ in manu gladij
in tp̄e afflictiōis eoꝝ: in tp̄e iniquitatis
extreme. Propterea viuo ego dicit
dn̄s deus, quoniā sanguini tradā te, &
sanguis te psequetur. & cū sanguinez
oderis: sanguis psequetur te. Et dabo
montē seyr desolatuz & desertuz: & aufe
rā de eo euntē & redeuntē: & implebo mō
tes eius occisoꝝ suoꝝ. Tu aūt.
A kalendis Augusti usqꝫ ad kl' septembris
Timenti deum bn̄ erit in ex Lectio.
tremis: & in dieb; cōsūmationis illius
benedicetur. R̄. Initiū sapiē timor dn̄i. V̄.
Intellectus bonus omnib; facientib; eum.
Nudus egressus sum Lc̄o ex Job
de vtero matris mee, & nudus reuertar
illuc dn̄s dedit dn̄s abstulit sic dn̄o pla

cuit ita factū est: sit nomē dñi benedictū,
℟ Versa est in luctū cythara mea ℣ Et or
ganum meū in vocē flentiū, Ex Thobia.
Thobias plus timens deum q̄ regem
rapiebat corpa occisoꝝ & occultabat i
domo sua: & medijs noctibꝫ sepeliebat
ea. Tu autē. ℟ Omni tp̄e bñdic deum
℣ Et pete ab eo vt vias tuas dirigat
Nos aliū deū nescimus Ex Judith.
preter dñm in quo speramꝰ qui nō de
spicit nos: nec amouet salutē suā a ge
nere nro. ℟ Bñdictus dñs qui fecit ce
lū & terrā, ℣ Quia nomē tuū hodie ita
magnificauit. Ex Hester. Dñe deus
rex omipñs in ditione tua cuncta sunt
posita: & nō est qui possit tue resistere
voluntati, ℟ Dñe deus creator celi & ter
re ℣ Respice ad humilitatē nram, Ex li.
Refulsit sol in clipeos Machabeoꝝ
aureos & resplenduerunt montes ab
eis. & fortitudo gentium dissipata est
℟ Qua ē potentia tuum regnū dñe
Tu es sup omīs gentes.

Dominica pma post octauas penth.
In illo tempo Scdm Lucā
re dixit dn̄s iesus discipulis suis pa
rabolā hanc. Homo quidam
erat diues & induebatur pur
pura & bysso: & epulabatur quo
tidie splendide. Et erat quidā mendi
cus ~~men~~ nōie lazarus. qui iacebat ad
ianuā eius vlceribꝫ plenus: cupiens sa
turari de micis q̄ cadebant de mensa di

uitis : & nemo illi dabat. Sed & canes ve
niebãt & lingebant vlcera eius. Factũ
est autẽ ut moreretur mendicus & porta
retur ab angelis in sinũ abrahe. Mor
tuus est autẽ & diues & sepultus est ĩ in
ferno. Eleuans autẽ oculos suos cum
esset in tormẽtis : vidit abrahã a lon
ge & lazarum in sinu eius : & clamãs di
xit. Pater abrahã miserere mei & mit
te lazarum ut intingat extremũ digiti
sui in aquã ut refrigeret linguã meã
quia crucior in hac flãma. Et dixit illi a
brahã. Fili recordare quia recepisti bona
in vita tua : & lazarus similiter mala. Nũc
autẽ hic consolatur tu vero cruciaris. Et
in his omnibus inter nos & vos chaos ma
gnũ firmatũ est : ut hi qui volũt hinc
transire ad vos nõ possint : neque inde
huc transmeare. Et ait. Rogo ergo te
pater : ut mittas eũ in domum patris mei.
Habeo enĩ quinque fratres ut testetur illis ne
& ipsi veniant in hunc locum tormẽtorum.
Et ait illi abraham. Habent moysen &
prophetas : audiant illos. At ille dixit. Nõ
pater abrahã : sed si quis ex mortuis ierit
ad eos penitẽciam agent. Ait autẽ illi. Si mo
ysen & prophetas non audiũt neque si quis
ex mortuis resurrexerit credent. Homi
Quem fratres charissimi quẽ diues Gregorii
iste qui induebatur purpura & bysso &
epulabatur quotidie splendide : nisi iuda
icum populum designat qui cultũ vite exterius
habuit qui accepte legis delicijs ad nitorem
vsus ẽ non ad vtilitatẽ. Quẽ lazarus

vlceribꝫ plenus / n̄ gentilē ꝓplm̄ figuraliť
exp̄mit. Qui dū q̄uersus ad dm̄ pc̄ta su
a confiteri non erubuit: huic vulnus ī cu
te fuit. In cutis quippe vulnē virus a
visceribꝫ trahitur / & foras erumpit. Qd
est ergo pc̄toꝝ ꝯfessio nisi quedā vulneꝝ
ruptio: quia pc̄ti virus salubriter ape
ritur in confessiōe: qd pestifere latebat ī
mente. Vulnera etenī cutis in superfi
ciem trahunt humorē putredinis. Et ꝯ
fitendo pc̄ta quid aliud agimus / nisi ma
lū qd in nobis latebat / aperim9. De laza
rus vulneratus cupiebat saturari de mi
cis q̄ cadebant de mensa diuitis: & ne
mo illi dabat. Dn̄ica sc̄da Sc̄dm Lucam

In illo tempore dixit dn̄s dis ꝑabolā hanc. Hō
quidā fecit cenā magnā / et vocauit multos
Et misit ſuū suū hora cene dicere īuitatis
ut venirent: q2 pata sūt oīa. Et ceperunt
om̄s simul excusare. Primus dixit. Vil
lā emi: & necesse heo exire & videre illam.
Rogo te habe me excusatū. Et alter dix.
Iuga boū emi quinq2: & eo probare illa.
Rogo te habe me excusatum. Et alius di
xit. Vxorem duxi: & ideo nō possum ve
nire. Et reuersus ſu9 nūciauit hec dn̄o
suo. Et iratus paterfamilias dixit ſuo
suo. Exi cito in plateas & vicos ciuitatis
& paupes ac debiles & cecos & claudos in
troduc huc. Et ait ſuus. Dn̄e factū ē
ut impasti / & adhuc locus est. Et ait dn̄s
ſuo. Exi in vias & sepes: & compelle in
trare / ut impleatur domus mea. Dico e
nī vobis q nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati

sunt gustabit cenã meã. Homilia Grego
Quis iste hõ est: n̄ ille de quo per prophã dr
Et homo ē & quis cognoscit eũ: Qui fe
cit cenã magnã / q satietate nobis interne
dulcedinis preparauit, Qui vocat mul
tos / sz pauci veniunt: quia nõnũqz ipsi
qui ei per fidem subiecti sunt eterno eius
conuiuio male viuendo contradicunt Tu.
Misit autẽ seruũ suũ hora cene dicere in
uitatis vt venirent, Quid hora cene n̄
finis est mũdi: in quo nos nimirũ sumus.
sicut iã dudũ Paulus testatr dicens. Nos
sumus in quos fines seculoꝝ deuenerunt
Si ergo iã hora cene est cũ vocamur:
tanto minus debemus excusare a conuiuio
dei: quanto ppinquasse iã cernimus fi
nem seculi, Quo enĩ pensamus q nihil
est qd restat: eo debemus ptimescere ne
tempus grẽ (quod presto est) peat, Id
circo autẽ hoc conuiuiũ dei non prandiũ
sed cena noiatr: q post prandiuz cena re
stat: post cenã vero nullũ conuiuium restat
Et q eternũ conuiuiũ dei nobis in extre
mo preparabitur: rectiuz fuit ut hoc non
prandiuz sz cena vocaretur, Dñica iij. S Lucã
In i. t. Erant appropinquantes ad
iesuz publicani & pctores ut audi
rent illũ, Et murmurabãt phari
sei et scribe dicentes, quia hic pctores re
cipit & manducat cũ illis. Et ait ad il
los parabolã istã dicens, Quis ex vobis
hõ habens centũ oues & si pdiderit vnã
ex illis: nõne dimittit nonagintanouẽ
in deserto: & vadit ad illã que perierat

12
166

donec inueniat illā. Et cū inuenerit eā
imponit eā in humeros suos gaudens.
Et veniens domū conuocat amicos & vici
nos & dicit illis. Congratulamini michi: quia in
ueni ouē meā que perierat. Dico vobis
quod ita gaudium erit in celo sup vno peccatore
pniam agente: quam sup nonaginta nouem
iustis qui non indigent penitentia. Aut
que mulier hns dragmas decē si perdi
derit dracmā vnā: nonne accendit lucer
nā & euertit domū: & querit diligenter
donec inueniat. Et cū inuenerit conuo
cat amicas & vicinas dicens illis. Con
gratulamini michi: quia inueni dracmam
quā pdiderā. Ita dico vobis gaudium erit
corā angelis dei sup vno peccatore pniam
agente.

Audistis in lco Ho Gregor.
Ane euangelica fres mei quia publica
ni & peccatores accesserūt ad redemptorē no
strū; & nō solū ad colloquendū sz etiā
ad conuescendū recepti sunt. Quod vi
dentes pharisei dedignati sunt. Ex q
re colligite quia vera iusticia cōpassionē hz:
falsa iusticia dedignationē. quāuis & iusti
soleāt recte peccatoribus indignari. Sed ali
ud est qd agitur typho supbie. aliud qd
zelo discipline. Dedignant etenī sed
nō dedignantes; desperant sz nō despe
rantes; psecutionē cōmouēt & amātes.
quia & si foris increpationes p disciplinā ex
aggerant: intus tn̄ dulcedinē per cha
ritatē sruant. Preponunt sibi in aio
ipos plerūqz quos corrigunt. meliores
existimāt eos quoqz quos iudicant. Quod

videlicet agentes & per disciplinā subditos
& per humilitate custodiunt semetipsos. At
contra hi qui de falsa iusticia superbire so
lent ceteros quoque despiciunt, nulla in
firmitatibus misericordia condescendunt & quo se pecca
tores esse nō credunt: eo deterius peccatores fi
unt. **Dominica Quarta Secundum Lucam**
In illo tempore Dixit Dominus Jesus discipulis suis. Estote misericordes
sicut & pater vester misericors ē. Nolite
iudicare & nō iudicabimini: nolite condena
re & nō condemnabimini. Dimittite & di
mittemini. Date & dabitur vobis: mensu
rā bonā et confertā & coagitatā & super
effluentē dabunt in sinu vestrum. Eadem
quippe mensura qua mensi fueritis re
metietur vobis. Dicebat autem & illis simi
litudinē. Nunquid potest cecus cecū ducere
nōne ambo in foveam cadunt? Non est
discipulus super magistrum. Perfectus autem omnis
erit si sit sicut magister eius. Quid autem vides
festucā in oculo fratris tui, trabē autem que
in oculo ~~fratris~~ tuo est nō consideras? Aut quo
potes dicere fratri tuo, frater, sine eiciā festu
cā de oculo tuo, ipse trabē in oculo tuo non
vides. Hypocrita: eice primū trabē de ocu
lo tuo & tunc perspicies ut educas festucam
de oculo fratris tui. **Homilia Maximi**
Audivimus evangelistā dicentē (fratres
charissimi) Nolite iudicare & non iu
dicabimini. Quid ē hoc fratres: cū ipse dominus in
alio loco evangelii dixerit. Nolite secundum
faciē iudicare. Et alibi dicit. Juste iudica
te iudiciū. Non sibi divina loco contrari
a esse potest; sed intellectū proprium querit.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

In ɔsūmatiōe hūana (frēs chm̄i) sunt alia
que rōnabiliter reprehenduntur, sunt aūt
quedā que nō sūt pcto aīe iudicantur, ~
Aperta enī mala & iudicari & argui de
bent: illa vero que ignoramus vtrūz bono
an malo aīo fiant scire nō possumus iu
dicare penitus nō debemus. Verbi grā, Vi
disti frequētius ieiunante congaude: & no
li nimis laudare: qr pt̄ & pro humana lau
de & glā fieri: Sz et noli vituperare quia
& pt̄ pro deo et pro aīe remedio ieiunare.
Audisti aliū indicto publico ieiunio
velle prandere cū dilectiōe admone. Si
dixerit pro stomachi lassitudīe se ieiunare
nō posse crede: & noli iudicare: qr vtrūqz
pt̄ fieri vel per gulā l' luxuriā prandere
velit: & ut pre infirmitate ieiunare non
In illo tem Cū **Dnīca v. Lucā**. possit.
turbe irruerent in iesum vt audirent verbū
dei: & ipē stabat secus stagnū genezareth:
& vidit duas naues stantes secus stagnū
Piscatores aūt descenderant & lauabāt
retia, Ascendens autez in vnā que nauiz
erat simonis: rogauit euz a terra reducere
pusillū, Et sedens docebat de naui turbas
Vt cessauit aūt loqui: dixit ad symonem.
Duc in altū: & laxate retia vestra ad captu
ram, Et respondens symō dixit illi. Pre
ceptor per totā noctez laborātes nihil cepi
mus: in verbo autez tuo laxabo rete. Et cū
hoc fecissent ɔcluserunt piscium multitudi
nem copiosam, Rumpebatur aūt rete eo
rum, Et innuerunt sociis qui erant in a
lia naui: ut venirent & adiuuarent eos,

Et venerunt & impleuerunt ambas naui
culas ita ut pene mergerentur. Quod cū
videret symon petrus / procidit ad genua ie
su dicens. Exi a me / quia homo peccator sum
dn̄e. Stupor enī circumdederat eū / & oēs
qui cum illo erant / in captura piscium;
quā ceperant. Similr̄ aūt iacobū & ioannē
filios zebedei: qui erant socij symonis. Et
ait ad simonē iesus. Noli timere / ex
hoc iā eris hoīes capiens. Et subductis ad
terrā nauib; relictis om̄ib; secuti sunt eū.
Stagnū genezareth idem ho. Bede.
dictū esse quod mare galilee vel mare
Tyberiadis. Sed mare galilee ab adiacē
te prouincia dictū / mare tyberiadis a pro
xima ciuitate / que olim cennereth voca
ta: sed ab herode tetracha instaurata / in ho
norem tyberij cesaris tyberias est appella
ta. Porro genezar a laci ipsius natura
(qua crispantib; aquis de seipso sibi excita
re aurā phibetur) greco vocabulo quasi ge
nerans sibi auram dr̄. Neq; enī in stagni
morē sternitur aqua / sed frequētib; auris
spirantib; agitatur / haustu dulcis & ad po
tandū habilis. Sed hebraice lingue con
suetudine oīs congregatio aquarū / siue dul
cis siue ~~amara~~ salsa mare nuncupatur
Quia ergo stagnū siue mare p̄ns seculū
designat: dn̄s secus mare stat / postq̄ȝ vite
labentis mortalitatē deuincens / in ea qua
passus ē carne stabilitatē perpetue quie
tis adyt. Turba cōuentus ad eum / gē
tiū ~~fidem~~ in fide concurrentiū typus est / de
quib; Esaias / & fluent (inquit) ad eum

oīs gentes: & ibunt ꝑpli multi & dicent
venite ascendamus ad monte dñi, Et vi
dit duas naues stantes secus stagnum ꝛc.
I —ʒit, D do i d, Dñica vi. S. Luce
suis, Amen dico vobis, nisi abundauit
iusticia vestra plus ꝗ̄ scribarꝫ & phariseo
rū; non intrabitis in regnū celorū, Audi
stis ꝗ dictū est antiquis nō occides, qui
autē occiderit reus erit iudicio, Ego aūt
dico vobis ꝗ oīs qui irascitur fratri suo
reus erit iudicio, Qui aūt dixerit fratri
suo racha reus erit consilio, Qui aūt dixe
rit fatue reꝰ erit gehenne ignis, Si ergo
offers munus tuū ad altare & ibi recorda
tus fueris ꝗ frater tuus habet aliquid ad
uersum te relinque ibi munꝰ tuū añ al
tare; & vade prius reconciliari frī tuo. Et
tūc veniens offeres munus tuū, August
Que sūt igitur ista, vt abundet (inqt)
iusticia vrā plus ꝗ̄ scribarꝫ & phariseorū
ꝗ nisi abundauit nō intrabitis in regnū
celorū, id ē nisi nō solū illa minima legis
ꝑcepta impleueritis que inchoant hoīes
sꝫ etiā ista que a me dicuntur; qui nō veni
soluere legem sꝫ implere, non intrabitis
in regnū celorū, Sed dicis mihi, Si
de illis mandatis minimis cū superius
loqueretur dixit minimū vocari i regnꝰ
celorū quisquis vnū soluerit & scdm su
am solutionē docuerit, magnū aūt voca
ri quisquis ea fecerit & sic docuerit ex eo
iam in regno celorꝫ futurꝫ esse ꝗ magnus
est; quid opus ē addi ꝑceptis legis mini
mis, si in regno celorꝫ pt̄ esse qui magnus

ē quisquis ea fecerit & sic docuerit. Qua
ꝓpter sic est accipienda illa sn̄ia qui autē
fecerit & docuerit sic magnus vocabitur
in regno celorū: idest non scd̄m illa mi
nima: sȝ scd̄m ea que ego dicturus sum.
Ergo qui soluerit illa minima & sic do
cuerit minim⁹ vocabit̄: qui aūt fecerit
illa minima & sic docuerit nō iā magnus
hn̄dus est et idoneus regno celoꝝ sȝ ta
men nō tam minim⁹ q̄ȝ ille qui soluit Tu.
In illo t. Cū turba Dō vij S. Marcuz
multa essȝ cū iesu: nec hr̄ent qd̄ manduca
rent conuocatis discipulis ait illis. Misere
or sup turbā: qꝛ ecce iā triduo sustinent me
nec habent qd̄ manducent. Et dimisero e
os ieiunos in domū suā deficient in via
Quidā enī ex eis delonge venerunt. Et
responderunt discipuli sui. Vn̄ istos pote
rit quis hic saturare panibꝫ i solitudine?
Et interrogauit eos. Quot panes habetis?
Et dixerunt. Septem. Et p̄cepit turbe dis
cumbere sup terrā. Et accipit septem pa
nes grās agens fregit & dabat discipulis
suis ut apponerent: & apposuerunt turbe.
Et habebant pisciculos paucos & ip̄os bn̄
dixit & iussit apponi. Et manducauerūt
& saturati sunt. Et sustulerūt qd̄ supaue
rat de fragmentis septē sportas. Erant
aūt qui mādcauerant quasi quattuor
milia & dimisit eos. Homilia Gregᵒ.
Triduo turba dn̄m sustinet qn̄ mul
titudo fideliuȝ pctā q̄ perpetrauerat
per pn̄iaȝ declinans ad deum se in opibꝫ
in locutione atqꝫ in cogitatione querit

Quos dimitte͛ in domū suā ieiunos nō
vult dn̄s; ne deficiant in via; q͛ videlicȝ
quersi pctores in presentis seculi via de
ficiunt/ si in sua consciencia sine doctrīe
sancte pabulo dimittantur, Ne ergo las
sentur hui⁹ peg͛rinationis itinere/ pascendi
sunt sacra admonitiōe, Valde enī pen
sanda ē pia sn̄ia q̄ processit ex ore veritatis
qua dr̄, Quidam enī ex eis de longe vene
runt. **Dominica viij Scd̄m Mathe.**

IN illo t̄ Dixit iesus d. s. Attendite a
falsis pphis qui veniunt ad vos in
vestimentis ouiū: intrinsecus aūt
sunt lupi rapaces, A fructib; eoꝝ cognosce
tis eos, Nunquid colligunt de spinis vuas
aut de tribulis ficus: Sic oīs arbor bona
fructus bonos facit; mala aūt arbor fruct⁹
malos facit, Non pt arbor bona fructus
malos facere: neq͛ arbor mala fructus bo
nos facere, Omnis arbor q̄ nō facit fructū
bonū excidetur/ & in ignē mittetur, Igitur
ex fructib; eoꝝ cognoscetis eos, Non omnis
qui dic̄ mi dn̄e domīe intrabit in regno ce
lorū; sȝ qui facit voluntatē pr̄is mei qui ī
celis est ipe intrabit ī regnū celoꝝ, **Orige.**

Quod paulo supius spaciosā & latam
viā noīauit hoc nunc apertius falsos
pphas dn̄s ondit: per quos multi in perdi
tionē abominabilem abierūt, Qui mlti
pmo ī iudea apparuerūt: & modo in perfidia
totū repleuerunt mūdū, Sed illi qui pi
us falsi pphe fuerūt verissimos dn̄i pphas
usq͛ ad morte psecuti sunt (sicut hieremiā
& micheā: aliosq͛ multos, isti aūt nūc fal

sippħe & falsi chriani qui sunt veraces chri
stianos sñ mūa psequuntur & opprimunt
aliqñ si detur copia etiā gladys sine inter
missione aut suis prauis morib; & exem
plis, Idcirco omīs p̄ueniens dn̄s adhor
tatus est dicens, Attendite a falsis pphis.
Attendite diligentius obseruate cautius
ut nō seducamini ut nō circūueniami
ut nō fallamini, Attendite ergo hoc ē
gsiderate qr nō sunt oues sz lupi in vesti
mento ouiū qr nō sunt religiosi sz irreligi
osi ī figura religiositatis: qr nō sunt chri
stiani sz veritate vanū: chrianorū psecuto
res, Attendite a falsis pphetis qui veniūt
ad vos in vestimentis ouiū: intrinsecus
autē sunt lupi rapaces. **Dñica ix. Lucā.**
Dixit ihs discipulis suis pabolā hāc, Homo
quidā erat diues qui habebat villicū: &
hic diffamatus ē apud illū quasi dissipas
set bona illius, Et vocauit illū & ait illi.
Quid hoc audio de te: Redde rationē vil
licationis tue iā enī nō poteris villicare,
Ait aūt villicus intra se, Quid faciā qr
dn̄s meus aufert a me villicationē: Fodere
nō valeo mendicare erubesco, Scio qd fa
ciā; ut cū amotus fuero a villicatione re
cipiant me in domos suas, Conuocatis
itaqz singulis debitorib; dn̄i sui dicebat
primo, Quantū debes dn̄o meo: At ille
dixit, Centū chados olei, Dixitqz illi, Ac
cipe cautionē tuā & sede cito & scribe qui
quaginta, Deīn alio dixit. Tu vero quā
tum debes: Qui dixit illi, Centū choros
tritici, Qui ait illi: Accipe lr̄as tuas et

scribe octoginta. Et laudauit dñs villicū
iniquitatis / q prudenter fecisset: q filij hꝰ
seculi prudentiores filijs lucis in generati
one sua sūt. Et ego vobis dico: facite vobis
amicos de mammona iniquitatis: ut cū
defeceritis recipiant vos in eterna taber
nacula. Homilia beati Augustini episco
In villico quē dñs eijciebat de villicati
one / & laudabat eū q in futurū sibi prospe
xerit: nō oīa debemus ad imitandū sume
re. Non enī aut dño nr̄o facienda est in
aliquo fraus / ut de ipsa fraude eleemosy
nam faciamus: aut eos a quib; recipi vo
lumꝰ in tabernacula eterna / tanq̄ debito
res dei & dñi nr̄i fas ē intelligi. Iusti g°
& sc̄i significantur hoc loco: qui eos intro
ducant in eterna tabnacula qui necessita
tib; suis bona terrena ꝯmunicauerint / de
quib; etiā dic̄: q si quis alicui eoꝝ calicē
aque frigide dederit tm̄ in nōie discipuli:
non perdet mercede suā. E contrario e
nim dicunt iste similitudines / ut intelliga
mus si laudari potuit a dño cui fraude
faciebat: quanto amplius placeant dño
deo qui secundū eius p̄cepta illa opera
faciunt. Dic etiā de iudice iniquitatis
(qui interpellabat a vidua) compatione
duxit in dñm deū cui nll'a ex pte iudex in
iquus conferendus ē. Q autē de centū
chadis olei quīquaginta scribi fecit a de
bitore: & de centū choris tritici octogin
ta: ad nihil aliud valere arbitror nisi ut
ea que sil'r in sacerdotes & leuitas iudeus
quisq3 opatur in chr̄i ecclesia abundet in

sticia eius plus q̃z scribarum & phariseorum
ut cum illi decimas darent/ iste dimidi

In illo Dñica x post Tr. Lucam as det,
tempore, Cum appropinquaret dñs
iesus hierlm/ videns ciuitatem fleuit su
per eã dicens. Quia si cognouisses/ &
tu, Et quidẽ in hac die tua que ad pacẽ
tibi/ nũc autẽ abscondita sũt ab oculis
tuis, q2 veniẽt dies in te & circũdabunt
te inimici tui vallo/ & circũdabunt te et
coangustabunt te vndiq3; & ad terram
prosternent te/ & filios tuos qui ĩ te sunt
et non relinquent in te lapidem sup lapi
dem: eo q2 nõ cognoueris tempus visita
tionis tue. Et ingressus in templũ cepit
eijcere vendentes in illo & ementes/ dicens
illis, Scriptũ est q2 dom9 mea dom9 orõis
est/ vos autem fecistis illã speluncã latronum.
Et erat docens quotidie in templo. Grego
Quod flente dño illa hierosolimorum sub
uersio describitur/ que a Vespasiano
et tito romanis principib9 factã ẽ/ nullus q̃
historia euersiõis eiusdẽ legit ignorat. Tu
Romani principes denũciãtur cũ dr/ q2
venient dies ĩ te: & circũdabũt te inimi
ci tui vallo: & circũdabũt te & coangusta
bũt te vndiq3; & ad terrã psternent te: &
filios tuos q̃ in te sunt. Hoc quoq3 qd
additur/ & non relinquent in te lapidem
sup lapidem/ etiã ipsa iam eiusdẽ ciuitatis
transmigratio testatur. q2 dũ nũc in eo
loco constructa est/ vbi extra portã dñs cru
cifixus fuerat prior illa hierlm (ut dr) fũ
ditus ẽ euersa. Qui ex qua culpa euer

siõis sue pena fuerit illata subiungit eo
q nõ cognoueris tpus visitatiõis tue. Cre
atox quippe oim p incarnatiõis sue myste
riũ hac visitare dignatus ē; s ipa timoris
& amoris illius recordata non est. Dñ xi S

INit d do iesus ad quos Lucam
dã qui in se ↄfidebãt tanq iusti et
aspnabant ceteros; parabolam istam
Duo homies ascendebãt in templũ vt o
rarent. vnus phariseus & alter publican9
Phariseus stans hec apud se orabat. De
us grãs ago tibi qr nõ sum sic ceteri hoĩz
raptores iniusti adulteri velut etiã hic
publican9. Ieiuno bis ĩ sabbato; decimas
do oim q possideo. Et publicanus a lon
ge stans nolebat nec oculos ad oculos ad
celuz leuare: s pcutiebat pectus suũ dicẽs
Deus ppicius esto m pctori. Dico vobis de
scendit hic iustificatus ĩ domũ suã ab il
lo: quia oĩs qui se exaltat humiliabitur
& qui se humiliat exaltabit. Augustini

Quia parabolã dñs qua spr orare & nõ
deficere docebat: ita ↄclusit ut dice
ret veniente iudice difficile fidẽ in tra repe
riendã; ne quis sibi forte desuper vacua fi
dei cogitatione l' etiã ↄfessiõe blandiretur;
mox altera iũcta parabola diligenti9 ondit
a deo fidei nõ verba; s opa examinãda. In
ter q nimirũ opa maxima regnat humi
litas. Vñ & supra cũ fidẽ grano sinapis mi
nuto qde s ex ↄtritiõe fragrãti cõpararet; q
si exponendo subiunxit. Cum feceritis oĩa
que pcepta sũt vobis dicite. Serui inutiles
sum9. Superbi cũ nequaq oĩa s modicã

quid eorum q̄ p̄cepta sūt faciant; nō solū mox
de sua iusticia p̄sumunt! sz & infirmos quos
qz despiciunt; atz ideo quasi fide vacui cum
orauerint nō exaudiuntur. Duo hoīes
ascenderūt in templū ut orarent. vnus pha
riseus & alter publicanus. Publicanus humi
liter orans exauditur ad illa p̄fate vidue
hoc ē ecclie membra ptinet: de quibus supra
dicitur, deus aūt non faciet vindictā ele
ctorum suorū clamātiū ad se. Dnica xij. Se
In illo tempore. Exiens dns iesus cundūz Lucā
de finibus tyri venit p sydone ad mare gali
lee: inter medios fines decapoleos. Et ad
ducūt ei surdū & mutū: & dep̄cabantur e
um ut imponat illi manū. Et apprehen
dens eū de turba seorsuz misit digitos suos
ī auriculas eius: & expuens tetigit linguā eius
Et suspiciens ī celuz ingemuit: & ait illi.
Effeta (qd est adaperire) Et statī apte sūt
aures eius: & solutū ē vinculū lingue eius
& loquebatur recte. Et p̄cepit illis ne cui
dicerent. Quanto autez eis p̄cipiebat ta
to magis plus p̄dicabāt: & eo amplius
admirabantur dicentes. Bene oīa fecit
& surdos fecit audire & mutos loqui. Ho
Surdus ille & mutus quez melie Bede
mirabiliter curatuz a dno mō cum
euangeliū legeretur audiuimus genus designat
humanuz ī his qui ab errore diabolice dece
ptiois diuina merentur grā liberari. Ob
surduit namqz hō ab audiendo vite verbo;
postqz mortifera serpentis verba cōtra deuz
tumidus audiuit. Mutus a laude cōditoris
tis effectus est ex quo cū seductore colloquū

hr̄e p̄sumpsit Et merito clausit aures
ab audienda inter angelos laude creatoris:
quas ad audiendā eiusdē creatoris vitupa-
tionē sermōib9 hostis aperuit. Merito clau-
sit os a p̄dicanda cū angelis laude creatoris
qd' velut ad meliorandū eiusdē opus crea-
toris tibi creati p̄sumptiōe superb9 impleuit.
At heu miser gen̄us huāni defectus q̄ in
radice vicioser germinauit: viciosi9 multo
dilatari cepit in p̄pagine ramorum: ita ut veni-
ente ī carne dn̄o exceptis paucis de iudea
fidelib9 totus pene mundus ab agnitiōe
& cōfessione veritatis surdus erraret & mu
I. . . . . In illo dn̄ xiij S. Lucam . tus,
tem. D do i d S. Beati oculi qui vident
q̄ vos videtis: Dico enī vob' q̄ multi reges
& p̄phe voluerūt videre q̄ vos videtis & nō
viderunt: & audire q̄ auditis & audierūt. non
Et ecce quidā legisperitus surrexit tentās
illū & dicens. Magister quid faciendo vi-
tā eternā possidebo. At ille dixit ad eū.
In lege quid scriptū est. Quō legis. Ille re-
spondens dixit. Diliges dn̄m deum tuum ex
toto corde tuo & ex tota aīa tua & ex oīb9
virib9 tuis & ex omī mēte tua: & proxi-
mū tuū sicut teipsū. Dixitq3 illi. Recte rn̄di-
sti: hoc fac & viues. Ille aūt volens iusti-
ficare seipm̄ dixit ad iesum. Et quis ē me-
us proximus. Suscipiens aūt iesus dixit.
Homo quidā descendebat ab ierl'm in hiericho
& incidit in latrones. Qui etiā despolia-
uerunt eū: & plagis impositis abierunt se-
miuiuo relicto. Accidit aūt ut sacerdos q̄-
dā descenderet eadem via: & viso illo preter-

nuit. Silr̄ & leuita cū esset secus locū & vidēs
eū ptransiuit. Samaritanus aūt quidā
iter faciens venit secus eū / & videns eū mia
motus ē: & appropians alligauit vulnera
eius infundens oleū & vinū. Et iponens
illū in iumentū suū duxit in stabulū / & cu
rā eius egit. Et altera die ptulit duos dena
rios & dedit stabulario & ait. Curā illius
habe: et qdcūqz supererogaueris ego cū redi
ero reddā tibi. Quis horū triū videtur tibi
pximus fuisse illi qui incidit ī latrones.
At ille dixit. Qui fecit miaz ī illū. Et ait
illi iesus. Vade & tu fac silr̄. **Ho Augustini**
Homo quidā qui descendebat ab ihrlm
in hiericho ipe Adam intelligitur in
gn̄e hūano ihrlm ciuitas pacis illa celestis,
a cuius btitudie lapsus ē. Hiericho luna int
ptat & significat mortalitatē nrāz, pter
qd nascitur / crescit / senescit. Et incidit
in latrnes. Latrones sunt diabolus & an
geli eius, qui etiā expoliauerūt imortali
tate: & plagis impositis pcta suadendo ~~ab~~
~~ierūt~~ reliquerūt semiuiuū: qr ex pte qua
pt intelligere & cognoscere deū viuus est
hō: ex pte qua pctis ↄtabescit & pmit mor
tuus est: & iō semiuiuus dr̄. Sacerdos aūt
& leuita qui eo viso ptereierunt / sacerdotiū
et ministeriū veteris testamēti significat:
qd nō poterat pdesse ad salutez. Samari
tanus custos interptat: & iō ipse dn̄s sig
ficat hoc nōie. Alligatio vulnerū ē co
hibitio pctorū / oleum ↄsolatio spei bone:
pter indulgentiā datā ad recōciliationē
pacis: vinū exhortatio ad opandū fer

uentissimo spū, Iumentū eius ē caro in qua ad nos venire dignatus est. Dñica xiiij S. Luca

IN illo tempore. Cū iret dominus iesus in hrlm transibat per mediā samariā & galileā, Et cū ingrederetur quoddā castellū occurrerunt ei decem viri leprosi, Qui steterūt a longe & leuauerūt vocē dicentes, Jesu preceptor miserere nrī, Quos ut vidit dixit, Ite ondite vos sacerdotibꝫ, Et fcm̄ ē dum irent mūdati sunt, Vnus aūt ex illis ut vidit qꝛ mundatus est regressus est cū magna voce magnificans deum, Et cecidit in faciē suā añ pedes eius grās agens, Et hic erat samaritanus, Respondens aūt iesus dixit, Nōne decē mundati sunt: & nouē vbi sunt? Non ē inuētus qui rediret & daret gliam deo nisi hic alienigena, Et ait illi, Surge vade quia fides tua te saluū fecit. Homilia de Bede

LEprosi non absurde intelligi pnt q sciaz vere fidei nō hñtes varias doctrinas pfitentur erroris, Nō enī vel abscondūt imperitiam suā: sed pro summa peritia pferunt in lucem & iactantiā ondunt sermonis, Nulla porro falsa doctrīa ē q̄ nō aliqua vera intermisceat, Vera ḡ falsis inordinate pmixta in vna disputatione ł narratione hōis tanq̄ȝ in vnius corpis colore apparentia significat leprā tanquā veris falsisq; colorꝫ locis humana corpa variantem atq; maculantem Hi autez tā vitandi sunt ecclie: ut si fieri pt longius remoti magno clamore xp̄m interpellent, Vñ & apte subiungitur, Qui steterūt a longe & leuauerūt

voce dicentes Iesu preceptor miserere nostri.
Bene ut saluentur iesum preceptorem sep
si nominant. quia enim in eius verbis se errasse signi
ficaunt: hunc saluandi humiliter preceptorem vocant
Cumque ad cognitionem preceptoris redeunt; mox
ad formam salutis recurrunt. Dominica xv Se
In illo tempore Dixit dominus Iesus discipulis suis. Nemo cundum Math.
potest duobus dominis seruire. Aut enim unum odio ha
bebit & alterum diliget: aut unum sustinebit &
alterum contemnet. Non potestis deo seruire
& mammone. Ideo dico vobis ne solliciti si
tis anime vestre quid manducetis: neque corpori
vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam
esca: & corpus plus quam vestimentum. Respicite vo
latilia celi quoniam non serunt neque metunt:
neque congregant in horrea: & pater vester celestis
pascit illa. Nonne vos magis pluris estis
illis. ~~Et de~~ Quis autem vestrum cogitans potest
adycere ad staturam suam cubitum unum. Et de
vestimento quid solliciti estis. Considerate lilia
agri quomodo crescunt: non laborant neque nent. Di
co autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria
sua coopertus est sicut unum ex istis. Si autem
fenum (quod hodie est & cras in clibanum mittitur)
deus sic vestit: quanto magis vos minime
fidei. Nolite ergo solliciti esse dicentes. Quid
manducabimus aut quid bibemus aut
quo operiemur. Hec enim omnia gentes inqui
runt. Scit enim pater vester quia his omnibus indige
tis. Querite ergo primum regnum dei & iusticia
am eius: & hec omnia adycientur vobis.
Quod dominus dicit Nemo potest duo Augustinus
bus dominis seruire consequenter exponit
dicens. Aut enim unum odio habebit & alterum

diliget: aut unū patiet & alterū cōtemnet. Que verba diligenter cōsideranda sunt. Nā qui sint duo dn̄i deinceps ondit cū dic. Non potestis deo servire & mamone. Mamona apud hebreos divitie appellantur. Congruit & punicū nomē: nā lucrū punice mamon dr̄. Sz qui servit mamone: illi utiqz servit qui rebus istis terrenis merito sue perversitatis prepositus magistratus hui⁹ seculi a dn̄o dr̄. Aut eñ hūc odio habebit hō & alterū diliget idest deū: aut alterū patietur & alterū contemnet. Patitur enī durū & perniciosū dn̄m quisquis ~~diabolo~~ servit mamone. Sua eniz cupiditate implicatus subditur diabolo: et non eū diligit.

Dn̄ica xvi. Scdm̄ Lucaz

In illo tempore Ibat dn̄s iesus in civitatē que vocatur naym: & ibant cū illo discipuli ei⁹ & turba copiosa. Cū appropinquaret aūt porte civitatis: ecce defunctus efferebatur filius unicus mr̄is sue. Et hec vidua erat. & turba civitatis multa cū illa. Quā cum vidisset iesus mia motus ē sup eam dixit illi. Noli flere. Et accessit & tetigit loculū. Hi aūt qui portabant steterunt. Et ait Adolescens tibi dico surge. Et resedit qui erat mortuus: & cepit loqui. Et dedit illū mr̄i sue. Accepit aūt oms timor: & magnificabāt deū dicentes. Quia pp̄ha magn⁹ surrexit in nobis: & qr deus visitavit plebem suam.

Homilia bt̄i Augustini

Miracula dn̄i nr̄i & salvatoris iesu chri omnes quidē audientes & credentes movent: sz alios atqz alios aliter & aliter. Quidā enī corporalia ei⁹ miracula stupen

tes maiora intueri nō norūt, quidā vero ea
q̄ gesta audiūt ī corpib⁊ nūc amplius ī aīs
admirantur. Dicit ipse dn̄s. Sicut enī
pr̄ suscitat mortuos & viuificat! sic & filius
quos vult viuificat. Nemo ergo dubitet qui
christianus ē etiā nūc mortuos viuificari.
Sz oīs homo hz oculos quib⁊ videre potest
mortuos resurgentes ita ut surrexit filius
huius vidue: qui mō ex euāgelio recitatus
est. Vn̄ aūt videant hoīes resurgere mor
tuos in corde nō oēs hn̄t! nisi qui iā resur
rexerunt ī corde. Amplius ē resuscitare
sp̄ victur̄! q̄z suscitare interim iterū mori
turū. De iuuene isto resuscitato gauisa est
mr̄ vidua: de hoīb⁊ ī sp̄ū quotidie suscita
tis gaudet mr̄ eccl̄ia. Ille quidē mortuus
erat corpe! illi aūt mente ~~Illor~~ Illius mors
visibilis visibilit̄ plangebatur: illor̄ mors
inuisibil' alibi nec querebatur nec vide
batur. Quesiuit ille qui nouerat mortuos.
ille solus nouerat mortuos qui poterat
facere viuos. Dn̄ica xvij Scd̄m Lucam .c̄.

In illo tempore. Factum est Cū intraret dn̄s iesus ī
domū cuiusdā pn̄cipis phariseorū
sabbato manducare panē: & ipsi
obseruabant eū. Et ecce hō quidam
hydropicus erat an̄ illū. Et rn̄dens iesus
dixit ad legisp̄itos & phariseos. Si licet sab
bato curare? At illi tacuerūt. Ipse vero ap
prehensū sanauit eū ac dimisit. Et rn̄dēs
ad illos dixit. Cuius vr̄m asinus aut bos in
puteū cadit & nō ɔtinuo extrahet illum
die sabbati? Et nō poterāt ad hec rn̄dere
illi. Dicebat aūt & ad īuitatos parabolā! in

tendens quō pmos accubitus eligerēt/ di
cens ad illos. Cum inuitatus fueris ad
nuptias nō discumbas in pmo loco: ne
forte honoratior te sit inuitatus ab illo:
& veniens is qui te & illū vocauit dicat
tibi Da huic locū, & tūc incipias cū rubo
re nouissimū locū tenere. Sz cū vocatus
fueris vade recumbe in nouissimo loco/ ut
cū venerit q te inuitauit dicat tibi Amice
ascende superius. Tūc erit tibi glīa corā siml'
discumbentibus. Quia oīs qui se exaltat
humiliabit'/ & q se humiliat exaltabitur.

Hydropis morbꝫ ab aquoso Ho Bede,
humore vocabulū trahit. Grece enim
aqua hydor dr. Est aūt humor subcutane
us/ de vicio vesice natus cū inflatiōe tur
gente: & anhelitu fetido. Propriumqz est
hydropici quāto magis abundat humo
re inordinato/ tanto amplius sitire. Et
iō recte cōparatur ei quē fluxus carnalium
voluptatū exuberans aggrauat: cōparatur
diuiti auaro/ qui quāto est copiosior di
uitijs/ quibꝫ non bene vtitur/ tanto arde
tius talia concupiscit. Et rndens iesus
dixit ad legisperitos & phariseos. Si licet sab
bato curare. At illi tacuerūt. Qr dr rndis
se iesus ad hoc respōdit qd pmissum ē: & ipsi
obseruabant eū. Dns enim nouit cogitatiōes
hoīm. Sed merito interro[...]gati ta
cent/ qr cōtra se dictū quicqd d[...]t: & [...] dixe
rint vident. Nā si licet sabba[...]to cu
rare/ quare saluatorē an cu[...]t [...]ret ob
seruant. Si nō licet/ quare ipsi [...]sicca sabba
to pectora curant. Ipse vero appre[...]hensum

sanauit eũ ac dimisit. Dñica xviij Math
In i t Pharisei audientes q iesus sile
tiũ imposuisset saduceis conuenerunt ĩ vnũ
& interrogauit eũ vn⁹ ex eis legis doctor
tentãs eũ Magr̃ / qđ ẽ mandatũ magnũ
in lege. Ait illi iesus Diliges dñm dm̃ tuũ
ex toto corde tuo / & in tota aĩa tua / & ĩ tota
mente tua Hoc ẽ maximũ & pmũ mada
tum Scđm aũt sile est huic / Diliges pro
ximũ tuũ sicut teipm̃. In his duobus ma
datis tota lex pendet & pphe. Congregatis
aũt phariseis interrogauit eos iesus dicẽs
Quid vobis videtur de xp̃o: Cui⁹ filius ẽ:
Dicũt ei Dauid. Ait illis Quõ ergo dauid
ĩ spũ vocat eũ dñz dicens Dixit dominus
dño meo sede a dextris meis donec ponã in
imicos tuos scabellũ pedũ tuorũ. Si g da
uid vocat eum dñz / quõ filius eius est: Et
nemo poterat rñdere ei verbũ. neq ausus
fuit quisq ex illa die eũ amplius interrogare.
Conuenerũt pharisei Ho. Joãnis epi.
aduersus iesũ ut multitudĩe vincerent
quem rõne superare nõ poterat. A veritate
nudos se esse professi sunt: q multitudĩe se
armauerũt. Dicebant enĩ apud se. Vnus
loquat pro omnibus / & oms loquamur per v
num: ut si quidẽ vicerit oms videamur
victores: si aũt victus fuerit: vel solus vi
deatur confusus. O pharisei qui oĩa p
pter hoĩes cogitatis & facitis pri
mũ quidẽ venientes cũ vno vince
di estis per vnũ Clamẽ qr vno vi
cto homines non intelligũt omnes
vos esse victos: nunquid conscientie vestre

nō sentiūt se esse ꝯfusas: leuis enī est ꝯsola
tio qui in seipso confusus est; ꝙ ab alyis i
gnoratur, Magister qd ē mandatū ma
gnū in lege: Magistrū vocat cui9 non
vult esse discipulus. Simplicissimus int
rogator: & malignissim9 insidiator. De
magno mandato interrogat: qui nec mi
nimū obseruat. Ille enī debet interrogare de
maiore iusticia: qui iā minorē impleuit.
In illo t Ascendens Dnica xix S. Matheū.
dn̄s iesus ī nauiculā transfretauit: & ve
nit in ciuitatē suā Et ecce offerebant ei pa
lyticū iacentē in lecto Et videns iesus fi
dem illorū dixit palytico Confide fili remit
tuntur tibi pcta tua. Et ecce quidā de scri
bis dixerunt intra se Hic blasphemat Et cū
vidissz iesus cogitatiōes eorū dixit Vtquid
cogitatis mala i cordib9 vris. Quid ē faci
lius dicere dimittūtur tibi pcta: an dicere
surge & ambula: Vt sciatis aūt qm̄ filius
hōis hz ptatē ī terra dimittendi pcta: tunc
ait palytico Surge tolle lectū tuū: & vade
ī domū tuā Et surrexit & abyt in domū su
am Videntes aūt turbe timuerūt: & glo
rificauerunt deū q̄ dedit talē ptatē homib9.
Christū in huma Ho Joannis episco.
nis actib9 diuina gessisse mysteria &
in reb9 visibilibus inuisibilia exercuisse ne
gotia lcō hodierna ꝯmendat Ascendit (inqt)
in nauiculā & transfretauit; & venit in ci
uitatē suā Nōne ipse ē q̄ fugatis flucti
b9 maris pfunda nudauit ut israeliticus
ppls inter stupentes vndas sicco vestigio
velut motū ꝯtinua transiret. Nōne hic

ē qui Petri pedib9 marinos vertices incli
nauit: ut iter liquidū hūanis gressibus
solidū preberet obsequiū. Et quid ē q̄ i
pse sibi maris sic denegat s̄uitutē! ubbre
uissimi laci trāsitū sub mercede nautica tā
fretaret. Et ascendit (inquit) in nauiculā
& transfretauit. Et q̄d mir̄ frēs: chr̄s ve
nit suscipere infirmitates nr̄as: & sue no
bis ↄferre remedia sanitatis. Quia medi
cus qui nō fert infirmitates curare nescit
Et q̄ nō fuerit cū infirmo infirmatus: in
firmo nō p̄t ↄferre sanitatē. Dn̄ica vigesi
I · Rit Loquebatur dn̄s ma S. Math.
iesus cum discipul' suis ī parabolis dicens.
Simile fcm̄ ē regnū celoꝝ homini regi qui
fecit nuptias filio suo Et misit s̄uos suos
vocare īuitatos ad nuptias: & nolebant
venire Iteꝝ misit alios s̄uos dicens Dicite
īuitatis. Ecce prandiū meū paraui: thauri
mei & altilia occisa: & oīa parata: venite ad
nuptias Illi aūt neglexerunt & abierunt
alius ī villā suā: ali9 vero ad negociatio
nē suā Reliq̄ vero tenuerunt s̄uos ei9 & cō
tumelia affectos occiderūt. Rex aūt cum
audissꝫ iratus ē/ & missis exercitib9 pdidit
homicidas illos: & ciuitatē illoꝝ succendit.
Tūc ait s̄uis suis Nuptie q̄dem parate sunt;
sꝫ q̄ īuitati erāt nō fuerunt digni. Ite ḡ ad
exitus viarū & quoscūq̄ īueneritis vocate
ad nuptias Et egressi s̄ui ei9 in vias ↄgrega
uerūt oēs q̄s īuenerūt malos & bonos: et
implete sunt nuptie discumbentiū Intrauit
aūt rex ut videret discūbentes: & vidit ibi
hoīeꝫ nō vestitū veste nuptiali Et ait illi A·

mitte/ quō huc intrasti nō hñs vestem nu/
ptialem: At ille obmutuit. Tunc dixit rex
ministris, Ligatis pedib9 eius & manibus
mittite eum in tenebras exteriores: ibi e
rit fletus & stridor dentiū. Multi enī sūt vo
cati; pauci vero electi. Homilia Gregorij
Sepe dixisse me memini qꝫ plerūqꝫ ī sa
cro eloquio regnū celoꝝ p̄ns ecclesia
noiatur. Quia enī per pphaȝ dns dicit,
Celū mihi sedes est. Et salomon ait. Aīa iu/
sti sedes sapie. Paulus etiā dic̄ chrm dei
virtutē & dei sapiaȝ; liquido colligere debe/
mus/ qꝫ si deus sapientia: aīa autē iusti
sedes sapie: dū celuȝ dr̄ sedes di/ celū ergo ē aīa
iusti. Hinc p psalmistā de scīs p̄dicatori
bus dr̄ Celi enarrant gl'aȝ dei. Regnū ergo
celoꝝ est ecclesia iustoꝝ/ qꝛ dū eoꝝ corda in
terra nil ambiūt p hoc qꝫ ad supna suspirāt:
iā in eis dn̄s quasi in celestib9 regnat. Di
catur ergo. Sile est regnū celoꝝ homī regi q
fecit nuptias filio suo. Iam intelligit cha
ritas vra quis ē iste rex regis filij pr̄/ ille ni
miꝝ cui psalmista ait deus iudiciū tuū re
gi da & iusticiā tuā filio regis. Qui fecit
nuptias filio suo. Tunc eniȝ deus pater deo
filio nuptias fecit; qñ huc in vtero virginis
hūane nature cōiunxit qñ dm ān secula fi
eri voluit hoiem ī fine seculoꝝ. Dō xxi. Se. Joannez
In i. t. Erat quidā regulus
cui9 fili9 infirmabatur capharnaū
Hic cū audisset qꝛ iesus adueniret
a iudea in galileā: abijt ad eū & ro/
gabat eū ut descenderet & sanaret filiū eius:
incipiebat enī mori. Dixit ergo iesus. Nisi sig

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

& prodigia videritis nō creditis, Dicit ad eū
regulus dn̄e descende priusq̄ȝ moriatur fi
lius meꝰ Dicit ei iesus Vade filius tuus
viuit. Credidit hō ſmoni quē dixit ei ie
sus & ibat. Iam autē eo descendente seru
eius occurrerunt ei/et nūciauerūt ei dicē
tes qꝛ filiꝰ eius viueret, Interrogabat ḡ ho
ram ab eis ī qua melius habuerit. Et
dixerūt ei qꝛ heri hora septima reliquit eū
febris Cognouit ḡ pr̄ qꝛ illa hora erat in
qua dixit ei iesus filiꝰ tuꝰ viuit. Et credi
dit ipse & domꝰ eius tota, Homi Gregorii

Lectio sancti euāgelii quā mō fr̄es
audistis expositione non indiget. Sȝ
ne hanc tacite preterisse videamur
exhortando potius q̄ȝ exponendo ī ea aliqd
loquamur Quid est qꝛ regulus rogat
ut ad eius filiū iesus veniat! & tn̄ corpo
raliter ire recusat, ad ſuū vero centurio
nis non inuitatur & tn̄ se corpalr̄ ire polli
cetur. Reguli filio p corpalē pn̄tiā dedi
gnatur adesse! centurionis vero ſuo non
dedignatur occurrere Quid ē hoc nisi
qꝛ supbia nr̄a retunditur qui nō in homi
nibꝫ naturā (qua ad imaginē dei facti sūt)
ſȝ honores & diuitias veneramur, Cūq̄ȝ
pensamꝰ q̄ circa eos sūt! pfecto minime
interiora puidemus Dū ꝫ enī ꝯsideramꝰ ea
q̄ in corporibꝫ despecta sūt! negligimꝰ pēsare
que sunt Redemptor nr̄ ut ostenderet qꝛ
que alta sunt hoīm/ sc̄is despicienda sunt
& que despecta sūt hominū despicienda nō
sunt! ad filiū reguli ire noluit; ad ſuū vero
centurionis ire paratus fuit. Increpata est

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

erg[o] su[per]bia nostra que nescit pensare ho[m]i[n]es
propter homines. Do[minica] xxv. Sec[un]d[u]m Mathe[um].
I[n] illo t[empore] d[ixit] I[esus] d[iscipulis] s[uis]. Simile est regnu[m] celo[rum] ho[m]i[ni]
regi qui voluit rationem ponere cu[m] s[er]vis suis.
Et cu[m] cepisset ro[ti]o[n]e[m] ponere oblatus est ei unus
qui debebat dece[m] milia talenta. Cu[m] au[tem] non
h[abe]ret un[de] redderet iussit eu[m] d[omi]n[u]s venu[m]dari[:] &
uxore[m] eius & filios: & o[mn]ia que habebat & red
di. Procidens au[tem] s[er]vus ille orabat eu[m] dice[n]s
Patientia[m] habe i[n] me & o[mn]ia redda[m] tibi Miser
tus au[tem] d[omi]n[u]s s[er]vi illi[us] dimisit eu[m]: & debitu[m]
dimisit ei Egressus au[tem] s[er]vus ille i[n]venit unu[m]
de [con]s[er]vis suis qui debebat ei centu[m] denarios:
& tenens suffocabat eu[m] dicens Redde q[uo]d debes
Et procidens [con]s[er]vus ei[us] rogabat eu[m] dicens.
Patientia[m] habe i[n] me d[omi]ne & o[mn]ia redda[m] tibi.
Ille au[tem] noluit: s[ed] abyt & misit eu[m] in carcere[m]
donec redderet debitu[m] Videntes au[tem] [con]s[er]vi ei[us]
q[uod] fiebant [con]tristati su[n]t valde: & venerunt et
narraverunt d[omi]no suo que facta fuera[n]t Tu[n]c
vocavit illu[m] d[omi]n[u]s su[us] & ait illi S[er]ve nequa[m]
om[n]e debitu[m] dimisi tibi q[uonia]m rogasti me. Non
ne [er]go oportuit & te misereri [con]s[er]vi tui sic
& ego tui misertus su[m]? Et iratus d[omi]n[u]s eius
tradidit eu[m] tortorib[us] quoadusq[ue] redderet v
niversu[m] debitu[m]. Sic & p[at]er meus celestis faci
et vobis: si no[n] remiseritis unusquisq[ue] fra
tri suo de cordib[us] v[est]ris. Homi[lia] Hieronymi

Ideo assimulatu[m] est regnu[m] celo[rum] homi[ni]
regi qui voluit ro[ti]o[n]e[m] ponere cu[m] s[er]vis
suis. Familiare e[st] syris & maxi[m]e pa
lestinis ad o[mn]e[m] s[er]monem suu[m] parabolas iun
gere; ut q[uo]d p[er] simplex p[re]ceptu[m] teneri no[n] potest
p[er] si[mi]litudine[m] exempli teneat[ur]. Preceptu[m] ita

178

qꝫ Petro sub ꝯparatiõe regis & dñi & s̄ui qui
debitor decē miliū talentoꝝ a dño rogans ve
niā impetrauerat ut ipē quoqꝫ dimittat cō
s̄uis suis minora peccantibꝫ. Si enī ille
rex & dñs s̄uo debitori decē milia talentorū
tam facile dimisit: q̄ntomagis s̄ui cōs̄uis
suis debent dimittere. Quod ut mani
festiꝰ fiat dicamus sub exemplo. Si qs vīm
cōmiserit adulteriū homicidiū sacrilegiū
maiora crimiā decē milia talentoꝝ rogā
tibꝫ dimittunt si & ipi dimittāt minora
peccantibus. Dñica xxiij. Scd'm Math.
I n illo t. Abeuntes pharisei ꝯsilium
inierūt ut caperent iesū in s̄mōe. Et mit
tunt ei discipulos suos cū herodianis dicē
tes Magr̄ ~~dic nobis~~ scimꝰ qꝛ verax es: &
viā dei in veritate doces: & nō est tibi cura
de aliquo. Non enī respicies psonā hoīm
Dic ḡ nobis quid tibi videt. Licet censū
dari cesari an nō. Cognita aūt iesus ne
quicia eoꝝ ait Quid me temptatis hypo
crite Ostēdite m̄ numisma census. At illi
obtulerunt ei denariū Et ait illis iesus.
Cuiꝰ est imago hec & superscriptio. Di
cunt ei Cesaris. Tun ait illis. Reddite ḡ
que sunt cesaris cesari: & que sunt dī deo.
Querentes dñm ꝯphendere Bede
pncipes sacerdotū & scribe timue
runt ppl'm. atqꝫ ideo qd̄ per se nō poterāt
psidis manibꝫ pficere temptabant. ut vel
ipsi a morte eiꝰ viderentur īmunes. Nu
per enī sub cesare augusto iudea subiecta ro
manis qñ in toto orbe est celebrata descriptio
stipendiaria fcā fuerat. & erat ī ppl'o mag

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch
Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

sedicio dicentib9 aliis pro securitate & quie
te (qr romani pro om̄ib9 militarent) debere
tributa psolui: phariseis vero (qui sibi ap
plaudebant de iusticia) ec cōtrario nitentib9
nō debere ppl'm dei qui decimas solueret &
pmitiua daret: & cetera que in lege scripta
sunt humanis legib9 subiacere. Cuius
seditionis adeo fomes inualuit; ut post
passionē dn̄i insistentib9 sibi romanis;
patriā mōtē & regnū & nobile illud cum
sua religione templū: imo ipsā lucē per
dere q̄z tributa pendere maluerunt. Et
interrogauerunt eū dicentes Magister
scim9 qr recte dicis & doces & nō accipis
psonā: sz in veritate viā dei doces. Licet no
bis tributū dare cesari an non. Dn̄ica xxiiij
Hec dicit Loquente iesu Scdm Lucam
ad turbas; ecce pinceps vnus accessit
& orabat eū dicens Dn̄e filia mea
modo defuncta ē: sz veni impone ma
num sup eā & viuet. Et surgens iesus seq
batur eū & discipuli eius. Et ecce muli
er que sanguinis fluxū patiebatur duode
cim annos accessit retro & tetigit fimbriā
vestimenti eius. Dicebat enī intra se Si teti
gero tm̄ vestimentū ei9 salua ero. At iesus
conuersus videns eā dixit illi Confide filia
fides tua te saluā fecit. Et salua facta est
mulier ī illa hora Homilia vene Bede.
Ecce vir venit cui nomē erat Jairus
& ipse pnceps synagoge erat. Priori le
ctioni quā de abiectiōe synagoge fideq3 eccle
atq3 iterū instauratiōe synagoge sumus in
terpretati; 9sequenter archisynagogi filia

moriens subiugit. Quã dũ suscitare ꝑ
gerat dñs ꝓ̃pugnatus emorroyssa mulier
precipit salutẽ: fitqꝫ ut post veniens prior
salute potiatur. Ethiopia enĩ ꝑ̃ueniet ma
nus eius deo. Et cũ intrauerit plenitudo gẽ
tiũ tũc oĩs israel saluus fiet. Princeps
itaqꝫ synagoge nullus melius qꝫ ip̃e Moy
ses intelligitur. Vñ bñ Jairus idest illu
minãs siue illuminatus vocatur: qꝛ qui
accipit verba vite illumĩat: & ip̃e a spũ sc̃o
quo vitalia monita scribere vel docere pos
sit illumĩat. Et cecidit ad pedes iesu
rogans eũ ut intraret in domuꝫ eius. Si
caput christi deus; pedes eiꝰ ꝯsequẽter incar
natio qua terrã nr̃e mortalitatis tetigit
accipiendi sunt. Cecidit ꝫ archisynagogꝰ
ad pedes iesu: qꝛ legislator cũ tota prĩm ꝓ
genie christm ĩ carne apparentẽ longe sibi di
gnitatis gl'a preferendũ esse cognouit.
In i tem. Cũ suble Dñica xxv. S. Joan.
uasset oculos iesus: & vidisset qꝛ multitudo
maxima venit ad eũ: dĩc ad philippum.
Vnde ememꝰ panes ut manducent hi.
Hoc aũt dicebat tentans eũ: ip̃e enĩ scie
bat qd esset facturus. Rñdit ei philippus. Du
centoꝝ denarioꝝ panes nõ sufficiũt eis;
vt vnusquisqꝫ modicũ quid accipiat. Di
xit ei vnus ex discipulis eius Andreas fr̃
simonis petri. Est puer vnus hic qui hꝫ
quĩqꝫ panes hordeaceos: & duos pisces: ſꝫ
hec quid sunt inter tantos. Dĩc ergo iesus
facite hõies discumbere. Erat aũt fenuꝫ
multũ in loco. Discubuerunt ergo viri
nũero quasi quĩqꝫ milia. Accepit ergo iesꝰ

panes & cū grās egisset distribuit discumben
tibus. Similiter autē & ex piscibus quātū volebāt
Ut autē impleti sunt dixit discipulis suis
Colligite que superauerūt fragmēta ne
pereant Collegerunt ergo & impleuerūt
duodecim cophinos fragmētorum ex quinque
panibus hordeaceis & duobus piscibus: que
superfuerūt his qui manducauerant Illi ergo
hoīes cū vidissent qd fecisset signū dicebant
Quia hic est vere ppha qui venturus ē in
Miracula **Homilia Augustini** mundū.
que fecit dn̄s nr̄ iesus christus: sunt
quidem diuina opa; & ad intelligendū de
um de visibilibus admonet humanā mētē
Quia enī ille nō est talis substantia q̄ vi
deri oculis possit! & miracula eius quibus
totū mundū regit vniuersamque creaturā
administrat assiduitate viluerunt Ne
mo enī pene dignatur attendere opa dei mi
ra & stupenda in quolibet seminis gra
no: scdm ipsā miam seruauit sibi quedā po
q̄ faceret oportuno tpe pter vsitatū ordinē
cursumque nature; non ut maiora! sed in
solita videndo stuperent quibus quotidiana
viluerant Maius enī miraculū ē gub
natio totius mundi; q̄ saturatio quinque
miliū hoīm de quinque panibus: & tn̄ hec ne
mo miratur. Illud mirantur hoīes nō quia
maius est sz quia rarum est Quis enī & nunc
pascit vniuersum mūdum: nisi ille qui de pau
cis granis segetes creat: Fecit ergo quomo
do deus. Vn̄ enī multiplicat de paucis gra
nis segetes! inde in manibus suis multipli
cauit quinque panes. Potestas enī erat in

manibus christi: panes aūt illi quīqꝫ q̄ſi
ſemina erant: non quidē terre mandata
ſꝫ ab eo qui terrā fecit multiplicata. Tu.